

Νεομαζα

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7 (58)

18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939 - Δ'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληροῦμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωφόρου 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωφόρου 19

Ἀριθ. Τεύχ. 7—18 Νοεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν	Μή
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικῶ)	Δρ. 160—200	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	80—100	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	40—50	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰρ. Ἀγγλίας	1	6
Ἀμερικῆς Δολ.	1	6
Αἰγύπτου Αἰρ.	1	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικῶ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦρχου ἑ. α. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν
Σχολείων, Δημοτικῶν, Γυμνασίων κ. λ. π. ὅπως
εἰς τὰς ἐπιστολάς των πρὸς τὸ περιοδικὸν κά-
μνωσι διάκρισιν τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν
τῶν ὡς συνδρομητῶν καὶ τῶν ἀγοραζόντων
τοῦτο καθ' ἑβδομάδα.

Ὅταν δηλ. ζητοῦν ὀρισμένον ἀριθμὸν τευ-
χῶν διὰ διάθεσιν λιανικὴν, ν' ἀναγράφουν «Δι'
ἑβδομαδιαίαν διάθεσιν», ὅταν δὲ
πρόκειται περὶ συνδρομητῶν ν' ἀναγράφουν
τὸν χρόνον διαρκείας τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν ὅτι οἱ συν-
δρομηταὶ ἐγγράφονται ἢ παρὰ τῶν περιοδευ-
όντων ἀντιπροσώπων μας ἢ ἀπ' εὐθείας δι' ἐπι-
στολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι
πλήρης, μετὰ τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, τὴν ἐπαρ-
χίαν καὶ τὸν νομὸν εἰς ὃν ὑπάγεται τοῦτο.

(Ἐκ τῆς Δ/σεως τῶν Οἰκον.
ὠπηρεσιῶν τοῦ περιοδικοῦ)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως
οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τὸ
περιοδικὸν μας ἀναγράφωσι
πλήρη τὴν διεύθυνσιν των,
ἤτοι: Πόλιν ἢ χωρίον, ἐπαρ-
χίαν καὶ νομὸν, ὅχι μόνον ἐπὶ
τοῦ φακέλλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦτο εἶναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ ἀσφα-
λεστέραν λήψιν τοῦ περιο-
δικοῦ.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 3/4 % μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΥΦΕΩΣ πρὸς 3 % ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 1/2 % — 4 1/2 %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμειυτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασα αἱ καταθέσεις εἶναι
ἐξ ὀλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπληραγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τό:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οὕτω προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αὔριον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31
35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ: Α. Χορὰ
ΗΜΕΡΟΜ.: 24-10-81
ΑΡΙΘ.: 30354

ΙΔΕΩΔΗ

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη νέος κατάλογος
κομμουνιστῶν, οἱ ὅποιοι μεταμεληθέντες ἐζήτησαν τὴν
ἐπιείκειαν τοῦ Κράτους. Καὶ τοῦτο μὲν τοὺς παρέσχε
τὴν ἐπιείκειαν, διότι εἰς τοὺς κομμουνιστὰς αὐτοὺς με-
τὰ τὸ κακὸν ποῦ ἔκαμαν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν
ἑαυτὸν των, τίποτε ἄλλο δὲν βλέπει ἀπὸ μερικοὺς
παραπληθυνθέντας Ἑλλήνας, ἐξ αἰτίας πολλῶν ἀφορ-
μῶν, τὰς ὁποίας δὲν πρόκειται ν' ἀναπτύξωμεν διὰ μα-
κρῶν. Εἰς ἡμᾶς ὅμως τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀναγινώσκον-
τας τὸν κατάλογον, ἐναπόκειται καὶ πρέπει ν' ἀποκομί-
σωμεν μερικὰ χρήσιμα συμπεράσματα.

Ἄς προσέξωμεν, συνεπῶς, τὸν κατάλογον διὰ ν'
ἀποκομίσωμεν τὰ συμπεράσματα ταῦτα. Τὸ πρῶτον
ποῦ θὰ μᾶς κάμῃ ἐντύπωσιν εἶναι τὸ ἐπάγγελμα τῶν
μεταμελουμένων κομμουνιστῶν. Εἶναι οὗτοι φοιτηταί,
δικηγόροι, ὁδοντίατροι, λογισταί, γεωργοί, ἰδιωτικοί
ὕπαλληλοι, ἔμποροι, ἐργάται, διάφοροι ἐπαγγελματίαι
— ξυλουργοί, ἡχοαρτοποιαί, ὑφαντουργοί, καρρο-
ποιοὶ κλπ. — καὶ ἕνας βοηθὸς τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Χη-
μείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης. Δη-
λαδὴ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, δὲν εἶχαν
καὶ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι τοὺς ἐξώθει ἡ πείνα, ἡ
ἀνεργία ἢ οἰαδήποτε δυστυχία, νὰ φαίνωνται ἀπαρ-
νούμενοι ὑγιεῖς περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου ἰδέας.
Διότι, ἀσφαλῶς, ἕνας δικηγόρος, ἢ ἕνας ὁδοντίατρος,
ὅταν εἶναι εὐθεὶς, τίμιοι καὶ ἐργατικοὶ ἠμποροῦν νὰ μὴ
θησαυρίζουν, θὰ κερδίζουν ὅμως πάντοτε τόσα ὥστε νὰ
ζοῦν ἀνέτως καὶ — διατὶ ὅχι; — ἀκόπως. Ἐνῶ ἀντιστρό-
φως ἠμπορεῖ ἕνας ἐργάτης νὰ ἔχῃ καὶ κακὰς ἡμέρας,
ὅποτε καὶ εὐκολώτερον νὰ παρασυρθῇ χωρὶς καὶ νὰ
πιστεῦσιν, ἀπὸ τοὺς πράκτορας ποὺ κωδωνίζουν βαλάν-
τια πλήρη χρυσῶν νομισμάτων, ἢ διαζωγραφίζουν
ἕνα φανταστικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ὡς μέσον προπα-
γάνδας εἶναι πάντοτε δελεαστικός. Ἐδῶ ὅμως παρ-
ουσιάζεται τὸ ἐξῆς φαινόμενον: νὰ ἔχουν παρα-
συρθῇ περισσότεροι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι καὶ κριτικὸν
νοῦν ἔπρεπε νὰ ἔχουν καὶ λόγους νὰ εἶναι εὐχαριστη-
μένοι ἀπὸ τὸ καθεστῶς καὶ τὴν τύχην των. Καὶ ἐρω-
τᾶται. Τί πρέπει τάχα νὰ συμβαίη; Ἀπλουστάτα.
Εἶχε γίνῃ καὶ ὁ κομμουνισμὸς μόδα καὶ τὴν μόδαν,
δυστυχῶς, μόνον οἱ ἐντελῶς ἰσορροπημένοι ἄνθρωποι
ξεύρουν νὰ τὴν κρατοῦν εἰς ἕνα ἐπίπεδον λογικῆς. Ὁ
δικηγόρος καὶ ὁ ὁδοντίατρος, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται
σήμερον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαδηλώνουν μεταμέ-

λειαν, ἐθεώρουν προσβολὴν των νὰ μὴ λέγουν ὅτι
εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀριστεροί, ἐνῶ ἐξ ἄλλου δὲν παρέλει-
πον νὰ τηροῦν τὴν κοινωνικὴν τακτικὴν, τὴν ὁποίαν
ἐτήρουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πολῖται.

Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων, οἱ
ὅποιοι, χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ πιστεύουν, ἀνεκήρυξαν αὐ-
τοὶ ἑαυτοὺς κομμουνιστὰς. Αὐτοὶ ἀηδίασαν ἀπὸ τὸν
οἰκτρὸν κοινὸν βουλευτισμὸν καὶ τὸ κατάντημα τῆς Ἑλ-
λάδος ὑπὸ τὴν βουλευτοκρατίαν. Ἡ Βουλὴ δὲν ἔκαμε
τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συζητῇ, νὰ παρέχῃ θέματα δι'
ἀντεγκλήσεις, διὰ τὴν οἰκτροτέραν συναλλαγὴν καὶ ὁ
κίτρινος τύπος ἀπὸ τοῦ νὰ διασφαιρῇ ψυχὰς καὶ συνει-
δήσεις. Οἱ ἄλλοι, οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἀγράμμα-
τοι καὶ ἄπλοοι, ἀφήνοντο ἀνεμαρτίστοι καὶ ἀκαθοδήγη-
τοι. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς δὲν πρέπει ν' ἀπορῇ κα-
νεὶς ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ εἶχον εὐκο-
λον λείαν εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

Προβάλλει ὅμως τὸ ἐρώτημα: Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄν-
θρωποι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀντιδράσουν; Δὲν θὰ ἦτο
δυνατὸν νὰ συντρίβουν πράκτορας καὶ κομμουνισμὸν;
Θὰ ἦτο ἂν καὶ οἱ ἴδιοι ἀπέβλεπον πρὸς τὸ καλὺτερον,
ἂν δὲν ἐπερίμεναν τὴν ἐκ Θεοῦ σωτηρίαν τῆς Ἑλλά-
δος, ἐνῶ οἱ ἴδιοι θὰ ἐπολιτικολογοῦσαν εἰς τὸ καφε-
νεῖον των, ἢ τὸ γραφεῖόν των, ἀναγινώσκοντες τὴν οἰ-
κτρὰν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ κιτρίνου τύπου. Διὰ ν'
ἀποβλέψουν ὅμως πρὸς τὸ καλὺτερον θὰ ἔπρεπε νὰ
ἔχουν τὴν ψυχὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ ἰδεώδη, ἀπὸ τὰ
ἰδεώδη ἐκεῖνα ποὺ ἐνέπνευσαν πάντοτε τὴν ἑλληνικὴν
φυλὴν. Τὰ ἰδεώδη, ἐν τούτοις, κατὰ τοὺς τελευταίους
καιροὺς, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐκφασλισθέντος κοι-
νοβουλευτισμοῦ, εἶχον ὑποστῇ φθορὰν καὶ οἱ Ἕλληνες,
παραλόγως, κουρασμένοι δὲν ἐζήτησαν νὰ τὰ ἀνορ-
θώσουν. Τὰ ἄφησαν νὰ καταρρεύσουν εἰς συντρίμμα,
ἕως ὅτου ἀνέτειλε τὸ ἄστρον τῆς Αὐγουστιανῆς ἡμέ-
ρας. Εὐθὺς ἀνέλαμψαν καὶ ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἰδεώδη,
τὰ ὁποῖα φανατικῶς ἐνεστερνίσθησαν οἱ ἔφηβοι καὶ
τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτά, ἀπὸ
τοὺς ἐφήβους αὐτοὺς θὰ προέλθουν οἱ αὐριανοὶ κυ-
βερνήται τοῦ τόπου, ποὺ θὰ ἔχουν τὴν ψυχὴν πλημμυ-
ρισμένην ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ πίστιν διὰ τὸ μέλλον
τῆς πατρίδος, ἀπὸ ἰδεώδη. Διότι αὐτὰ εἶναι καὶ θὰ
εἶναι εἰς αἰῶνας αἰῶνων τὰ ὠραιότερα ἰδεώδη ποὺ
ὕπῃρξαν ποτέ.

» Ἡ Ε. Ο. Ν. ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ συναισθηματικῶς

(Ἡ συνέχεια τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ προσεχές)

Die aquiparität

Εἰς πολλὰ σχολεῖα οἱ διδάσκαλοι, διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν μαθητῶν τῶν νὰ διαβάζουν τὴν «Νεολαίαν» καὶ ἔτσι νὰ παρακολουθοῦν τὴν ζωὴν τοῖς ἀκοιτοῖς καὶ

ζωνη, τους σκοπούς και τὰς πραγματοποιήσεις τῆς Ὁργανώσεως, συνεκρότησαν μικρὰς ομάδας ἀπὸ τέσσαρας, πέντε καὶ περισσότερους μαθητὰς, ποὺ προμηθεύονται καὶ ἀναγινώσκουν τὸ περιοδικὸ ἀπὸ κοινοῦ. Εἶναι περιττὸν νὰ ποῦμε ἡμεῖς πόσον ἀξίεπαινος εἶναι αὐτὴ ἡ ἔμπνευσις τῶν διδασκάλων, ἡ ὁποία θαρπεύει κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν παιδιῶν ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν τὴν εὐκολίαν ν' ἀγοράζουν τὸ περιοδικό. Δὲν ἔχομεν δὲ καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἀναγνωστικῶν ομάδων θὰ γενικευθῇ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐξωσχολικὰς ἀκόμη ομάδας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο θὰ ἐσυμβουλευάμε νὰ γίνεται διὰ νὰ διευκολυνθῶν τὰ παιδιά ποὺ δὲν ἡμποροῦν ν' ἀγοράσουν τὰ ἴδια τὸ περιοδικὸν νὰ τὸ διαδίδουν. Θὰ ἐσυμβουλευάμε τοὺς συμμαθητὰς ἢ τοὺς φίλους των, ποὺ τὸ ἀγοράζουν, νὰ τοὺς τὸ δανεῖζουν πρὸς ἀνάγνωσιν.

Και από την Τουρκο-βουλγαρικήν μεθόριον ἀπε-σώρθησαν, κατόπιν συμφω-νίας τῶν Κυβερνήσεων Ἀγ-κύρας καὶ Σόφιας, αἱ ἀπό-καιροὶ συγκεντρωθεῖσαι ἐ-κατέρωθεν δυνάμεις. Χαιρε-τίζομεν τὸ γεγονός ὡς νέον σύμπτωμα καὶ συντελεστήν σταθεροποιήσεως τῆς εἰρη-νικῆς τάξεως εἰς τὴν Βαλ-κανικήν, ἐρχόμενον ἐν συ-νεχείᾳ τῆς Ἀγγλοαλλο-τουρκικῆς καὶ τῆς Ἑλλη-νοϊταλικῆς συμφωνίας.

Δέν ἡμπορεῖ νὰ χωρῇ ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἱατροὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τῶν Διημάτων καὶ τῶν Κοινοτήτων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη τὸ ἔργον τῆς ἐπισκέψεως καὶ παρακολουθήσεως τῶν νέων τῆς Ὑγιανῶσεως καὶ ἡ σύνταξις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων, τῆς παρακολουθήσεως ταύτης τοῦ δελτίου ὑγείας, θὰ ἐκλήρωσούν τὰ καθήκον των μὲ ὅλην τὴν εὐσυνειδησίαν ὡς ἐπιστήμονες, ὡς κοινωνικοὶ ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἕλληνες. Λόγῳ τῆς εἰδικότητός των, εἶναι ἀρμόδιοι περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας νὰ κατανοήσουν τὴν εὐρύτητα τῶν σκοπῶν τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος σημειῶναι σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς δημοσίας ὑγείνης εἰς τὴν χώραν μας. Ὅσοι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐμπνεύωνται καὶ νὰ δραματίζωνται, θὰ ἐκτελοῦν τὰ νέα των καθηκόντων μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν ποῦ γεννᾷ ἡ ἐπίγνωσις ὅτι ἐργάζονται διὰ τὴν σωματικὴν καὶ τὴν ψυχικὴν ἀνάστασιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ προπαρασκευάζουν τὴν καλλιέργειαν μιᾶς ἐκλεκτῆς φυλῆς Ἑλλήνων, προωρισμένης νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς φυσικῆς καὶ ψυχικῆς ὑπεροχῆς της. Διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀνωτέρας φυλῆς ἀνθρώπων, σύμφωνα μὲ τὴν προγονικὴν συνταγὴν, ποῦ προσοδρίζει τὸ ὑγιές σῶμα ὡς ἀπαραίτητον φορέα ὑγιοῦς πνεύματος. Τὰ δελτία ὑγείας θ' ἀποτελέσουν τὰ δεδομένα καὶ τὰ στοιχεῖα, μὲ τὴν καθοδήγησιν τῶν ὁποίων θὰ ρυθμίζεται ἐκάστοτε κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον τρόπον ἡ πολιτικὴ κοινωνικὴς ὑγείας καὶ προνοίας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δελτία θὰ εἶναι τὸ στοιχεῖον καθοδηγήσεως τῆς ὑγεινῆς πολιτικῆς, ἀπὸ αὐτὸ θὰ καθοδηγοῦνται τὰ ὑγειανὰ μέτρα τοῦ Κράτους καὶ τῶν κοινωνικῶν ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἀποστολὴ εἶναι ἡ βελτίωσις καὶ ἀνύψωσις τῶν ὑγεινῶν συνθηκῶν ἐν τῇ Χώρα καὶ γενικῶς ἡ ἀνύψωσις τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ, καὶ θὰ καθοδηγοῦνται ὀρθῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς. Τὴν ἀπόδοσιν ὅλης αὐτῆς τῆς προνοίας θὰ τὴν συγκομίσῃ βραδύτερον τὸ Ἔθνος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεώς του, τὰς ὕλικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς.

Εἰς τὴν συνθετον, τὴν πληθωρικὴν καὶ πολὺπλευρον κοινωνικὴν πολιτικὴν, τὴν ὅποιαν ἐφήρμοσε τὸ Ἐθνικὸν Κράτος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλην τὴν ρωμαλεὰν προσπάθειάν του διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνθρώπων τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων, ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριταῶν τῆς Ὀργάνωσας ἀποτελεῖ θεμελιαικὸν μέτρον, τοῦ ὁποῦοι σήμερον μόνον νὰ μαντεύωμεν ἡμποροῦμεν τὴν σημασίαν, ἀλλὰ τοῦ ὁποῦοι τοὺς καρποὺς θὰ συγκομίσῃ πλουσίους εὐτυχεῖς καὶ ἔνδοξον τὸ μέλλον.

Н Е О Р Т Н

Ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς δευτέρας ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν. ἔδωκε τὸν ἰδιαίτερον τόνον καὶ τὸ ἰδιαίτερον χρώμα του—ἓνα θριαμβεῖον γαλανόλευκον χρώμα, καὶ ἓνα τόνον ρωμαλέας αἰσιδοξίας—εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ συγκρότημα τῶν πλεονα καὶ τῶν κωμωπόλεων τῆς Πρωτεύουσας, εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας καὶ εἰς τὰ χωριά καὶ ἐκκλησίαι, οἱ δρόμοι, αἱ πλατεῖαι ἐπλημμύρισαν ἀπὸ τὰς ἀπλᾶς ἐνιαύσας στολὰς τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν καὶ οἱ χαρούμενοι ἔθνικοι ὕμνοι δόδονταν ἀπὸ Ταινάρου μέχρι Φλωρίνης τὴν ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ Ἐκκλησία ὑλοποίησε μὲν ὅλην τὴν μητρικὴν της στοργὴν τὰ παῖδιά τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ἡ Ὀργάνωσις ἐπανεφένε ἐς τὰς πηγὰς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, καὶ φυσικὰ καὶ εἰς τὴν πολυτιμωτέραν ὁδον, εἰς τὴν πηγὴν τῆς ὀρθοδοξίας. Τὸ Κράτος ἀπέδωκεν εἰς αὐτὰ ὅλας τὰς τιμὰς μὲν τὴν παρουσίαν τῶν ἀνωτάτων ἐκπροσώπων του. Ἡ κοινωνία, ὁ λαός, οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες τὰ ἐκαμάκρωσαν ὑπερήφανοι ὡς γονεῖς καὶ ὡς Ἕλληνες. Ὑπερήφανοι ἀπὸ τὴν βεβαιότητά ὅτι τὰ παῖδιά των, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ καθοδήγησιν τοῦ Κράτους, ἀνδρουνοῦνται μὲ τὴν ἀπόφασιν να συνεχίσουν ἀποτελεσματικώτερα τὰς ἰδικὰς των προσπάθειάς καὶ τοὺς ἰδικούς των ἀγῶνας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπιβάλλεται νὰ μνημο-
νευθῇ ἰδιαίτερος ἀπὸ αὐ-
τῆς τῆς στήλης τὸ ἀπαν-
τητικὸν τηλεγράφημα τοῦ
Ἀρχηγοῦ πρὸς τὸν Κυ-
βερνητικὸν Ἐπίτροπον διὰ
τὸ προηγηθῆν ἰδικὸν τοῦ
τηλεγράφημα πρὸς τὸν
Ἀρχηγὸν ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ
ἐπετείᾳ τῆς Ὁργανώσε-
ως. Μέσα εἰς ὅλλως πυ-
κνάς καὶ γεμάτας ἀπὸ νό-
ημα λέξεις εἰς τὸ τηλε-
γράφημά του ὁ Ἀρχηγὸς
ἐκφράζει τὴν χαρὰν του
διὰ τὸ συντελεσθῆν ἔργον,
τὴν συγκίνησίν του διὰ
τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν
ἀφοσίωσιν τῶν παιδιῶν
πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν καὶ
πρὸς αὐτὸν καὶ τέλος ἀ-
πονέμει τὸν δίκαιον ἔπαυ-
λον πρὸς τὸν Κ. Ἐπίτρο-
πον «διὰ τὴν πνοὴν ποῦ ἔ-
δωσεν εἰς τὸ ἔργον τῆς
Νεολαίας, τοὺς κόπους καὶ
τάς θυσίας καὶ τὸν ἐν-
θουσιασμὸν του».

Ο ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ ἐπέ-
τειος τοῦ θανάτου τοῦ Κε-
μάλ Ἀτατούρκ ἔγινεν ἀ-
φορμὴ διὰ τὴν ἐκδηλωθῆ-
κατὰ τρόπον μεγαλειώδη ὁ-
σεβασμὸς καὶ ἡ προσήλω-
σις τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ εἰς
τὴν μνήμην τοῦ ἔθνικοῦ του
ἥρωος. Πρέπει να σημειωθῇ
ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα
διατηρεῖται ζωσὰ ἡ ἀνά-
μνησις τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖ-
ος ὄχι μόνον κατανόησε βα-
θύτατα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν
εὐρύτητα τῶν ἀγαθῶν ποῦ
θὰ προέκυπτον ἀπὸ μίαν εἰ-
λικρινῆ καὶ παγίαν ἑλλη-
νοτουρκικὴν συνεργασίαν,
ἀλλὰ καὶ ἐπροχώρησε με-
τόλμην καὶ με ταχύτητα εἰς
τὴν θεμελιώσιν τῆς συνε-
ργασίας αὐτῆς καὶ δὲν ἔπαυ-
σε μέχρι τῆς τελευταίας του
πνοῆς καὶ ἐργάζεται διὰ τὴν
παγίωσιν τῆς.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Πρώτη: 'Ο 'Αρχηγός — πρώ-
τος 'Αγρότης — εις την έναρξιν
καλλιιεργειών Ε.Ο.Ν. 'Ασπρο-
πόργου.
Τελευταία: Φαλαγγίται Ε.
Ο.Ν. Δράμας επί τὸ ἔργον
τῆς καλλιιεργείας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Παρουσία του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, του 'Επιτελάρχου αναπληρωτού του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου, των ανωτέρω 'Επιτελών της Κεντρικής Διοικήσεως και των 'Επιτελών των Διοικήσεων 'Ανωτάτων Σχολών και 'Υποδιοικήσεων 'Αθηνών, 'Εψάλη την παρελθούσαν Κυριακήν εις τὴν Μητροπολιτικὴν Ναὸν δοξολογία ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ 'Αρχηγὸς ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα εἰς τὴν πρό τοῦ ναοῦ πλατεῖαν τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοὺς νέους τῶν Ταγμάτων 'Εργασίας ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησιν του ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης.

'Επίσης καὶ εἰς τοὺς 'Υποτομείς τῆς πρωτευούσης ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ ἐπέτειος τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς 'Εθνικῆς 'Οργανώσεως Νεολαίας.

Ἡ ἐορτὴ εἰς τὸ Λεόντειον Λύκειον ἔλαβε πανηγυρικὸν χαρακτήρα.

Ὅλοι οἱ Φαλαγγῖται ἐν στολῇ μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Διοικητῶν τῶν εἰχον συγκεντρωθῆ ἀπὸ ἐνωρὶς εἰς τὴν εὐρείαν αἴθουσαν τοῦ σχολείου, ὅπου ἐδόθη καλλιτεχνικὴ παράστασις ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν. Πρὸ τῆς παραστάσεως ὠμίλησεν ὁ Φαλαγγάρχης τῆς 4ης Φάλαγγος, ὅστις ἐξήρε τὸ ἔργον καὶ τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀκολούθως ὠμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης καὶ τέλος προσεβλήθησαν δύο παιδικὰ κινηματογραφικὰ ἔργα καὶ ἀπηγγέλθησαν ὠραία ποιήματα καὶ ἐψάλησαν οἱ ὕμνοι τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

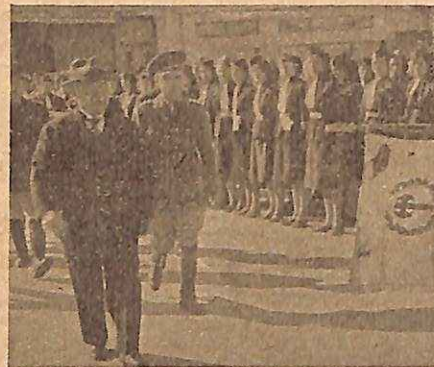
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

'Αφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ ὅλων τῶν περιφερειακῶν Διοικήσεων, ἡ ἐπέτειος ἐωρτάσθη ἀπανταχοῦ μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος. Οὐ-

τὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακήν, κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἰωαννίνων, ἡ πόλις ἐκεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης ἔλαβε πανηγυρικὴν ὕψιν. Ἀπαντες οἱ δρόμοι εἶχον σημαιοστολισθῇ καὶ διακοσμηθῇ με-

παραστατικούς πίνακας τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀφ' οὗ τὴν πρώαν ἐψάλη εἰς τὴν Μητροπολιν δοξολογία, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν οἱ ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου, ὠμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν Σχηματισμῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνα-

πληρωτοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, Γενικοῦ Ἐπόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Φιλοσοφπούλου, προκαλέσας ζωηρὰς ἐπευφημίας τοῦ κόσμου. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κομοτινῆς, εἰς ὅλα τὰ ἐκεῖ σχολεῖα καὶ τὰς δύο λέσχας (ἀρρένων καὶ θηλέων) ἐτελέσθησαν πανηγυρικὰ ἐορτὰ εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος, παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων, ὅλοι οἱ Σχηματισμοί. Εἰς τὰ σχολεῖα ἀνεγνώσθη ἐμπνευσμένη ἡμερησία διαταγή τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Κράλιου.

Εἰς τὸ Κορωπί.

Τὴν Κυριακὴν μετέβη εἰς τὸ Κορωπὶ ὁ Νομάρχης 'Αττικοβοιωτίας κ. Πεζόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν 'Επιτελῶν του παραστάς εἰς τὴν ἐκεῖ τελεσθεῖσαν δοξολογίαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης ὠμίλησε πρὸς τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς πρώτης διετίας τῆς 'Οργανώσεώς μας, ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ε. Ο. Ν. ἀφίερσεν εἰδικὴν ὥραν διὰ τὸ πανηγυρικώτερον τοῦ εορτασμοῦ.

Κατ' αὐτὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ προγράμματος ἐγένετο καὶ ὁμιλία τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, Ἐπιτελάρχου κ. Θεοχαροπούλου, ὁ ὁποῖος μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Σήμερα ἡ 'Οργάνωσίς μας, τὸ ὠραιότερο ἔργο τοῦ δημιουργοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, μπαίνει στὸν τρίτον χρόνον.

Γεννημένη κατὰ ἀπὸ τὴ θέλησιν καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν προσπάθειαν τῶν παιδῶν τῆς Ἑλλάδος, μεγαλωμένη μετὰ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀποτελεῖ πραγματικὴ Ἑθνικὴ

ἀσφάλεια γιὰ τὸ μέλλον τῆς μιᾶς μενύτης καὶ ἀδιαιρέτου Πατρίδος μας.

Σήμερα ἡ Σημαία μετὰ τὸ διπλοπέλεκυ κυματίζει ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρο μέχρι τὸ ἄλλο τῆς Ἑλλάδος.

Στοὺς κόλπους τῆς 'Οργανώσεώς μας οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος ἐμποτίζονται καὶ διαπαιδαγωγοῦνται μετὰ αἰώνια ἰδανικά τοῦ Ἔθνους, σφυρηλατοῦνται στὴν ψυχὴ καὶ ἀποκτοῦν συνειδήσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ὡς μέλη ἑνὸς Ἑθνικοῦ συνόλου καὶ ἀγωνιστικῆς διαθεσῆς τόσο ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ἐποχὴ μας.

Καὶ κυρίως πλάθονται στὴν ψυχὴ καὶ στὸ πνεῦμα σύμφωνα μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ποὺ κατέστη πλέον συνειδήσιν ὅτι μὴ ἐσώσῃ ἀπὸ τὸν ἐσπεσμό καὶ τὴν ἀναρχίαν καὶ μὴ ἐθμεμάλωσεν τὴν τάξιν, τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὸ δίκαιον».

Καταλήγων εἶπε: «Πάντοτε καὶ πάντοτε πρέπει νὰ ἐξωρίζουμε καὶ μετὰ τὴν στάσιν καὶ τὴν ἐνέργειάν μας νὰ προκαλοῦμε ἕνα φανερό ἢ κρυφὸ θαυμασμό καὶ νὰ δημιουργοῦμε μεταξὺ τῶν Φαλαγγιτῶν Σκαπανιστῶν, μίαν εὐγενὴ ἀμίλλα γιὰ τὴν ὅση τὸ δυνατόν ἀπόλυτη συμμόρφωσι πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς 'Οργανώσεώς μας, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιτύχουμε. Γιατὶ πλέον ἡ ἐπιείκεια δὲν ἔχει τὸν λόγον εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεών μας. Ἡ 'Οργάνωσίς μας εἶναι τὸ ἀγαπητὸ τέκνον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ ἐλπίς καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους μας.

Ἡ κοινωνία στοργικὰ καὶ μετὰ φανερό θαυμασμό παρακολουθεῖ τὴν Φαλαγγίαν καὶ μὴ μὴ παρέχει κάθε ἐνδοκλία γιὰ τὸ ἀνετο ζετύλιγμά μας μετὰ τὴν φανερὴ ἐλπίδα ὅτι ἔτσι ἐκπληρώνεται ἡ ἔθνη καθήκον, μὰ καὶ πιστεύει ὅτι ἀπὸ τὴν 'Οργάνωσίν μας θὰ ξεπηδήσουν αὐριο οἱ ἀξιοὶ ὁδηγηταὶ τοῦ ἔθνους μας σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ὡς καταβάλλουμε, συναγωνιστὲς καὶ συναγωνίστριες, ὅλη τὴ δύναμιν

τῆς ψυχῆς μας, νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀντάξιοι τῶν πόθων τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀντάξιοι τῶν πεπρωμένων καὶ τῶν παρὰδόσεων τῆς Φυλῆς».

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟΥ

Τὴν 5ην τρέχ. καὶ ὥραν 10.30' π.μ. ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν ἐκπομπῶν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἑθνικῆς 'Οργανώσεως Νεολαίας ἀπὸ τῶν νέων αὐτοῦ ἐγκαταστάσεων.

Τὰς καθιερωθείσας κατὰ Κυριακὴν θρησκευτικὰς ὁμιλίαις ἐνεκαίνισεν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ὁ Θ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Παντελεήμων. Ἐπίσης ὠμίλησεν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου κ. Θεοχαροπούλου. Ἀποσπάσματα καὶ τῶν δύο ὁμιλιῶν δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Ἐν ἀρχῇ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του καὶ τὴν υπερηφάνειάν του διὰ τὴν ὠραίαν ἔμπνευσιν τῆς καθιερώσεως θρησκευτικῶν ὁμιλιῶν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀκολούθως δὲ υπεγράμμισε τὴν συμβολὴν τῆς Ἑθνικῆς 'Οργανώσεως Νεολαίας εἰς τὴν τόνωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἑθνικῶν αἰσθημάτων.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Παντελεήμων περαινὼν τὸν λόγον του εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως σὰς θέλει ὅλους Χριστιανοὺς ἀληθινούς καὶ πατριώτας. Τὸ ἐζήτησεν ἀπὸ σὰς αὐτὸ καὶ τὸ περιμένει καὶ τὸ πιστεύει, διότι τὰ Ἑλληνόπουλα ποὺ διακρίνονται πολὺ διὰ τὴν εὐφυΐαν τῶν, εἶναι καὶ φιλότιμα καὶ ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν θρησκείαν τῶν καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος τῶν καὶ ἐνθουσιάζονται πάντοτε ἀπὸ κάθε τι τὸ καλὸν καὶ ἠθικὸν καὶ ὠραῖον.

Ἡ γένεσις τῆς Δ. Α. Σ.

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΣΤΑΤΙΣ

ρέδωσε ὁ Ἀρχηγὸς τὴν πρώτην σημαία στὴ Διοίκησιν καὶ μετὰ τὰ μάτια γεμάτα ἀπὸ τὴν ψυχικὴν του ἀγαλλίαν παρακολουθοῦσε τοὺς νέους ἐκείνους, τοὺς πρώτους ποὺ προσέφεραν αὐθόρμητα τὴν καρδίαν τους καὶ τὴν νεότητά τους στὸν ἱερὸ βωμὸ τῶν ἀνθρώπων ἀξιών.

Τὸ τί ἐπετελέσθηκε στὰ δύο χρόνια τῆς συστάσεως τῆς Δ. Α. Σ., εἶναι καταπληκτικόν. Ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν ὁλικὴν πλευρὰ ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας τὸν κόσμον τῶν ψυχῶν καὶ τῶν ἰδεῶν. Ἐνῶς νέος τύπος φοιτητοῦ καὶ φοιτήτριας παρουσιάζεται. Καθαρισμένος καὶ λαμπικαρισμένος σὰν νέος ἥλιος μετὰ τὴν βροχή, ἀνέβαινε σταθερὸς καὶ γερός πρὸς τὸν ἑλληνικὸν οὐρανόν. Δὲν ἔχει πιά τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸ παραφούσκωμα τῶν κενῶν τοῦ γνῶσεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολιτοῦ, ἀλλὰ σὰν παιδί, σὰν παλληκάρι ὁδρὸ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, σὰν βλαστάρη τῆς ἑλληνικῆς γῆς σκέπτεται καὶ κινεῖται πᾶν ὅπου τὰ ἑλληνικά δεδομένα καὶ τὴν ἐλπίδα.

ληγικὴ ἀλήθεια. Καὶ τὸ κορίτσι, ποὺ φωνασκοῦσε πρὶν γιὰ δικαιοσύνην καὶ χειραφετήσεως ἔχει πᾶς βαθμὴν μετὰ τοῦ καὶ τῆς ἀλήθειας τῆς ὑπαρξεώς του στὸ πλαίσιο τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου, τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ βιολογικὸν βάθος. Ἐχει νιώσει τὴν βαθύαν ἀλήθειαν τοῦ μεγάλου σοφοῦ τοῦ αἰῶνος μας: «Ἡ γυναικίκα, καθαρὴ καὶ πολὺτιμη, ὁμοία μετὰ τὸ δαμνάνει, φωτισμένη μετὰ τὴν ἀρετὴν ἐνὸς κόσμου, ποὺ ἀκόμα δὲν ὑπάρχει. Ἡ ἀκτὴν ἐνὸς ἀστεριοῦ λαμπερὴ στὴν ἀγάπην σὰς! Ἡ ἐλπίδα σὰς εἶναι: Ὡ! ὅς γεννοῦσα τὸν ἐξαιρετικόν!».

Καθωδηγημένη ἀπὸ ἕνα γυναικίκα νεανικότητα καὶ γνῶσις Ἀρχηγό, φροντισμένη ἀπὸ ἕνα νεόν, πληρωμένη σὰν οἶο κρόντη ἀπὸ ἐνθουσιασμό, διόκουμένη ἀπὸ παῖδια καὶ κορίτσια φανταστικά γιὰ τὴν ἰδέαν καὶ ἀκούραστα γιὰ τὴν πορείαν, ἡ σπουδαία αὐτὴ νεολαία διανύει μετὰ βήματα τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ πρωτοπόρος καὶ πρωτοστάτις.

Σ. Καραϊσκάκης

Ο ΞΑΝΘΟΣ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΣ

λευθέρων εισάγεται εις την εταιρείαν των ελευθέρων Κτιστών, από ένα φίλο του Παναγιωτάκη Καραγιάννη.

Η είσοδός του και η μυσία του στην Έταιρεία των κτιστών του δυνάμειν τὰ ἐνδόμυχα ὄνειρα γιὰ τὴν ἱδρυσι μιάς ἄλλης παρεμφεροῦς μυστικῆς εταιρείας, ποὺ σκοπὸ τῆς νὰ εἶχε τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ πόθου ποὺ κατέτρωγε τὴν ψυχὴ, τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος του.

Τὸ 1813 ἀνεβαίνει στὴν Ὀδησσὸ καὶ ἐκεῖ γνωρίζεται μετὰ τὸ Σκουφά καὶ τὸν Τσακάλωφ, νέους μετὰ αἰσθήματα πατριωτικὰ καὶ φιλελευθερά. Γίνηκαν ἀχώριστοι φίλοι κι' οἱ τρεῖς. Περιπατοῦν τὰ βράδια πάντα μαζί καὶ σὺν τὸν ἴδιον ἐρώτημα: Τὸ ἄθλιο κατάντημα τῆς ἀγαπημένης των Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Τυραννίαν.

Στὰ μάτια τους ἀκτινοβολεῖ ἡ λάμψις τῆς λευτεριάς. Τὸ ἔθνος δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ ἄλλο· πρέπει νὰ σηκωθῇ μόνο του χωρὶς τὴ βοήθεια ἡγεμόνων καὶ βασιλέων.

Εἶναι τὰ λόγια καὶ οἱ σκέψεις ποὺ ἀνταλλάσσουν σὲς ζεστές βραδιὲς τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1814. Ὁ Ξάνθος πρωτοστατεῖ καὶ ἐπιμένει. Ὁ Σκουφάς ὑπερθεματίζει, ὁ Τσακάλωφ συμφωνεῖ. Ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία συντελεῖται καὶ τὸ μέλλον προοιωνίζεται λαμπρόν.

Τρία χρόνια ἔχουν περάσει· ἐμπορικὲς ἀσχολίες ὑπεχρέωσαν τὸν Ξάνθο νὰ ἀφήσῃ τοὺς φίλους του καὶ νὰ κατεβῇ στὴν Πόλιν ὡς λογιστὴς τοῦ μεγάλου Παναγιωτάκη.

Μιά περιέργη νάρκη ἀπὸ τοῦ 1814 ὡς τὸ 1817 ἔχει σκεπάσει τὰ φλογερὰ λόγια καὶ τὴν ἱερὰ ἀπόφασιν τῆς Ὀδησσού. Ξαφνικὰ ἕνα γράμμα τοῦ Τσακάλωφ τὸν πληροφορεῖ ὅτι τίποτε ἄπ' ὅσα εἶχαν συμφωνήσει δὲν ἔχει ξεχασθῇ κι' ὅτι ἀρχίζει πιά ἔντονη ἡ κίνησις. Τὸ 1818 συναντῶνται στὴν Πόλιν κι' ὁ Τσακάλωφ μαρκάρεται γιὰ τὸ Πήλειο γιὰ νὰ καταφέρῃ τὸν Ἀνθιμὸ Γαζή νὰ δεχθῇ νὰ μεταφέρουν ἐκεῖ τὴν ἑδρὰ τῆς Ἑταιρείας. Ἀργότερα, κατὰ τὸν Ἀπρίλη, τὴν ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὁ Ξάνθος κάνει Ἀνάστασι μετὰ τὸ Σκουφά ποὺ κατέβηκε κι' αὐτὸς στὴν Πόλιν μαζί μετὰ τὸν Λουριώτη καὶ τὸν Ἀναγνωστόπουλο.

Ὁ Ξάνθος τοὺς φιλοξενεῖ σὺν φτωχικὸ του σπιτάκι τοῦ Ἀρναούτκιοι. Καὶ τὸ σπιτάκι αὐτὸ γίνεται βωμὸς καὶ ἐστία καὶ στρατηγεῖο μαζί. Ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινάει κάθε στιγμὴ καὶ μιά προσταγὴ καὶ ἕνα σύνθημα σ' ὅλον τὸν Ἑλληνισμό:

Σηκωθῆτε!... Ἡ ὁρμὴ τους εἶναι ἀφάνταστη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Κατηχοῦν καὶ μυοῦν ἀδιάκοπα τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο τοὺς ἐξέχοντας Ἑλληνες, ἀλλὰ πάνω σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη στιγμὴ ξεψυχάει ὁ Σκουφάς.

Ἀπὸ ἐδῶ κι' ἐμπρὸς ἀνοίγει διὰ πλατὰ ὁ ὁρίζων τῆς ἱστορικῆς καὶ ἀνεκτίμητης δράσεως τοῦ Ξάνθου, ποὺ τοῦ ἀσφαλίζει τὴν μερίδα τῆς ἀθάστης δόξας τῶν πατέρων τῆς ἐλευθερίας.

Ξεκινάει μετὰ τὴν ὕψηλὴ ἐντολὴ τῆς Ἑταιρείας γιὰ τὴν Πετρούπολιν. Στις 16 Ἰανουαρίου παρουσιάζεται στὸν Καποδίστρια καὶ τοῦ προτείνει νὰ ἀνταλλάξῃ τὴ θέσιν τοῦ διπλωμάτου μετὰ τὸν τίτλο τοῦ «Γενικοῦ Ἐφόρου» τοῦ Ἑθνικοῦ κινήματος. Ἀλλ' ὁ Καποδίστριας ἔχει ἀντιρροήσεις· δὲν ἐνόμιζε τοὺς Ἑλλήνας ἱκανοὺς καὶ ὠρίμους νὰ ἐλευθερωθοῦν μόνοι των.

Ὁ Ξάνθος εἶχε μαντέψει τὴν ἀρνησίαν τοῦ αὐτοῦ καὶ δὲν ἀπελπίζεται· ἀλλ' ὅσοις εἶχε ἀντιρροήσεις ἀπὸ τὴν ἀρχή, γιὰ νὰ δοθῇ ἡ ἀρχὴ γιὰ τὸν Καποδίστρια. Χωρὶς νὰ ρωτήσῃ κανένα παίρνει τὴ μεγάλη ἀπόφασιν καὶ τὴν ἱστορικὴ εὐθύνη νὰ διορίσῃ τὸν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη Ἀρχηγό. Ὁ Πρίγκηψ ἐγνώριζε τὴν ὑπαρξὴ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τὸν Κατακάζη ποὺ εἶχε ἀναλάβει νὰ μυσήσῃ τὴν οἰκογένειαν τῶν Ὑψηλάντων. Ὁ Ξάνθος δικαιώνεται ἀπόλυτα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τὴν ἐκλογὴν του. Ὁ μονόχειρ Πρίγκηψ εἶναι ὁ γενναῖος μεταξὺ τῶν γενναίων ποὺ μπορεῖ καὶ ξέρεי νὰ τραβήξῃ τὸ σπαθὶ τῆς λευτεριάς.

Μετὰ τὸ μέγα κίνημα ἡ δραστηριότης τοῦ Ξάνθου φτάνει σὺν κατακόρυφο. Δίπλα στὸν Ἀρχηγὸ στέκεται πολὺτιμος προστάτης καὶ συντάσσει τὰ σχέδια συνθηκῶν, καταστατικά,

Εἰς τὴν Ν. Ζαΐδε

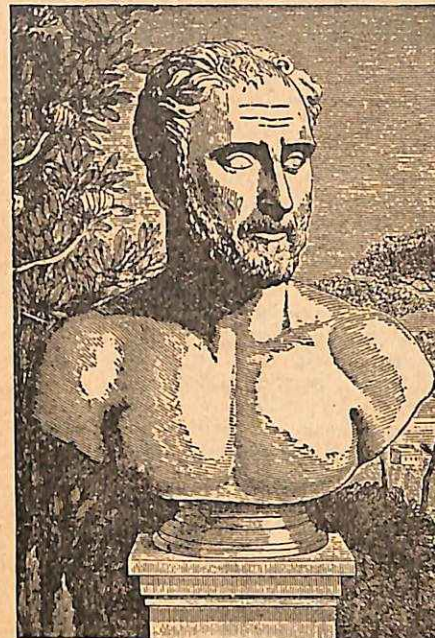
Ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἑμμανουὴλ Ξάνθου

Ὁργανισμοὺς Ἐφορειῶν, ἐνεργεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ τοὺς σημαίνοντας ὀπλαρχηγούς καὶ ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅς ποῦμε, τοῦ κινήματος. Γιατὶ ὁ Ξάνθος εἶναι διπλωμάτης. Γυρίζει παντοῦ ἀπὸ στεριὰς σὲ θάλασσας, ἀπὸ τὴ μιά ἀποστολὴ στὴν ἄλλη, γιὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν Ἐπανάστασι.

Τὸ 1827 ὁ ἔθνικός ρόλος τοῦ Ξάνθου τελειώνει. Φεύγει ξεχασμένος ἀπὸ ὅλους γιὰ τὴν Ὀδησσὸ γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμὶ τῆς οἰκονομείας του. Δέκα ὀλάκερα χρόνια ἀργότερα ἡ κυβέρνησις τὸν θυμᾶται καὶ ὁ Ὀθων τὸ ἀπονέμει τὸ χρυσὸ σταυρὸ τοῦ Σωτήρος... Ἐν τῷ μεταξύ δὲν ἔχει οὔτε τὸ φαγητὸ τῆς οἰκογενείας του. Φτωχὸς καὶ ἀπλὸς ὅπως πάντα ἀνδραγατᾷ τὸ κτύπημα τῆς μοίρας καὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὸν ἐπιούσιον, ἐνῶ οἱ πολλοὶ φιλονικοῦν

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 224)

* ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ *

Πυθαγόρας

τῶν νέων ἀπὸ τὴν νῆσον. Ὁ Πυθαγόρας, περιφρονῶν τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐγκατέλειπε τὴν Σάμον καὶ ἐπεδόθη εἰς μακρὰ συνεχὴ ταξίδια. Μετέβη εἰς Μίλητον, ὅπου ἔλαθε μαθήματα ἀπὸ τὸν σοφὸν Θαλῆν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς νὰ τὸν μυσήσουν εἰς τὴν ἐπιστήμην των.

Διηγούνται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Καμβύσης, ἀφοῦ ἐκυρίευσεν τὴν Αἴγυπτον, ἔφερεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὀρισμένον ἀριθμὸν αἰχμαλώτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Πυθαγόρας.

Ἐπειτα ἀπὸ αἰχμαλωσίαν δώδεκα ἐτῶν, ὁ Πυθαγόρας — ἦτο τότε 60 ἐτῶν — ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Σάμον, ἀλλὰ δὲν ἐγκατεστάθη ἐκεῖ. Ἐπεχείρησεν ἕνα ταξίδι στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἰταλίαν καὶ σταμάτησε σὺν Κρότωνα, πόλιν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ μίαν σχολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδίδασκε τὰς δοξασίας του.

Ὁ Πυθαγόρας εἶχε τραγικὸν τέλος. Διηγούνται ὅτι μίαν φαντασίαν εἶχε σχηματισθῇ σὺν Κρότωνα ἐναντίον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Πυθαγόρα. Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς φαντασίας αὐτῆς ἦτο ὁ Κύλων ὁ ὁποῖος ἔβαλε φωτιά σὺν σπῆτι ποῦ ἔμενε ὁ Πυθαγόρας. Ἐκεῖ, εἰς ἡλικίαν 80 — 90 ἐτῶν, ἐχάθη ὑπὸ τὰς φλόγας.

Ὁ Πυθαγόρας ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς σχολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεπήδησαν περίφημοι ἀστρονόμοι: ὁ Ἰκέτας, Ἡρακλείδης ὁ Πόντιος, ὁ Φιλόλαος...

Ἰδοὺ ποῖα ἦτο ἡ βάσις τῆς διδασκαλίας του: Ὁ ἥλιος εἶναι ἀκίνητος σὺν διάστημα καὶ πᾶσι τοῦ κυκλοφοροῦν οἱ πλανῆται καὶ ἰδιαίτερως ἡ Γῆ. Οἱ δύο ἀστέρες, ὁ Ἐωσφόρος (Ἀυγερινός) καὶ ὁ Ἑσπερος, εἶναι ἕνα, τὸ ἴδιο ἀστὲρ, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη. Ἡ Γῆ εἶναι στρογγύλη, ἔτσι ὥστε μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν κάτοικοι ὀρθοὶ εἰς μίαν διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἡμεῖς εἰς τὸ ἡμισφαίριόν μας. Ἡ Γῆ στρέφεται περὶ

ἐαυτὴν καὶ παράγει μετὰ αὐτὴν τὴν κίνησιν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐδίδασκοντο μαθηματικά, ἀστρονομικά, φιλοσοφικά καὶ ἱατρικά. Ἀπεριόριστος ἦτο ὁ σεβασμὸς τῶν μαθητῶν πρὸς τὸ κύριον τῶν ὑπὸ τοῦ Πυθαγόρα λεγομένων (αὐτὸς ἔφα). Γνωστὸν εἶναι τὸ θεώρημα τοῦ Πυθαγόρα: «Παντὸς ὀρθογώνιου τριγώνου τὸ τετράγωνον τῆς ὑποτείνουσιν ἴσεται πρὸς τὰ τετράγωνα τῶν δύο ἄλλων πλευρῶν».

Γνωστὸς ἐπίσης εἶναι καὶ ὁ περίφημος αὐτοέλεγχος, τὸν ὁποῖον ὁ Πυθαγόρας ἐδίδασκε νὰ κάμνουν οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκάστην ἑσπέραν πρὸ τοῦ ὕπνου: «Τί ἔπραξα; Τί παρέβην; Τί ποῦ ἔπρεπε νὰ κάμω δὲν ἐξετέλεσα;».

Εἰς τὰ ἠθικὰ διδάγματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκκληροδότησαν οἱ σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος, ἐξέχουσιν θῆσιν κατέχουν τὰ «Χρυσὰ Ἐπη» τῶν Πυθαγορείων. Ἰδοὺ αὐτά:

«Ἀθάνατον Θεὸν πρῶτα νὰ τιμᾷς. Νὰ σέβῃς τὸν δρῶν. Τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς συγγενεῖς σου νὰ τιμᾷς. Τὸν ἄριστον νὰ κάμνῃς φίλον. Νὰ μὴ ἐχθρεύῃς τὸν φίλον σου γιὰ μικρὸν φταίξιμον. Ἀπὸ ὅλων τὸν ἑαυτὸν σου νὰ ἐντρέπῃς περισσότερον. Νὰ εἶσαι δίκαιος καὶ μετὰ λόγους καὶ μετὰ ἔργα. Νὰ μὴ κάμνῃς ποτὲ καμμίαν αἰσχρὰν πράξιν, μήτε μετὰ ἄλλους, μήτε μόνος σου. Πρᾶττε ὅσα οὐδέποτε θὰ σὲ βλάψουν. Νὰ σκέπτεσαι καλὰ, πρὶν κάμῃς κάτι, διὰ νὰ μὴ κάμῃς ἀνόητα. Ἀθλιὸς ὁποῖος λέγει καὶ πράττει ἀνόητα. Ὁ συνετὸς ἐκτελεῖ μόνον ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μετὰ ταῦτα εἶναι δυνατόν νὰ μετανοήσῃ. Τὰς ἀτυχίας νὰ ὑποφέρῃς μετὰ πραότητα καὶ νὰ μὴ ἀγανακτήσῃς. Νὰ εἶσαι ἐγκρατὴς πρωτίστως σὺν φαγητῷ σου, σὺν ὕπνῳ καὶ σὺν θυμῷ σου. Νὰ ἔχῃς μέτρον σὺν φαγητῷ, σὺν ποτῇ

Ὁ Πυθαγόρας διδάσκων σὺν Κρότωνα.

καὶ σὺν γυμνάσιῳ. Μέτρον δὲ εἶναι ἐκεῖνο, ποῦ ποτὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σὲ λυπήσῃ. Μὴν ἀμελῇς τὴν σωματικὴν σου ὑγείαν. Νὰ ζητᾷς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ γιὰ κάθε ἐργασίαν ποῦ ἐπιχειρεῖς, γιὰ νὰ τὴν φέρῃς εἰς πέρας. Αὐτὰ νὰ κάμῃς, αὐτὰ νὰ μελετᾷς, αὐτὰ νὰ ἀγαπᾷς διότι αὐτὰ θὰ σὲ οδηγήσουν εἰς τὸν δρόμον τῆς θείας ἀρετῆς».

Βούλα Γ. Βασιλειάδου

ΧΑΤΖΗ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΞΗΣ

Ο Χατζή-Γιάννης Μέξης είναι ένας ήρωας, ένας άδικημένος από την ιστορία αγωνιστής. Τί κι αν σ'ονόμαζαν τρά και βαρεία βιβλία της τ'ονομά του αναφέρεται με κτυπητά μαύρα γράμματα; Τί κι αν έδρασε δυο λιγοί στην Έπανάστασι; Στη μνήμη πολλών σημερινών Έλλήνων εξακολουθεί να μένη άγνωστος. Μερικοί ξέρουν λίγα πράγματα από τη ζωή του, άλλοι μόνο τ'ονομά του, κι άλλοι τόν άγνωστον δολέτη.

Ο Χατζή-Γιάννης Μέξης γεννήθηκε στις Σπέτσες, στα 1754, τ'όμορφο αυτό νησί με τους βοτσαλοστρωμένους δρόμους, τ'α σπιτάκια του και τ'α ποιητικά καφενεδάκια. Η οικογένειά του είχε τις ρίζες της από την Ήπειρο και, όπως υποστηρίζουν μερικοί ιστορικοί, πρωτοφάνηκαν σ' αυτό τ'ό μέρος στην εποχή των Κομνηνών. Μετά τ'ό θάνατο τ'ό περιφήμου Σκεντέρμπεη, αναγκάστηκαν να καταφύγουν σ'ε διάφορα μέρη της Ευρώπης. Ο πατέρας τ'ό Γιάννη Μέξη, Θεόδωρος, γιά ν'άποφυγή την καταδίωξι αυτή τ'ό Τούρκων, πήγε πρώτα εις τ'ό Λεωνίδι της Κυνουρίας και ύστερα στις Σπέτσες, όπου, όπως σ'ας είπα, απέκτησε τόν άνθρωπο εκείνου π'όυ έμελλε να παίξει σπουδαίο ρόλο στην Έλληνική Έπανάστασι. Ο γιός τ'ό Θεόδωρου Μέξη, όταν μεγάλωσε, δέν άργησε σιγά-σιγά να γίνη πλούσιος και ν'άποκτήσει μεγάλην ισχύ σ'ό νησί του. Γι'αυτή την έπιρροή π'όυ είχε ο Χατζή-Γιάννης Μέξης επάνω στους συμπατριώτες του, διωρίστηκε απ'τ'ό Σουλτάνο «ναζίρης» απ'τ'ό 1817, δηλαδή προεάρχων των προκρίτων τ'ό νησιού. Τ'ό σπίτι του, π'όυ βίσκεται ακόμη άκέραιο στις Σπέτσες, όταν τ'ό έπισκεφθή κανείς θά νιώσει τ'ό μεγαλείο τ'ό σπιτονοικοκύρη π'όυ τ'ό είχε. Είναι ένα σπίτι άραδοβενεταίνικου ρυθμού σ'ε σχήμα Π τριόροφο, με θαυμάσιους θόλους και ένα όμορφο έξώστη. Δύο στενές πέτρινες σκάλες, άριστερά και δεξιά, οδηγούν σ'ό δεύτερο πάτωμα, π'όυ είναι οί μεγάλες αίθουσες τ'ό Συμβουλίου των αρχόντων. Ο έπισκέπτης τ'ό άρχοντικό τ'ό Μέξη άμέσως αίσθάνεται ένα σεβασμό π'όυ πηγάζει από τ'α γύρω αντικείμενα, τ'ό θησαυροφυλάκιο, τ'ό τζάκι, τις μεγάλες αίθουσες και όλ'αυτά, π'όυ είναι τώρα τελείως γυμνά. Τ'όση ισχύ είχε ο Χατζή-Γιάννης Μέξης στις Σπέτσες, π'όυ άλλοι τόν ν'ονομάζαν «Πασά των Σπετσών» και άλλοι «Καπετάν Χατζή».

Με τόν πλούτο π'όυ διέθετε κατ'όρωσε να συνδεθή συγγενικά με τις πρώτες οικογένειες τ'ό νησιού παντρεύοντας τις τέσσαρις κόρες του με τούς γιούς των οικογενειών Χατζή Αναργύρου, Νικολού Γιάννη Λάμπρου, Γεωργίου Κούτση και Άδριανού Λαζάρου Μανιάτη, τούς δέ γιούς του με τις κόρες των οικογενειών Μπουμπουλίνας, Άναγνώστη Βασιλή Γκίνη και Λαζάρου.

Περίφημη είναι ή αντίθεσί του με τούς Μποτσαλούς, τούς όποιους έξώρισε σ'όν Πόρο κατά τις έμφύλιες διμάχες μεταξύ των Σπετσιωτών, ως

άρχηγός των άριστοκρατών. Εύτυχώς όμως, λίγον καιρό π'ότ της Έπανάστασ'ως, ο Μέξης συμφιλιώθηκε μαζί τους και οί Μποτσαλοί γύρισαν στις Σπέτσες.

Τ'α καράβια του «Λεωνίδας», «Έπαμεινώνδας», «Περικλής» και «Θεμιστοκλής», π'ρίν ακόμη ή επανάστασι ξεσπάσει στις Σπέτσες, άρχισαν τόν άγώνα τους κατά των Τούρκων. Έπέτυχαν δέ, όπως αναφέρεται, να πιάσουν δέκα πέντε έχθρικά έμπορικά σκάφη.

Ο πρώτος π'όυ ξέσπασε την επανάστασι σ'α νησιά Ύδρα, Σπέτσες και Ψαρά ήταν ο Χατζή-Γιάννης Μέξης. Αυτός ο ίδιος πήγε στην Ύδρα γιά να ξεσηκώσει όσο μπορούσε π'ό γρήγορα τούς Ύδραίους, π'όυ δισταζαν ακόμη και σ'α Ψαρά έστειλε τόν έμπιστό του Γκίκα Τσούπα, ή μετάξιν τ'ό δ'όλου (στις 10 Άπριλίου) προκάλεσε την έξέγερσι των Ψαριανών κατά των Τούρκων. Λίγος καιρός έπέρασε και ο Μέξης διωρίστηκε αρχιέφορος των Σπετσών από τόν Ύψηλάντη, π'ράγμα π'όυ τ'ό ζήτησαν οί ίδιοι οί πρόκριτοι. Άν σκεφθή κανείς ότι, έκτός από τις προσωπικές υπηρεσίες π'όυ προσέφερε σ'όν άγώνα, διέθεσε και 715.456 χρυσές δραχμές τότε, θά άντιληφθή τη μεγάλη φιλοπατρία α'ού τ'ό ανθρώπου. Την άνδρεία του όμως ο Χατζή-Γιάννης Μέξης έδειξε στις 8 Σεπτεμβρίου 1822 με τ'ό άποκρούση, με πολύ λίγες δυνάμεις, τ'ό στόλο τ'ό Μεχμέτ πασά π'όυ πήγαινε να καταστρέψη τις Σπέτσες, όπως κατ'άστρεψε και τ'α Ψαρά, γιά να τροφοδοτήσει ύστερα τ'ό Ναύπλιο. Νά λοιπόν π'ός διηγείται τ'ό έπεισόδιο αυτό ο γιός του Νικόλαος Μέξης π'όυ είχε λάθει μέρος και ο ίδιος στην ιστορική αυτή ναυμαχία, σ'ένα φύλλο τ'ό «Αϊώνας» τ'ό 1857.

«Την 8 Σεπτεμβρίου τ'ό 1822 άνεμένο τ'ό Τουρκικός στόλος υπό τόν Μεχμέτ πασά να καταπλεύσει π'ό τ'ων Σπετσών, α'ό όποιαι ήσαν άνοχύρωτοι, και να βομβαρδίσει και καταστρέψη την νήσον αυτήν όπως τ'α Ψα-

ρά, μεθ'ό θά διηυθύνετο π'ός τροφοδοτήσιν τ'ό φρουρίου Ναυπλίου. Τούτου ένεκεν άπεφάσισαν οί πρόκριτοι τ'α μ'έν γυναικόπαιδα να μεταφερθούν εις Ύδραν π'ός άποφυγήν της βεθαίας σφαγής, οί δέ άνδρες να έπιβούν των πλοίων έγκαταλείποντες έπίσης την καταδικασμένην νήσον.

Ει την άπόφασιν ταύτην δέν συνεφώνησεν ο προεάρχων των προκρίτων («Ναζίρης» των Σπετσών) Χατζή Γιάννης Μέξης και άντέστη σφοδρώς. — Έάν έσείς — έίπε — θέλετε να φύγετε, εγώ δέν έννοώ να έγκαταλείψω την πατρίδα μου.

Περιστοιχισθείς δέ υπό φρουράς εκ 38 επιλέκτων άνδρών, έν οίς και ο υίός του Νικόλαος, οί γαμβροί του Ίωάννης Κούτσης, Νικόλ. Άδριανός Λαζάρου, ο Άναστ. Άνδρουτσός, ο Κ. Λιάρδος, ο Νικόλ. Κολεξανδρής κλπ. και άσπασθείς πάντας τούς έναπομείναντας, άφ'ού τούς ήκουσε στέρεζαντας να συνανοθούν μετ'α'ούτ'ό επί της νήσου, έχων δέ βοηθούς και κατά θάλασσαν τόν έτερον γαμβρόν του Δημ. Λεωνίδα και τόν Κοσμάν Μπαρμπάτση, με τ'ό πυρπολικόν του εκανόνισε τ'α πάντα π'ός άπελπιστικήν άντίστασιν.

Παρεσκεύασε τότε 3 κανονιοστάσια, έξ'όν τ'ό ισχυρότερον εις την θέσιν Φανάρι, και διέταξε συγχρόνως και έτοποθέτησαν και όσα φέσια εύρέθησαν επί των άσφοδέλων (κοινώς καραμπουσιών) π'ός έξαπάτησιν τ'ό έχθρου διά να φαίνωνται μακρόθεν ως πολύς στρατός και έθεσε και πυρά εις διάφορα μέρη της νήσου.

Όταν ο τουρκικός στόλος έφθασεν εις τ'ό μεταξύ των Σπετσών και της παραλίας τ'ό Κρανιδίου στενόν, τ'α έλληνικά πλοία δέν ήμπορούσαν ως εκ τ'ό εναντίου άνένευοι να παραταχθούν εις μάχην π'ό τ'ων Σπετσών, εκ τούτου δέ διηρέθησαν ως έτυχον, τ'α μ'έν μετά τ'ό ναυάρχου Μιαούλη άποσυρόμενα π'ός τ'ό Πορτοχέλι τ'ό Κρανιδίου, τ'α δέ εις τ'ό μεταξύ Δοκού και της ξηράς στενόν. Άφ'ού δέ έπλησίασεν ή πρώτη πτέρυξ τ'ό έχθρου, ήρ-

Ένα από τ'α περίφημα καμαραϊκά άγγεϊα.

σίου, τ'α έργα τους όμως μ'ας είναι τελείως άγνωστα και χαμένα, ώστε να μ'οπορέσουμε να κρίνουμε τη ζωγραφική της εποχής εκείνης είτε της νωπογραφίας είτε των μωσαϊκών. Και όμως ή ζωγραφική π'όυ στολίζει τ'α άγγεϊα μ'ορεί θαυμάσια να μ'ας προσφέρει μιά τέτοια ιδέα.

Π'ός φτιάχνανε λοιπόν οί αρχαίοι τ'α άγγεϊα και π'ός τ'α ζωγραφίζανε;

Πρώτα θά ρωτήσουμε π'ός κατ'όρωναν να σχηματίζουν ένα άγγιλλον τόσο θαυμαστό και ξεκαθαρισμένο από τις ξένες περιττές ο'σίες του και να γίνη πολλός όμοιογενής και τέλειος από κάθε έποψι, π'όυ σήμερα είναι άδύνατον να κατ'ορθώσουμε.

Π'ός κατ'ορθώνανε να φτιάχνουνε τ'α βερνίκια τους και τις μπογιές τους, με

χισεν ο κανονιοβολισμός εκ της νήσου των Σπετσών υπό τόν κανονιοστάσιου τ'ό Χατζή-Γιάννη Μέξη, συγχρόνως δέ 3 πλοία τ'ό Άν. Κριεζή, τ'ό Α. Παναγιώτα και τ'ό Ίωάν. Τσούπα άντέστησαν ιδιορρυθμώς κατά τ'ό εισβαλόντος έχθρου, άντιπαρταχθέντα κατά των πλησιασάντων πρώτων πλοίων.

Έκείνην την ώρα έξήλθε των Σπετσών και ο Κοσμάς Μπαρμπάτσης με τ'ό πυρπολικόν του, όστις παρακολουθούμενος υπό τ'ό πλοίου τ'ό Δημ. Λεωνίδα και παρακινούμενος από τόν Χατζή-Γιάννη και τ'ας ζητωκραυγάς των άνδρών της φρουράς, διευθύνεται μετά θάρρους έν τ'ω μέσω των έχθρικών πλοίων και ρίπτει τ'ό πυρπολικόν του κατά της ναυαρχίδος. Δυστυχώς όμως προσέτρεξαν τότε έγκαίρως τ'α άλλα τουρκικά πλοία και την διέσωσαν εκ των φλογών, κατασβέσαντα τ'ό πύρ.

Έν τ'ω μεταξύ τούτ'ω έσπευσαν να εισέλθουν εις την μάχην και τ'α πλείστα Σπετσιώτικα πλοία ως πλησιέστερα των Ύδραιών. Μόλις όμως είχαν αρχίσει να γενικεύεται ή ναυμαχία, παρεμποδιζόμενοι έστω και προσωρινώς τ'ό περαιτέρω είσπλου τ'ό έχθρικού στόλου, ή ναυαρχίς τούτου δίδει άπροδ'πτως σημεία άποχωρήσεως. Τ'α Τουρκικά σκάφη, υπέκοντα εις τ'ό παράγγελμα, σπεύδουν ν'ανακρούσουν π'όρυναν και έννοείται ότι κατεδιώχθησαν μέχρι της έσπ'ρας υπό των ήμετέρων, οί όποιοι έτ'ριβαν τ'α μάτια των».

(Συνέχεια στή σελίδα 224).

Η ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

τ'α όποια προσδίνανε τόση λαμπρή εμφάνισι και τόση αξιοθαύμαστη άντοχή.

Αυτή είναι ή αξιοθαύμαστη και άφθαστη γιά μ'ας τέχνη.

Η χημική ανάλυσι μ'ας λέει ότι άνακατώνανε διάφορες μετάλλινες ουσίες και προσθέτανε όξειδιον τ'ό σιδήρου, μαγνήσιον και σόδα.

Διακρίνουμε δύο είδη άγγεϊων: Τ'ό Κεραμεικού της Άθήνας, ζωγραφισμένα με μαύρο π'όυ έχουνε φόντο τ'ό φυσικό χρώμα της άργίλλου και ή άλλη κατηγορία με μαύρο φόντο και ζωγραφισμένα με τ'ό κόκκινο χρώμα όμοιο με τ'όν άργιλλον.

Από τις δυό αυτές διαφορές, π'όυ είναι θεμελιώδεις, βγαίνουν σειρά άλλων διαφορών. Την όμοιογένεια τ'ό πολτού ίσως την πετυχαίνουν με τ'ό να πατάνε την άργίλλον πολλές ώρες μέσα σ'ε μιά λεκάνη από νερό και άφ'ού κάνουνε αυτό βάζανε μέσα ένα κόκκινο χρώμα γιά να δυναμώνουν τόν τόνο.

Δέν μ'οπορ'ουμε έπίσης να όρίσουμε π'ός ακριβώς ήτανε οί φούρνοι τότε όπου ψήνανε τ'α π'ήλινα άγγεϊα.

Άν θέλουμε να βρούμε τέτοια ντοκουμέντα από διάφορες ζωγραφικές παραστάσεις, βλέπουμε ότι οί φούρνοι εκείνοι ήτανε πρωτόγονοι και άπλοϊ. Σ'ε μιά σχετική παράστασι βλέπουμε τη θεά Άθηνά να στεφανώνη τούς εργάτες την ώρα της δουλειάς τους.

Νά λοιπόν π'ός τ'α αντικείμενα τέχνης ήτανε άγιοποιημένα στην αρχαία Ελλάδα και τ'α προστάτευε ή σοφή Παλλάδα.

Ο Ήρόδοτος έπίσης μ'ας περιγράφει τ'ό έξης περιεργον έπεισόδιον μετ'α'ό άγγειοπλαστών και τ'ό Όμηρου:

Την άλλη μέρα εκεί π'όυ οί εργάτες βάζανε σ'ό φούρνο τ'α άγγεϊα, πέρασε ο Όμηρος. Και έπειδή τόν έέρανε γιά φημισμένο τραγουδιστή τόν παρεκάλεσαν να τούς άπαγγείλ'η ένα στίχο και γιά άνταμοιβή θά τ'όυ χάριζαν ένα ωραιότατον δοχείον.

Ο Όμηρος λοιπόν δέχτηκε την προσφορά και άρχισε να τραγου-

πουλούνται με καλή τιμή στην αγορά. Νά'ναι ή τέχνη σας πηγή πλούτου, ώστε να μ'οι δοθή κι' άλλη εύκαιρία να σ'ας π'ω κι' άλλο τραγουδι π'ό ωραίο ακόμα. Άν έσως όμως δέν κρατήστε την υπόσχεσί σας ή κατ'άρα των θεών ας πέσει κατ'άπάνω σας, ή Παλλάδα ας καταστρέψ'η τ'α άγγεϊα σας κλπ.»

Και τ'ό τραγουδι τελειώνει με ένα περιεργον λεξιλόγιον από κατάρες, και όσο κομικό και νά'ναι φανερώνει όμως πόσο αξιοσεβαστή ήταν τότε ή τέχνη και ή άγγειοπλαστική ιδιαίτε- ρως, δεδομένου ότι την προσέχανε πολύ οί θεοί.

Η εμφάνισι της άγγειοπλαστικής τέχνης σημειώνει τ'ό ζύγνημα τ'ό πολιτισμού τ'ό ανθρώπου. Στην Ελλάδα αρχίζει από την 3ην χιλιετηρίδα π. Χ.

Περίφημοι είναι οί άμφορείς της Κερκύρας, τ'α κυλινδρ'οειδή με άσπρο φόντο άγγεϊα της Άθήνας, τ'α κορινθιακά π'όυ είπαμε. Έξ άλλου η Αίγινα, ή Λακεδαίμων, οί Κυκλάδες, ή Έρυθραία, ή Μικρά Άσία έδωσαν έπίσης τ'α δικά τους.

Τ'α σχήματα των άγγεϊων α'ούτων είναι θαυμαστά και ή ζωγραφική τους άλλο τόσο είναι αξιοθαύμαστη κι'αυτή και ωραία.

Όσον άφορ'α την χρησιμότητά τους υπάρχουν τρεις κατηγορίες άγγεϊων:

Η πρώτη περιλαμβάνει άγγεϊα μεγάλα π'όυ χρησιμεύουν γιά την άποθήκευσι ίδιως τ'ό λαδιού και τ'ό κρασιού και είναι περισσότερα από δέκα είδη. (Πίθος, άμφορεύς, πέλκευς, κρατήρ, δίνος, στάμνος, ύδρια κλπ.).

Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τ'α δοχεία π'όυ χρησιμεύουν γιά τ'α διάφορα ποτά, (κάλη, οινόχοος, όλ'η, κνάθος, κύπελλον, κάνθαρος, φιάλη, κόθαν, σκύφος, ρύτον, αριβάλλον, αλάβαστρον, πυξίς κλπ.).

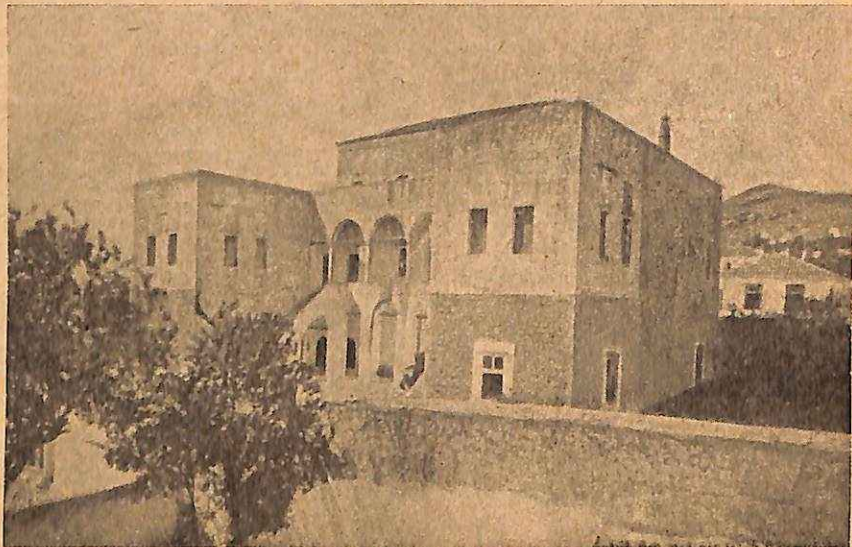
Η τρίτη κατηγορία είναι δοχεία π'όυ μεταχειρίζονται γιά φάρμακα και μυρωδιές, (λεκάνη, λήκυθος, ψυκτήρ, λάγινος, πλημοχός, λουτροφόρος, έπ'πλήτρον, σταλακτίτης, άσκος κλπ.).

Ο ζωγράφος άρχίζει πρώτα να σχεδιάζ'η γραμμές λεπτότατες, δηλαδή χαράζει τ'ό μαύρο έπίγραμμα της εκόνος και όταν βλέπη ότι τ'ό σχέδιο πέτυχε καλά, τότε άρχίζει να βάζ'η όλες τις λεπτομέρειες, δηλαδή τ'α μάτια, τ'ό στόμα, τούς μ'ες και τέλος τ'α λεπτότατα και ωραία ρούχα. Μ'οπορ'οι σε να χάραζε τ'ό περίγραμμα με σκληρό κοντύλι. Έβαφε με μαύρο την εκόνα, και πάνω σ'ό μαύρο έβαζε τούς τόνους, άσπρους και ρόζ, και περνούσε έπειτα όλο τ'ό φόντο με βερνίκι και έβαζε τ'ό ζωγραφισμένο άγγεϊο σ'ό φούρνο.

Ι. Κ.

Άγγεϊον άνάτο- λίζοντος ρυθμού.

Τ'ό σπίτι τ'όυ Μέξη στις Σπέτσες

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Με τόν συνηθισμένο του λοιπόν βαθυστόχαστο τρόπο έρριξε τὸ μάτι του καὶ τὴ σκέψι του καὶ στὸ πεινασμένο παιδί. Στὸ μαθητὴ, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ μεγαλώσῃ, νὰ μάθῃ, νὰ νοιώσῃ. Πῶς μποροῦν ὅμως νὰ γίνουν ὅλα αὐτά, στὰ ὁποῖα ὑποβάλλεται ὁ νεαρὸς ὁργανισμὸς, ὅταν τόση λίγη φροντίδα λαμβάνεται γι' αὐτόν; Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ βλαστήσῃ καὶ τὸ πῖο ἀπλό φυτό, ὅταν δὲν τὸ φροντίζῃ κανεὶς γιὰ νερὸ καὶ γιὰ λίπασμα; Κακομοιριασμένο θὰ περάσῃ τὴ μικρὴ ζωὴ του καὶ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ καρποφορία του θάνα ἑλαχίστη. Τὸ παιδί φυσικὰ ἔχει ἓνα πῖο ἀξιοθαύμαστο καὶ πῖο πολὺπλοκο μηχανισμό ἀπὸ ἓνα φυτό. 160 ὀστά, 368 μῦς, δυὸ ἑκατομμύρια ὕδρογόμους ἀδένας, κύτταρα, ἀγγεῖα κ' ἓνα σωρὸ λεπτὰ πράγματα, πὺ μόνον ἡ κανονικὴ τῶν λειτουργιῶν μᾶς ἐγγυᾶται δύναμι γιὰ ἐργασία, ἱκανότητα στὴν ζωὴ, δημιουργία, εὐτυχία ἀτόμου, ἐπομένως καὶ συνόλου. Καὶ σκέφθηκε τίς 200 χιλιάδες μαθητὲς ποὺ ὑποσιτίζονται καὶ χάνουν σιγὰ μὰ βέβαια γιὰ ὅλη τους τὴν ζωὴ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὸ θάρρος γιὰ τελεία ἀπόδοσι. «Τὸ χορτασμένο παιδί, εἶπε, εἶναι ὁ μελλοντικὸς μοχλὸς ποὺ θὰ βοηθήσῃ σὲ ἀναγεννήσεις ἀληθινές. Θὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὸ πῖο φυσικὸ θάρρος καὶ τὴν πῖο πηγαία εὐθυμία τοὺς κόπους τῆς βλάστησής του, τῆς μάθησής κ' ἀργότερα τῆς ζωῆς. Στὴν ἡλικία αὐτὴ ὁ ὑποσιτισμὸς φέρνει καταστροφές, πὺ δὲν θὰ μπορέσουν μὲ κανένα τρόπο νὰ ἐξαλειφθοῦν πῖο ὕστερα». Σκέφθηκε ὅτι τὸ Κράτος καὶ ἡ Κοινωνία εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ βοηθήσουν στὸ σκοπὸ καὶ ἐκήρυξε σὲ συναγεμῶ γιὰ τὰ «μαθητικὰ συσσίτια».

Νέο κορίτσι,

Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι τὰ μαθητικὰ αὐτὰ συσσίτια ἔχουν ἄμεσο σχέσι μὲ τὸν ὁραματισμὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ: Ἀναγέννησι τῆς Ἑλλάδος, ὅσο κ' ἂν σοῦ φαίνεται αὐτὸ παράξενο. Ἡ μεγάλη Δέσποινα, ἡ σεβαστὴ μητέρα, ἡ γυναίκα τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἡ γνήσια Ἑλληνίδα, δόθηκε μ' ὅλη τὴν καρδιά στὸ ἔργο αὐτό, πὺ μᾶς καλεῖ σὲ ἐλευθέρη προσφορά Ἐκεῖνος.

Μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς προτρέπει γιὰ συνεργασία καὶ γιὰ βοήθεια. Γυναίκα ἐκείνη, γυναίκες κ' ἐμεῖς. Δὲν πρέπει νὰ μὴν ἐνστερνισθοῦμε τὴν προτροπὴ τῆς.

Γιὰ σκεφθῆτε ἓνα παιδί χλωμό, ἀσθενικὸ, κάτω ἀπὸ μιά φτωχικὴ στέγη νὰ σκύβῃ πάνω ἀπὸ τὸ βιβλίον του καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ προχωρήσῃ, γιὰτὶ ὁ ὑποσιτισμὸς, ἡ ἀνέπαρκεια τροφῆς, τοῦ ἐλαττώνει τὴν ἱκανότητα. Ἦτανε σφαλερὴ ἡ μέθοδος τῶν παιδαγωγῶν νὰ ὑποβάλλουν τὸ μαθητὴ σὲ δοκιμασίες ὀρισμένης μορφῆς γιὰ νὰ τὸν ταξιθετήσουν σὲ μιά βαθμίδα εὐφυΐας. Τὸν μεγαλύτερο ρόλο στὸ ζήτημα αὐτὸ παίξει ἡ διατροφή, κ' αὐτὸ δὲν τὸ ἐξήταζαν.

Τώρα ἂς βοηθήσουμε ἐμεῖς — πρὸ πάντων οἱ μητέρες οἱ παροῦσες καὶ οἱ μέλλουσες — ὁλικά καὶ ψυχικά τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ σοβαρὸ. Ἀς βοηθήσουμε νὰ ἀνυψωθῇ τὸ ἐπίπεδο τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ἱκανότητος τῆς φυλῆς μας, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ λαοῦ μας.

Τώρα λοιπὸν πὺ ὁ Ἀρχηγὸς ζητᾷ νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ τὸ κακὸ, ἂς συνεργασθοῦμε μὲ τὴ γυναίκα μας μὲ καλωσύνη καὶ στοργή, μὲ τὴν βεβαιότητα πῶς δουλεύουμε γιὰ τὸ καλὸ τῶν παιδιῶν μας καὶ τῆς οἰκογενείας μας.

Σ. Καρ.

τῶν ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ μας

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ Κ' Η «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ἔτσι βρῆκα τὴ φίληνά μου προχτές. Μπροστὰ στὴν κουζίνα τῆς μὲ τὴν καθαρὴ ποδιά τῆς, τὸ φρέσκο τῆς χαμόγελο καὶ μὲ μιά «Νεολαία» στὸ χέρι.

Ἐξέρεις, μοῦ λέγει, τὸ σκαπανάκι μου ἀφίνει τὴ «Νεολαία» καὶ τὴν πιάνει ὁ ἄνδρας μου. Σὰν φύγουν ἐκεῖνοι τὴν ἀπολαμβάνω ἐγώ. Γιατί; νὰ σοῦ πῶ τὸ μυστικόν. Μὲ ὠφελεῖ. Κ' ἐγὼ καθὼς ξέρεις εἰμαι μόνον γιὰ σκόπιμα πράγματα.

Ἔτσι ἔλεγε ἡ φίλη μου καὶ μελετοῦσε μὲ προσοχὴ μιά νέα συνταγὴ γιὰ ἐφαρμογή. Ἐτοιμα τὰ δοχεῖά τῆς, γενικά τ' ἄρματά τῆς περίμεναν. Μόνον τὸ παράγγελμα: πῦρ! θὰ ἐδίδοτο στερνά ἀπὸ τὴν προσοχὴ καὶ μελέτη καὶ ἡ μάχη μὲ κουτάλια καὶ γαδάδες θάρχιζε. Εἶναι ἡ ἀλήθεια πῶς ἡ φίλη μου βγαίνει πάντα νικήτρια. Ἀς τὴ βοηθήσουμε κ' αὐτὴ κ' ὅλες σας πάλι στὴν καθημερινὴ αὐτὴ μάχη.

Φρικασὲ ἀπὸ λαγὸ ἢ κουνέλι

Ἐνα κουνέλι ἢ τὸ σχετικὸ κομμάτι λαγοῦ κόβετε σὲ κομμάτια μερίδων καὶ τσιγαρίζετε μέσα σὲ βούτυρο καὶ φέτες κρομμύδι. Βγάζετε τὸ κρέας ἀπὸ τὸ πάχος καὶ τὸ βάζετε μέσα στὴν κατσαρόλα. Μὲ τὸ πάχος ἐτοιμάζετε μιά σάλτσα. Μέσα στὸ πάχος πὺ τσιγαρίζεται ρίχνετε δυὸ κουταλιές ἀλευρί καὶ ὅταν κοκκινίσῃ ζεστὸ νερό. Ἀρχίζετε μὲ ἀλάτι, πιπέρι, μπαχάρι, λεμόνι, τομάτα, κάρπη καὶ μιά πρέζα ζάχαρι. Τὴ σάλτσα αὐτὴ χύνετε πάνω ἀπὸ τὸ κρέας καὶ τ' ἀφήνετε νὰ βράσῃ σὲ χαμηλὴ φωτιά. Ἐν τῷ μεταξὺ βράσετε τὰ μαρούλια καὶ τὸν ἄρακ. Τὸ ζουμί μπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇτε γιὰ σουπὰ μὲ λίγον ἄρακ μὲσα, λίγο μαρουλάκι καὶ ἓνα αὐγόν.

Ὅταν βράσῃ τὸ κρέας, προσθέτετε στὸ τέλος τὸν ἄρακ καὶ τὰ μαρούλια γιὰ τὸ φρικασέ. Ἐδῶ δὲν χρειάζεται αὐγογέμονο.

Μπορεῖτε νὰ δώσατε μαζί, βαλμένες γύρω στὴν πιατέλα σὰν στεφάνι, μικρὲς πατάτες βρασμένες σὲ νερό μὲ ἀλάτι καὶ λίγο κίμινο.

ΤΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΣΑΣ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Τώρα πὺ οἱ συννεφιεῖς ἄρχισαν καὶ τὸ φθινόπωρο ρήμαξε τὸν μικρὸ μας κητὸ μὲ τὰ

λουλούδια καὶ τίς πασινάδες, δὲν μᾶς ἀπομένει τίποτε ἄλλο παρὰ σὰν καλλιτεχνικὲς ψυχὲς τοῦ σπιτιοῦ νὰ δημιουργήσωμε ἓνα περιβάλλον πὺ μᾶς ξεγελά καὶ νὰ μᾶς θυμίσῃ καλοκαίρι καὶ ἡλιόφωγο. Μποροῦμε νὰ στολίσωμε τὸ σπιτί μας μὲ γλάστρες, πὺ μὲ τὸ πράσινό τους μᾶς ξεκουράζουν τὸ μάτι καὶ μᾶς εὐφραίνουν τὴν ψυχὴ. Κανείς δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ ὅτι τὰ λουλούδια εἶναι πολυτέλεια. Εἶναι ζωικὴ καὶ ψυχικὴ ἀνάγκη. Ὅμως, ὅπως αὐτὰ μᾶς δίνουν τὴν χαρὰ, πρέπει καὶ μῆς νὰ τοὺς χαρίζωμε τὴν φροντίδα καὶ τὴν περιποίησιν μας. Προσέξτε τώρα τὸν χειμῶνα τὰ πράσινα σας τὰ λάστιχα, τὰ δεινρόφυλλα, τίς λατάνιες, τίς γαλάτειες, τίς κακτέες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σχετικὸ πότισμα καὶ λίπασμα, μὴ ξεχνάτε καὶ ἐξομαδα νὰ πλύνετε τὰ φύλλα τους μ' ἓνα πινέλλο χοντρὸ καὶ μαλακὸ βουτηγμένο στὸ νερό. Ὅπως τὸ δερμα δὲν μπορεῖ νὰ κἀν τὴν ἀσπὴ ἀναπνοὴ ὅταν οἱ πόροι φράζονται ἀπὸ στρώμα ἀκαθαρσίας, ἔτσι καὶ τὸ φύτ, ὅταν τὰ φύλλα του σκεπάζονται ἀπὸ στρώμα σκόνης, ὁποφύρει, μαρμαζώνει καὶ καταστρέφεται.

ΚΗΛΙΔΕΣ ΚΑΠΝΟΥ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΩΦΕΛΙΜΗ Σ' ΑΣΠΡΑ ΜΑΝΔΗΛΙΑ ΣΟΦΙΑ

Πόσες φορές δὲν ἀγαναχτήσαμε μ' αὐτὸν τὸν καπνὸ, πὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δάχτυλα τοῦ πατέρα μας, ἀδελφοῦ ἢ συζύγου κηλιδώνει μὲ κίτρινα στίγματα καὶ τὰ ἄσπρα μανδήλια. Κ' ἓνα μανδύλι ἄσπρο μὲ κηλίδες εἶναι κατὶ ἀπῆδες. Ἀδύνατο νὰ βγοῦνε μὲ τὸ πλῆσιμο. Τί θὰ κάνουμε ὅμως τὰ καινούργια λινὰ μανδήλια; Καὶ ὅμως ἀκούστε: Ὑπάρχει ἓνα βέβαιον μέσο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἐξαφανισθοῦν τέλεια τὰ ἀνεπιθύμητα αὐτὰ σημάδια. Πρῶτα-πρῶτα πρέπει τὰ μανδήλια, ὅπως συνήθως, νὰ πλυθοῦν. Κατόπιν τρίψουμε τίς κηλίδες μὲ ἓνα μίγμα κρόκου αὐγοῦ καὶ σπέρτου. Τὰ ἀφίνομε μισὴ ὥρα κατόπιν νὰ μαλακώσουν. Κατόπιν τὰ πλένομε μὲ μερικές σταγόνες κοινιάκ καὶ ζεστὸ νερό. Στὸ τέλος πρέπει νὰ τὰ ξεβγάλομε μὲ κρύον νερό πολ- λές φορές.

Παραπονιέσαι, νέα οἰκοδέσποινα, ὅτι τὸ γλυκό σου δὲν ἔγινε ὅπως πρέπει, δὲν ἔπηξε ἀρκετά, ἂν καὶ μὲ προσοχὴ ἀκολούθησες τίς οδηγίες πὺ σοῦ ἔδωσε γραπτὲς ἡ φίλη σου. Σὲ πιστεύω, γιὰτὶ ξέρω πῶς εἶσαι νοικοκυροῦλα ζηλευτὴ καὶ εὐσυνειδητὴ. Ὅμως μπορεῖ νὰ συμβῇ ἀπὸ κατὶ πὺ δὲν ἔστικε στὴ γραφτὴ συνταγὴ καὶ δὲν τὸ προέβλεψες ἐπομένως. Π.χ. ὅταν τὰ κυδωνία ἦταν χτυπημένα ἢ μαυρισμένα ἢ ὅταν τὰ ζουμί ἔβρασε πολλὰ ὥρα καὶ σὲ δυνατὴ φωτιά, ἢ ὅταν ἔβρασε περισσότερη ζάχαρι. Ὅταν ἄλλη φορὰ θέλῃς νὰ κἀνῃς γενικά πελτέ ἀπὸ μῆλα ἢ κυδωνία, γιὰ κάθε ἀπρόσπτο καὶ γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον νὰ προσθέσῃς μιά κουταλιά χυμὸ ἀπὸ καρόττα. Εἶναι μιά μικρὴ ἀλλά μὲ πολλὴ ἐνέργεια σοφία γιὰ τὴ νοικοκυρά.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΗΕCΤΟΡ ΜΑΛΟΤ

Χειρίς Οικογένεια

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

— Και τὰ πόδια σου μικρά, ξ; συμ-
πλήρωσε γελώντας.

Ο Κάπης, χαρούμενος που ξανάθρι-
σκε τον Άλέξη, του έδειχνε τη χαρά
του τραβώντας με τὰ δόντια τὸ μανίκι
της μπλούζας του.

Στὸ ἀναμεταξύ αὐτὸ ἐξηγοῦσα στὸ θεῖο Γάσπαρο ὅτι
ὁ Μαρτίας ἦταν φίλος μου καὶ σύντροφός μου, ἕνα πολὺ
καλὸ παιδί πού τὸ γνώρισα ἄλλοτε, πού τὸ ξαναθρήκα
τώρα καὶ πού ἔπαιζε κορνέτο στὴν ἐντέλεια.

— Κι' ἀπὸ δῶ ὁ κύριος Κάπης! εἶπε ὁ θεῖος Γάσπαρος.
Χαίρω πολὺ. Αὐριο εἶναι Κυριακὴ κι' ἄμα ξεκουρασθῆτε
θὰ μᾶς δώσετε μιὰ παράστασι. Ὁ Ἀλέξης μᾶς λέει πὼς
τὸ σκυλὶ σου εἶναι σοφώτερο ἀπὸ δάσκαλο κι' ἀπὸ ἡθο-
ποῖο.

Ὁση στενοχώρια αἰσθάνθηκα πρὶν μὲ τὴ θειά, τόσο
θάρρος τώρα μὲ τὸν ἀνοικτόκαρδο θεῖο. Ἦταν ἀντάξιός
ἀδελφός τοῦ «πατέρως».

— Μιλήστε μαζί, παιδιά. Θάχετε βέβαια νὰ πῆτε πολλὰ
οἱ δύο σας. Ἐγὼ θὰ μιλήσω μὲ τὸν ἀνθρωπάκο αὐτόν,
πού παίζει κορνέτο στὴν ἐντέλεια.

Καὶ μιὰ ἐβδομάδα νὰ εἴχαμε στὴ διάθεσί μας πάλι
λίγο θὰ ἦταν! Ὁ Ἀλέξης ἤθελε νὰ μάθῃ μὲ τὸ νῖ καὶ
μὲ τὸ σῖμα πὼς τὰ πέρασα στὸ ταξίδι μου· κι' ἐγὼ πάλι
βιάζομαι νὰ μοῦ πῇ μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὴν και-
νούργια του ζωὴ. Ἐτσι κατάντησε νὰ ρωτοῦμε κι' οἱ δύο
μας, χωρὶς ν' ἀποκρίνεται κανεὶς!

Περπατούσαμε σιγὰ κι' οἱ ἐργάτες πού γύριζαν στὰ σπί-
τια τους μᾶς ξεπερνοῦσαν. Πήγαιναν σὲ μιὰ μακριὰ
γραμμὴ πού ἔπαινε ὅλο τὸ δρόμο, μαῦροι ὅλοι τους ἀπὸ
τὴν ἴδια σκόνη, πού τὸν σκέπαζε κι' αὐτόν μ' ἕνα στρώμα
πυκνόν.

Κοντὰ στὸ σπίτι ὁ θεῖος Γάσπαρος μᾶς πλησίασε καὶ
μᾶς εἶπε:

— Παιδιά, θὰ δειπνήσετε μαζί μας.

Ποτὲ πρόσκλησι δὲν μ' εὐχαρίστησε περισσότερο· γιατί
καθὼς πηγαίναμε, συλλογιζόμουν πὼς ἄμα φθάναμε στὴν
πόρτα θ' ἀναγκάζομασταν ἴσως νὰ χωρισθοῦμε. Ἦ ὑπο-
δοχὴ τῆς θειάς, βλέπετε, δὲν μοῦ ἔδινε καμμιά ἐλπίδα...

— Νὰ ὁ Ρεμής κι' ὁ φίλος του! τῆς εἶπε μπαίνοντας
στὸ σπίτι ὁ Γάσπαρος.

— Τὸς εἶδα πρωτίτερα.

— Τόσο τὸ καλύτερο· ἡ γνωριμία ἔ-
γινε· θὰ δειπνήσουν μαζί μας.

Ἦμουν βέβαια πολὺ εὐχαριστημέ-
νος πού θὰ δειπνοῦσα μὲ τὸν Ἀλέξη,
πού θάμενα δηλαδὴ ὅλη τὴ βραδυὰ
μαζί του· μὰ γιὰ νὰ εἶμαι εὐλικρινής,
πρέπει νὰ πῶ πὼς ἤμουν εὐχαριστημέ-
νος καὶ πού θὰ δειπνοῦσα. Ἀπὸ τὸν
καιρὸ πού φύγαμε ἀπ' τὸ Παρίσι, ἐ-
τρώγαμε ὅπου κι' ὅπου ἐτύχαινε, μὰ
σπάνια ἐκάναμε ἕνα γεῦμα σωστό, κα-
θισμένοι σὲ καρέκλα, μὲ σοῦπα σὲ πιά-
το. Μὲ ὅτι κερδίζαμε εἴμαστε ἀλήθεια
σὲ θεοὶ νὰ τρώμε ἀφθονὰ καὶ σὲ πολὺ
καλὰ ξενοδοχεῖα· μὰ ἔπρεπε νὰ φυλάμε
τὰ λεπτὰ μας γιὰ τὴν ἀγγελόδα τοῦ Βα-
σιλόπουλου, κι' ὁ Μαρτίας ἦταν τόσο
καλὸ παιδί, ὥστε χαίρουνταν ὅσο σχε-
δὸν κι' ἐγὼ, πού θὰ κάναμε τέτοιο
δῶρο τῆς μάνας Μπαρμπερίνας.

Ἦ εὐτυχία ἐνὸς καλοῦ δειπνοῦ δὲν
μᾶς δόθηκε οὐτ' ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Κά-
θησα σὲ καρέκλα, μπροστὰ σὲ τραπέζι,
μὰ σοῦπα τίποτα! Οἱ ἐταιρείες τῶν
Μεταλλείων ἔχουν ἰδρύσει κάτι μαγα-

ζιά, ὅπου οἱ ἐργάτες τους βρίσκουν ὅτι τους χρειάζεται
γιὰ νὰ ζοῦν. Αὐτὸ βέβαια εἶναι εὐεργετικώτατο· γιατί οἱ ἐρ-
γάτες ἀγοράζουν καλὴς ποιότητος πράγματα καὶ φθηνά·
ἔπειτα τὰ πληρώνουν θέλοντας καὶ μὴ, γιατί τοὺς κρα-
τοῦν ἀπὸ τὸ μισθὸ τους κάθε δεκαπενθημέρια κι' ἔτσι δὲν
κάνουν χρέη ποτέ. Μὰ ἔχει καὶ τὸ κακὸ του. Στὴ Βάρση,
ἄξαφνα, οἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν τὴ συνήθεια νὰ ἐργάζουν-
ται ὅσο οἱ ἄντρες τους λείπουν στ' ἀνθρακωρυχεῖα. Συγυ-
ρίζουν μόνον τὸ σπῆτι, ἔπειτα συγυρίζονται, κάνουν βίζι-
τες στὴ γειτονιά, πίνουν καφέδες καὶ σοκολάτες ἀπὸ τὸ
μαγαζί, ἢ φλυαροῦν ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα ὅλη τὴν ἡμέρα.
Βραδυάζει, γυρίζουν οἱ ἄντρες τους γιὰ νὰ φάνε καὶ δὲν
τοὺς ἔχουν ἐτοιμάσει τίποτα. Οὔτε προφθαίνουν νὰ μαγει-
ρέσουν ἐκεῖνη τὴν ὥρα. Ἀλλὰ πετιοῦνται στὸ μαγαζί καὶ
παίρνουν φαγιά κ' ὕα: τυρί, σαλάμι, ζαμπόνι, ρέγγες...

Αὐτὸ, ἂν δὲν γίνεται πάντα, γίνεται ὅμως συχνότατα.
Ἐτσι καὶ μεῖς, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, δὲν εἴχαμε σοῦπα. Ἦ
θεῖα Γασπαρίνα εἶχε φλυαρήσει. Ἦταν ἄλλως τε ἡ συνη-
θειὰ τῆς καὶ, καθὼς εἶδα ἀργότερα, οἱ λογαριασμοὶ τῆς
στὸ μαγαζί δύο μόνον εἰδῶν πράγματα εἶχαν: καφέ καὶ
σοκολάτα πρῶτα, κι' ἔπειτα σαλαμικά. Ὁ θεῖος ὅμως
ἦταν καλόβολος ἄνθρωπος, πού ἀγαποῦσε περισσότερο
ἀπ' ὅλα τὴν ἡσυχία του· ἔτρωγε τὰ σαλαμικά του, δὲν
παραπονιούνταν καθόλου, ἢ κι' ἂν ἔκανε καμμιά παρατή-
ρησι, θάταν πολὺ μαλακὴ. Ἀξαφνα, προτείνοντας τὸ πο-
τήρι του, ἔλεγε:

— Ἄν δὲν καταντήσω ἐγὼ μπεκρὴς μ' αὐτὰ τάλμυρά,
πού μοῦ δίνεις κάθε μέρα νὰ τρώω, θὰ πῇ πὼς εἶμαι πολὺ
δυνατὸς ἄνθρωπος. Κάμε μας, καυμένε, αὐριο καὶ καμ-
μιὰ σοῦπα.

— Μὰ θάχω καιρὸ;

— Τί, οἱ ὦρες εἶναι πιὸ μικρὲς ἀπάνω στὴ γῆ παρ' ἀπὸ
κάτω;

— Καὶ ποῖος θὰ σᾶς μάλωνε τὰ ρούχα σας, πού τὰ
λυώνετε;

Κοιτάζοντας τότε τὰ ρούχα του μαυρισμένα ἀπὸ τὸ
κάρβουνο καὶ σχισμένα ἐδῶ καὶ κεῖ:

— Μὰ τὴν ἀλήθεια, ἔλεγε, σὰ βασιληᾶδες εἴμαστε ντυ-
μένοι!

Τὸ δειπνοῦμα δὲν ἐδόξαζε πολὺ.

— Μικρὲ, μοῦ εἶπε ὁ θεῖος Γάσπαρος, θὰ πλαγιώσης
μὲ τὸν Ἀλέξη.

Ἐπειτα στὸ Μαρτία: — Καὶ σύ, ἂν θέλῃς νάμῃς στὴ
σοφίτα, θὰ βρεθῇ κανέν' ἀχυρόστρωμα νὰ γλυκοκοιμηθῇς.

Ὅλο τὸ βράδυ κι' ἀρκετὸ μέρος
ἀπὸ τὴ νύχτα, ὁ Ἀλέξης κι' ἐγὼ ἀγρυ-
πνήσαμε γιὰ νὰ τὰ ποῦμε.

Στὸ ἀνθρακωρυχεῖο, ὁ θεῖος Γάσπα-
ρος ἦταν σφυρῆς, κτυποῦσε δηλαδὴ
μὲ μιὰ σφυρὰ τὸ κάρβουνο καὶ τὸ ἐρ-
ριχνε κάτω. Ὁ Ἀλέξης ἦταν ὁ κυλ-
στής του, δηλαδὴ αὐτὸς ἔσπρωχνε,
κυλοῦσε ἀπάνω στὶς γραμμές, μέσα
στὸ ἀνθρακωρυχεῖο, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς
ἐξορύξεως ἴσαμε τὸ πηγάδι, ἕνα βαγο-
νάκι φορτωμένο κάρβουνο. Ὅταν τὸ
βαγονάκι ἔφθανε στὸ πηγάδι, τὸ κρε-
μνοῦσαν ἀπὸ ἕνα χοντρὸ σχοινί, καὶ μιὰ
μηχανὴ τὸ ἀνέβαζε ἀπάνω.

Ἄν καὶ λίγο καιρὸ εἶχε σ' αὐτὴ
τὴν ἐργασία, ὁ Ἀλέξης αἰσθάνονταν
ἀπὸ τώρα ἀγάπη καὶ περηφάνεια γιὰ
τὸ ἀνθρακωρυχεῖο του: ἦταν τ' ὠραιό-
τερο καὶ τὸ περιεργότερο τοῦ τόπου.
Καὶ μοῦ τάλεγε μὲ τὴ σπουδαιότητα
ταξιδιώτη, πού γυρίζει ἀπὸ ἀγνωστὴ
χώρα καὶ βρίσκει αὐτιά πρόθυμὰ νὰ
τὸν ἀκοῦνε.

Περνοῦσε πρῶτα μιὰ μεγάλη στοά,

σκαμμένη στὸ βράχο, κι' ὕστερα ἀπὸ δέκα λεπτὰ τῆς
ὥρας εὗρισκες μιὰ ὄρθια σκάλα. Ὑστερα ἀπὸ τὴ σκάλα
αὐτὴ, μιὰ ἀνεμόσκαλα ἐξύλινη· ἔπειτα ἄλλη σκάλα, κι'
ἄλλη ἀνεμόσκαλα. Καὶ τέλος ἔφθανες στὸ πρῶτο ἐπίπεδο
τοῦ ἀνθρακωρυχείου — πρῶτο πάτωμα νὰ ποῦμε — σὲ βά-
θος πενήντα μέτρων. Γιὰ νὰ φτάσης στὸ δεύτερο, σὲ βά-
θος ἐνενηντα μέτρων, καὶ στὸ τρίτο, σὲ βάθος διακοσίων,
ἦταν τὸ ἴδιο πάλι σύστημα ἀπὸ σκάλες κι' ἀνεμόσκαλες.
Ὁ Ἀλέξης ἐδούλευε στὸ τρίτο πάτωμα, κι' ὡς νὰ φθάσῃ
κεῖ κάτω, ἔκανε τρεῖς φορές ἀπ' ὅσο κάνουν ἐκεῖνοι πού
ἀνεβαίνουν στὰ καμπαναριὰ τῆς Παναγίας τῶν Παρι-
σιῶν!

Ἀλλὰ τὸ ἀνεθοκατέβασμα εἶναι εὐκόλο στοὺς πύρ-
γους τῆς μεγάλης ἐκκλησιάς, πού οἱ σκάλες τους εἶναι
κανονικὲς καὶ φωτισμένες, ἐνῶ οἱ σκάλες τοῦ ἀνθρακω-
ρυχείου, καμωμένες κατὰ τὶς ἰδιοτροπίες τοῦ βράχου,
ἔχουν τὰ σκαλοπάτια τους πότε ψηλὰ καὶ πότε χαμηλὰ,
πότε στενὰ καὶ πότε πλατεῖα. Κανέν' ἄλλο φῶς παρὰ τῆς
λυχνίας σου, καὶ χάμω μιὰ λάσπη γλυστερή, πού τὴ βρέ-
χει ἀδιάκοπα τὸ νερὸ πού πέφτει σταλαγματιά-σταλαγ-
ματιά καὶ σοῦρχεται κάποτε ψυχρὸ καὶ στὸ πρόσωπο.

Νὰ κατεβῇς διακόσια μέτρα δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα,
μὰ δὲν εἶναι κι' ὅλο. Πρέπει, ἀπὸ διάφορες στοῆς κι' ἀπὸ
διάφορα κεφαλόσκαλα, νὰ φθάσης στὸ μέρος τῆς ἐργα-
σίας σου. Ἀλλὰ οἱ στοῆς τοῦ Τρουγέρα, ὅλες μαζί, ἔχουν
μᾶκρος τριανταπέντε ὥς σαράντα χιλιόμετρα. Φυσικά,
δὲν εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ διατρέχῃς καὶ τὰ σαράντα
χιλιόμετρα· κάποτε ὅμως ἡ πορεία σου εἶναι πολὺ κου-
ραστική, γιατί περπατᾷς μέσα στὸ νερὸ, πού ἀναθλύζει
ἀπὸ τὶς σχισμάδες τοῦ βράχου, σχηματίζει ρυάκι στὴ μέση
τοῦ δρόμου καὶ τρέχει ἔτσι ὡς τὶς δεξαμενές, ἀπ' ὅπου
τὸ τραβοῦν ἀντλίες καὶ τὸ χύνουν ἔξω.

Ἐδῶ κι' ἐκεῖ — ἐξακολουθοῦσε νὰ μοῦ λέῃ ὁ Ἀλέξης
— μέσα στὸ ἀνθρακωρυχεῖο ἀπαντᾷς καὶ στοῆς πού οἱ θό-
λοι τους κι' οἱ τοῖχοι τους εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ρίζες καὶ
κορμούς δένδρων. Τὸς περιορίζουν αὐτοὺς τοὺς κορμούς
ὅσο μποροῦν· μὰ κάποτε μεγαλώνουν τόσο, ὥστε ἡ στοὰ
στενεύει πολὺ, μικραίνει, καὶ γιὰ νὰ περάσης πρέπει νὰ
κυφότῃς ἢ νὰ σέρνεσαι. Ἐκεῖ βλέπεις νὰ φυτρώνουν μα-
νιτάρια, ἄλλα ἀγνωστά φυτὰ, καθὼς καὶ μιὰ ἀσπρη μού-
σουλῃ, πού λάμπει στὸ μαῦρο σὰ χιόνι. Ἐκεῖ βλέπεις
ἀράχνες, μυῖνες καὶ πεταλούδες ἀλλοιώτικες ἀπὸ ἐκεῖνες
πού πετοῦν ἔξω στὸ φῶς. Ὑπάρχουν ἀκόμη ποντίκια πού
τρέχουν παντοῦ καὶ νυχτερίδες, κρεμασμένες στοὺς θό-
λους ἀνάποδα, μὲ τὸ κεφάλι κάτω.

Οἱ στοῆς αὐτὲς διασταυρώνονται καί, ὅπως σὲ μιὰ
πόλι, ὑπάρχουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ πλατεῖες καὶ σταυροδρόμια.
Ἄλλες στοῆς εἶναι ὠραίες καὶ μεγάλες σὰ λεωφόροι,
ἄλλες στενὲς καὶ χαμηλὲς σὰ σοκάκια. Μόνο πού ἡ ὑπό-
γεια αὐτὴ πόλι φωτίζεται πολὺ λιγώτερο ἀπ' ὅσο οἱ ἄλ-
λες τῆς νύκτα, γιατί δὲν ὑπάρχουν οὔτε φανάρια, οὔτε
γκάζια, παρὰ μόνο οἱ λυχνίες πού κρατοῦν οἱ μεταλλευ-
τές. Μὰ κι' ὅταν λειπὴ τὸ φῶς, ὁ θόρυβος σοῦ λέει πὼς
δὲν βρίσκεσαι σὲ νεκροταφεῖο. Ἐδῶ οἱ κανονιές τῶν
φουρνῶν ἔλγουν, ἐκεῖ τὰ σφυροκοπήματα, παρακάτω τὸ
κύλισμα τῶν βαγονιδίων, ἀλλοῦ ὁ κρότος τῶν ἀνελκυστή-
ρων κι' ἀπάνω ἀπ' ὅλα τὸ μουγγρητὸ τῆς ἀτμομηχανῆς,
πού εἶναι στημένη στὸ δεύτερο πάτωμα.

Ἀμὴ τὰ δυστυχήματα!... Δυὸ ἐβδομάδες μετὰ τὸν ἐρ-
χομὸ του στὴ Βάρση, ὁ Ἀλέξης παρευρέθηκε σ' ἕνα τέ-
τοιο δυστύχημα καὶ παρὰ τριχὰ μάλιστα νὰ γίνῃ θύμα.
Ἦταν μιὰ ἔκρηξι ἀπὸ γκριζοῦ. Ἐτσι ὀνομάζεται τὸ
εὐφλεκτό ἐκεῖνο ἀέριο, πού σχηματίζεται μόνο του στὰ
ἀνθρακωρυχεῖα καὶ κάνει ἔκρηξι μὲλις ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μὲ
φλόγα. Τίποτε τρομερότερο! Μόλις ἡ φλόγα μιᾶς λυ-
χνίας ἢ ἐνὸς σπῆρτου ἀγγίξῃ τὸ ἀέριο, ἡ ἀνάφλεξι του
ξεσπᾷ ἀμέσως σ' ὅλες τὶς στοῆς καὶ καταστρέφει τὰ πάν-
τα. Ἦ θερμοκρασία κάποτε ἀνεβαίνει τόσο ψηλὰ, ὥστε τὸ
κάρβουνο στὸ ἀνθρακωρυχεῖο γίνεται κώκ.

Μιὰ τέτοια ἔκρηξι, ἐδῶ κι' ἐξῆ ἐβδομάδες, εἶχε σκο-
τώσει καμμιά δεκαριά ἐργάτες στὴ Βάρση κι' ἡ χίρρα
ἐνὸς ἀπ' αὐτοὺς εἶχε τρελλαθῇ. Κατάλαθα τότε πὼς ἦταν
αὐτὴ πού εἶχα ἀπαντήσῃ στὸν ἐρχομὸ μου, νὰ σέρνῃ ἀπ'
τὸ χέρι τὸ παιδάκι τῆς καὶ νὰ γυρίζῃ «δροσερὸ δρόμο»...

Γιὰ νὰ προλαμβάνουν αὐτὰ τὰ δυστυχήματα, παίρνουν
ἕνα σωρὸ προφυλάξεις. Καὶ πρῶτο, τὸ κάπνισμα στὸ ἀν-
θρακωρυχεῖο ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα. Ἐπειτα οἱ ἐρ-
γάτες μεταχειρίζονται λυχνίες τοῦ Ντάβυ — ἔτσι λέγον-
ται ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ φυσικοῦ πού τὶς
ἐπενόησε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΟΠΛΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 21

Τὰ σπουδαιότερα ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα πολέμησαν οἱ
πρόγονοί μας στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821 ἦταν τὸ κα-
ρουοφύλλι καὶ τὸ σπαθί.

Τὸ καρουοφύλλι ἦταν ἕνα ὅπλο πρωτόγονης ἐποχῆς,
ἐπαίρνε φωτιά μὲ στουρνάρι κι' ἔφτανε τὸν ἐχθρὸ σὲ
μιὰ ὠριμένη μικρὴ ἀπόστασι. Τὸ κοντάκι του ἦταν
στολισμένο μὲ διάφορα ἀσημικά καὶ πετράδια. Ἦ πα-
ράδοσις ἀναφέρει πὼς τὸ καρουοφύλλι τοῦ Καραϊσκάκη
ἦταν ὅλο ἀσημί.

Τὰ δυὸ αὐτὰ ὅπλα ἦταν ἀπαραίτητα σὲ κάθε κλέ-
φτη. Νὰ πῶς τραγουδαῖ ὁ κλέφτης τὴν τυραννισμένη
ζωὴ του πού πέρασε πενήντα χρόνους.

Τὸ χέρι μου προσκέφαλο καὶ τὸ σπαθί μου στρώμα
καὶ τὸ καρουοφύλλι μου πάντα στὴν ἀγκαλιά μου.

Οἱ κλέφτες ὅμως δὲν εἶχανε μόνο αὐτὰ τὰ δύο ὅπλα.
Ὁ λαϊκὸς ποιητὴς ἀναφέρει πολλὰ εἶδη ντουφεκιῶν.

...σέρνει ντουφέκι, σισανὲ κι' ἐγγυλέζικα κουμπούρια,
ἔχει καὶ στὴ μεσοῦλα τῆς σπαθὶ μαλαματένιο.

Ἦ λέξεις «σισανὲ» εἶναι περσικὴ καὶ σημαίνει ντου-
φέκι μὲ ἐξάγωνη μπουκκα. Τέτοια ὅπλα σώζονται καὶ
σήμερα ἀκόμη. Εἶναι λίγο μακρύτερα ἀπ' τὰ συνηθῆ
καὶ πολὺ βαρεῖα, γιατί εἶναι ὀλόκληρα σιδερένια.

Ἐκτὸς λοιπὸν ἀπὸ τὸ ντουφέκι αὐτὸ, βλέπουμε πὼς
χρησιμοποιοῦσαν καὶ κουμπούρια ἐγγυλέζικα... Ἀλλὰ
καὶ αὐτὰ δὲν ἦταν κατάλληλα γιὰ μάχες διαρκείας...

Καὶ τὸ σπαθί ἦταν στολισμένο μὲ τὰ ἴδια πετρά-
δια ὅπως καὶ τὸ καρουοφύλλι καὶ πολλὲς φορές ἡ χού-
φτα του ἦταν ὅλη μαλαματένια. Τέτοια σπαθιά ἦταν
τῶν Κολοκοτρωναίων. Τὰ μακρυὰ σπαθιά τὰ ὠνόμα-
ζαν γιγαταγάνια.

Ὅπως καὶ τὰ ντουφέκια, ἔτσι καὶ τὰ σπαθιά φέρ-
νανε διάφορα ὀνόματα.

Τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι λέει:

Ντουφέκι μου περήφανο, πιστόλια πέρα πέρα
καὶ σὺ σπαθί μου «δαμασκῶ» μὲ τὴ χρυσὴ τὴ χούφτα

Ἄν τὸ πιστόλι ἦταν μεγάλο ὀνομάζονταν «πατρῶ-
να». Λίγισι κλέφτες ἔσερναν τέτοιο εἶδους πιστόλι,
γιατί ἦταν ὀλόκληρο χρυσοῦ μὲν ἡ ἀσημένιο.

Πότε πᾶς κάμῃ ἐσπερία, πότε θὰ γαλήνην
νὰ πᾶρῃ τὸ ντουφέκι μου, τὴν ὁμορφὴν «πατρῶνα»
καὶ ν' ἀνεῖδῃ στὸν Ὀλύμπο...

Ἄλλο ἐξάρτημα τῶν κλεφτῶν στὶς μάχες ἦταν
ἡ μπαλάσκα. Χρησίμευε γιὰ νὰ βάζουν μέσα τὰ βόλια...

Νὰ πῶς ἀντρεῖται ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μπότσαρη στὰ
τούρκικα στρατεύματα πού τὴν κυνηγᾷ...

Τοῦρκοι γιὰ μὴν παιδεύεσθε, μὴν ἔρχεσθε κοντὰ μου,
σέρνω φουσέκια στὴν ποδιά καὶ βόλια στὶς μπαλάσκες.

Τὰ κανόνια σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἦταν κι' αὐτὰ ἀτελῆ.
Ὦνομάζονταν τόπια.

Δὲν προσκυνᾶμε Ἀλλ' πασᾶ, ὁ νοῦς σου μὴν τὸ δάξῃ,
ἀλλὰ θὰ γίνῃ πόλεμος μὲ τόπια, μὲ ντουφέκια...

Τέτοια κανόνια βρίσκονται καὶ σήμερα στὸ Ἡρώον
τοῦ Μισολογγίου, ἀπ' τὴν ἐποχὴ τῆς πολιορκίας ἀκόμη.
Ἐπίσης ἡ λαϊκὴ μοῦσα μᾶς ἀναφέρει πὼς οἱ κλέ-
φτες στὶς μάχες χρησιμοποιοῦσαν καὶ χατζάρια...

Αὐτὰ σχεδὸν ἦταν τὰ τιμημένα ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα
πάλασαν οἱ πρόγονοί μας γιὰ νὰ χαρίσουν σὲ μᾶς σή-
μερα τὸν ἀέρα τῆς λευτερίας.

Καὶ σὺν τελειῶναν τὰ βόλια τους καὶ καταλάβαι-
ναν πὼς ὁ θάνατος τοὺς περιμένει, ἔδωκαν τὰ σπαθιά
καὶ ρίχνονταν κατὰ μέτωπο στὸν ἐχθρὸ.

...Τρεῖς μέρες κᾶναν πόλεμο, τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες
χωρὶς ψωμί, χωρὶς νερὸ, χωρὶς νὰ κλείσουν μάτι.
Κι' ἔχουν τ' ἀσημοκομμένα γιὰ βόλια στὰ ντουφέκια
καὶ σὰν σωθῆκαν κι' αὐτὰ ὁ Τσιώκας ὁ καυμένος
ξεσπάσκει καὶ χύθηκε σὲ χιλιούς Ἀρβανίτες
γιὰ ν' ἀποφύγῃ ἀποκλεισμό, νὰ πιάσῃ ριζοβούνια.

Παῦλος Βέργας

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑ

(Φωκικόν — Σχιστή: ἡ ὁδὸς τοῦ μιάσματος)

Ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Δαυλίδος μποροῦσε κανεὶς, ἀκολουθώντας τὴν εὐθεΐαν, νὰ φθάσῃ στοὺς Δελφούς. Ἐκεῖ βρισκόταν καὶ τὸ περίφημον μαντεῖο τοῦ Ἀπόλλωνος.

Σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ κεῖ συναντοῦσε ἀριστερὰ τοῦ δρόμου ἕνα μεγάλο οἰκοδόμημα, ποὺ ἐκαλεῖτο «Φωκικόν». Μέσα στὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ καὶ κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πλευρᾶς του ὑπῆρχον κίονες, ἵσοι στὸν ἀριθμὸν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν Φωκικῶν πόλεων. Εἰς τὸ βάθος δὲ δὲν ὑπῆρχον κίονες, ἀλλὰ ἕνα ἀγαλμα ποὺ παρίστανε τὸν Δία ἐπάνω στὸν θρόνον του. Δεξιὰ του ἦταν τὸ ἀγαλμα τῆς Ἥρας καὶ ἀριστερὰ τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς.

Εἰς τὸ οἶκημα αὐτὸ συνήρχοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Φωκικῶν πόλεων, συζητοῦσαν τὰ ζητήματα ποὺ ἐνδιέφεραν τὰς πόλεις τῶν καὶ ἔλυον τὰς μεταξὺ τῶν διαφορὰς. Τὴν ἐποχὴ δὲ ἐκείνη, ὡς γνωστόν, κάθε πόλις ἦτο αὐτοδιοίκητος καὶ ἀπετέλει ἕνα εἶδος ἀνεξαρτήτου κράτους. Ἦταν λοιπὸν τὸ «Φωκικόν», ὅπως καὶ τὸ «Ἀμφικτιονικόν» ἕνα εἶδος σάν τῇ σημερινῇ Κοινότητι τῶν Ἑθνῶν.

Λίγο μακρύτερα ἀπὸ τὸ «Φωκικόν» ἦτο ἡ ὁδὸς ἡ λεγόμενη «Σχιστή». Ὁ δρόμος αὐτὸς ὡδηγοῦσε διὰ τοῦ Παρνασσοῦ εἰς τοὺς Δελφούς. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖ ὁ δρόμος διεσταυροῦτο, ἡ Σχιστὴ ἐλέγετο στήν ἀρχαιότητα καὶ «Τρεῖς Κέλευθοι». Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι τὸ σημερινὸ «Μέγα Σταυροδρόμι», μεταξὺ τοῦ ὑψώματος Βαρδιανὰ πρὸς Βορρὰν καὶ τοῦ Καστρί πρὸς Νότον. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ὁ Οἰδίπους ἐφόνευσεν τὸν γέροντα πατέρα του Λαῖον, ποὺ, ὅπως λέγει ἡ ἱστορία, δὲν τὸν ἐγνώριζε. Ὁ τάφος τοῦ Λαῖου, κατὰ τὸν Πausanias, βρισκόταν ἀκριβῶς εἰς τὸ τρίστατο. Ἐπάνω στὸν τάφο εἶχαν συσσωρευθῇ πέτρες. Τὸ πτώμα τοῦ Λαῖου καὶ τοῦ ὑπρέτου του τὰ ἔθαψε ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς τῶν Πλαταιῶν Δαμασίστρατος.

Ἐδῶ ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ κάποια παρένθεσις.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπίστευαν βαθεῖαν στὴ Μοῖρα. Ἐφρόνουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τῇ στιγμῇ ποὺ ἐγεννᾶτο, ὡς τῇ στιγμῇ τοῦ θανάτου του, ἀκολουθοῦσε τὸ δρόμον ποὺ εἶχαν προαποφασίσει γι' αὐτὸν οἱ θεοὶ μαζί με τρεῖς Μοῖρες. Τὴν πεποίησαν αὐτὴ τὴν συναντοῦμεν ἀκόμα καὶ σήμερον σὲ δλους, τοὺς Ἀνατολικούς, πρὸ πάντων, λαούς. Ὅπως δὲ ποτε, ἡ πίστις πρὸς τὸ πεπρωμένον ἦταν τόσο βαθεῖα, ὥστε οἱ ἀρχαῖοι ἀντίληψι, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἐκείνοι νὰ πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι ὅχι μονάχα οἱ θνητοὶ, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθάνατοι δὲν μποροῦσαν νὰ ξεφύγουν, με κανὲν τρόπο, ἀπὸ τὸ πεπρωμένο αὐτό.

Ὁ μῦθος τοῦ Οἰδípουδος στηρίζεται ἀκριβῶς πάνω στὴν πεποίθησιν καὶ τὴν

πίστιν αὐτῇ τῶν ἀρχαίων. Συμβολίζει τὴν τραγικὴν προῳτίθειαν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ προσπαθεῖ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ πεπρωμένο του καὶ πέφτει ἀκριβῶς στὸ ἐγκλημα, ποὺ τοῦ εἶναι «γραμμένο» νὰ διαπράξῃ, τῇ στιγμῇ ποὺ νομίζει πὼς ξέφυγε ὀριστικὰ πλέον τὸν κίνδυνον ποὺ διέτρεχε.

Ὁ Λαῖος καὶ ὁ Οἰδίπους εἶναι δύο ἀπὸ τὶς τραγικώτερες μορφές τῆς ἀρχαίας μυθολογίας. Ἀποτελοῦν ἐπίσης δύο ἐντονώτατες εἰκόνες τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, τῶν ἀνθρωπίνων συναισθημάτων.

Οἰδίπους καὶ Ἀντιγόνη

Ὡστόσο εἶναι δύο φυσιογνωμίες ὁλοσδιόλου ἀντίθετες. Ὁ Λαῖος, ὁ πατέρας ποὺ φονεύεται ἀπὸ τὸ παιδί του, ποὺ δὲν τὸν γνωρίζει, εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ συνειδητὰ ἔρχεται σὲ σύγκρουσι καὶ ἀντίθεσι με τὴ θεῖαν προσταγή. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ νομίζει πὼς ἔχει τὴ δύναμιν νὰ παραβῇ τὸ θεοτὸ νόμον καὶ τὴν θεῖαν τιμωρίαν. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐγκληματεῖ καὶ κάνει ἀκολασίως περιφρονώντας τὸν ἱερὸ καὶ ἀνθρώπινον νόμον καὶ προσπαθώντας ν' ἀποφύγῃ, δολιευόμενος θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, τὴν τιμωρίαν. Ἀντίθετα, ὁ Οἰδίπους εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ προσπαθεῖ ν' ἀποφύγῃ τὸ πεπρωμένο καὶ τῇ θεῖᾳ ὁρῇ καὶ πέφτει στὸ

ἐγκλημα καὶ στὴν ἀδικὴ πράξι, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ. Τέλος προσφέρεται ὁ ἱδιος θυσία, γιὰ νὰ ἐξιλεώσῃ ἕνα ἐγκλημα, μολοντὶ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ ἱδιος ὑπεύθυνος γι' αὐτό.

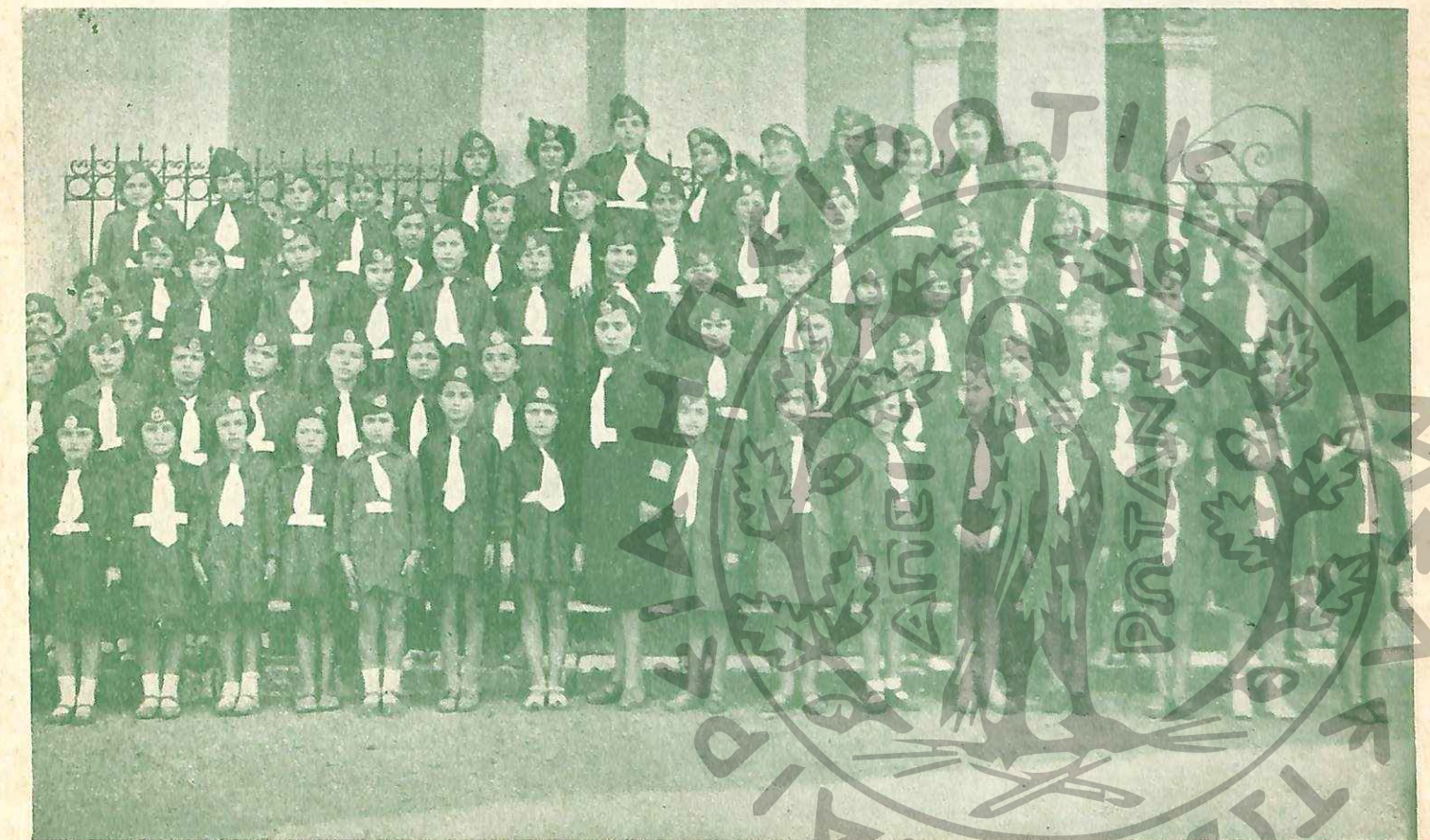
Εἰς τὸν μῦθον τοῦ Λαῖου καὶ τοῦ Οἰδípουδου ἡ ἀρχαιότητα μᾶς ἔδωκε τὶς ἀριστουργηματικώτερες εἰκόνες τῆς ἀνθρωπίνης τραγωδίας. Πάνω στὸ μῦθον αὐτό, ποὺ ἀναφέρθηκε πρώτη φορὰ στὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη, οἱ Ἕλληνες τραγικοὶ (ὁ Σοφοκλῆς στὶς τραγωδίες του «Οἰδίπους τύραννος» καὶ «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν», ὁ Αἰσχύλος στὸς «Ἐπτά ἐπὶ Θήβας», ὁ Εὐριπίδης εἰς τὶς «Φοίνισσες»), μᾶς ἔδωσαν τὰ ὑπέροχα ἐκεῖνα ἀριστουργήματα τοῦ ἀρχαίου πνεύματος, αἰώνια μνημεῖα τῆς βαθεῖας ἀναλύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς τῶν ἀρχαίων, ποὺ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη, ἔπειτα ἀπὸ τόσοι αἰῶνες, νὰ συγκινοῦν τὴν ἀνθρώπιν ψυχὴ καὶ παραμένουν ἀνυπέρβλητα δημιουργήματα ἀριστοτεχνικῆς περιγραφῆς τῶν σφοδρότερων συναισθημάτων καὶ παθῶν καὶ τῶν βασικωτέρων ἀδυναμιῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Προτοῦ συνεχίσωμε εἶναι ἀκόμα ἀνάγκη νὰ σημειώσωμε κατὰ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν κατανόησιν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὁ ἀρχαῖος κόσμος εἶναι γεμάτος ἀπὸ θρύλους καὶ μύθους. Ἀλλὰ πίσω ἀπὸ τὸν ἀπλὸ μῦθον πάντοτε πρέπει ν' ἀναζητήσωμε κατὰ βάθος, κατὰ πραγματικώτερον, κατὰ ἀπὸ τὴν ἴδιαν τὴν ζωὴν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Γιατὶ ὁ ἀρχαῖος μῦθος δὲν εἶναι ἄπλο παραμῦθι. Τὰ πρόσωπα τοῦ ἀρχαίου μύθου, ὅταν εἶναι πλάσματα φαντασίας, ἀποτελοῦν συχνὰ προσωποποιήσιν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ποὺ οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦσαν νὰ ἐξαυλώσουν, νὰ τοὺς δώσουν καθολικώτερη μορφή, νὰ περιγράψουν καὶ νὰ ζωγραφίσουν μ' ἐντονώτερα χρώματα. Ἄλλοτε ἀποτελοῦν τὴν περιγραφή ἀπομακρυσμένων γεγονότων, ἐξωραϊσμένων μέσα στὸ μυθικὸ περίβλημα καὶ ἄλλοτε τὴν γιγαντῶδη ἀνθρώπινη προσπάθεια στὸν ἀγῶνα κατανικῆσεως τῆς φύσεως, γεγονότα, ποὺ εἶχαν πιά λησμονηθῇ στίς μεταγενέστερες ἐποχὰς καὶ ποὺ ἡ ἀδύνατη ἀνθρώπινη μνήμη ἀρκέσθηκε νὰ τὰ πλασιώσῃ ὁλοένα περισσότερο με ποιητικὴ μορφή, ὥστε στὸ τέλος νὰ ἔχουν ὁλοσδιόλου ἀλλοιωθῇ καὶ ν' ἀποτελοῦν μακρινὴν ἀνάμνησιν γεγονότων, ποὺ κανεὶς πιά δὲν ἐνεθυμεῖτο. Οἱ μορφές ποὺ ἐκινοῦντο μέσα σ' αὐτόν, εἶχον παύσει πλέον νὰ εἶναι μορφές ἀνθρώπινες. Ἀπετέλουν τὸ συμπτῶμα τῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας, καὶ σάν τέτοιες, πῆραν κι' ἐφτάσαν ὡς ἐμᾶς, μετὰ τὴν ἀπίθανον μορφήν ἐξωκόσμων καὶ ἀπιθάνων ὄντων.

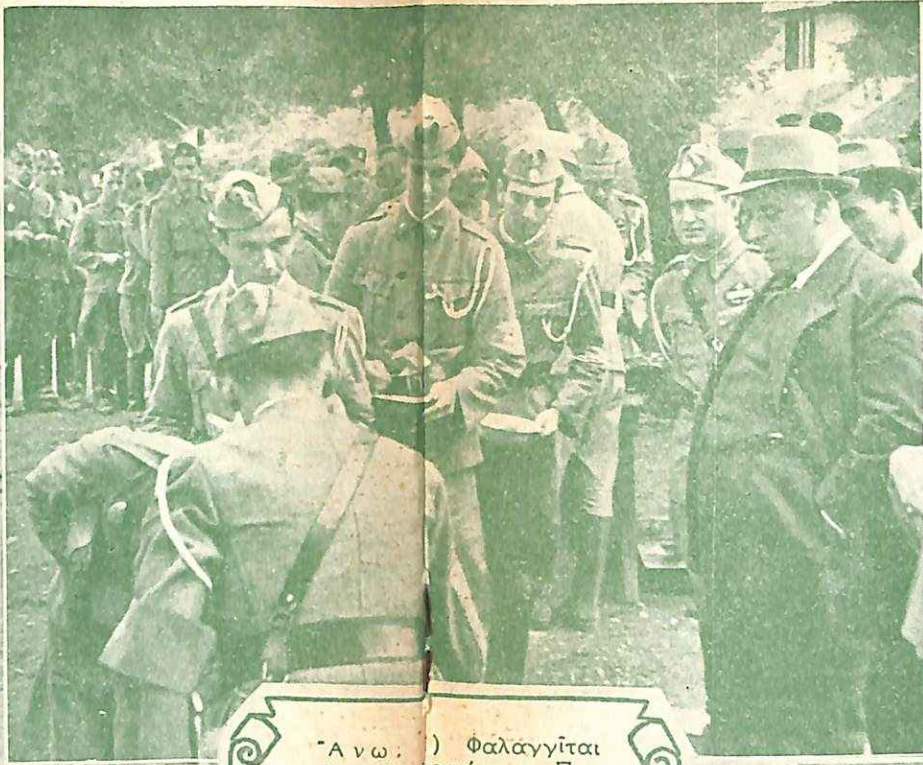
I. N. B—

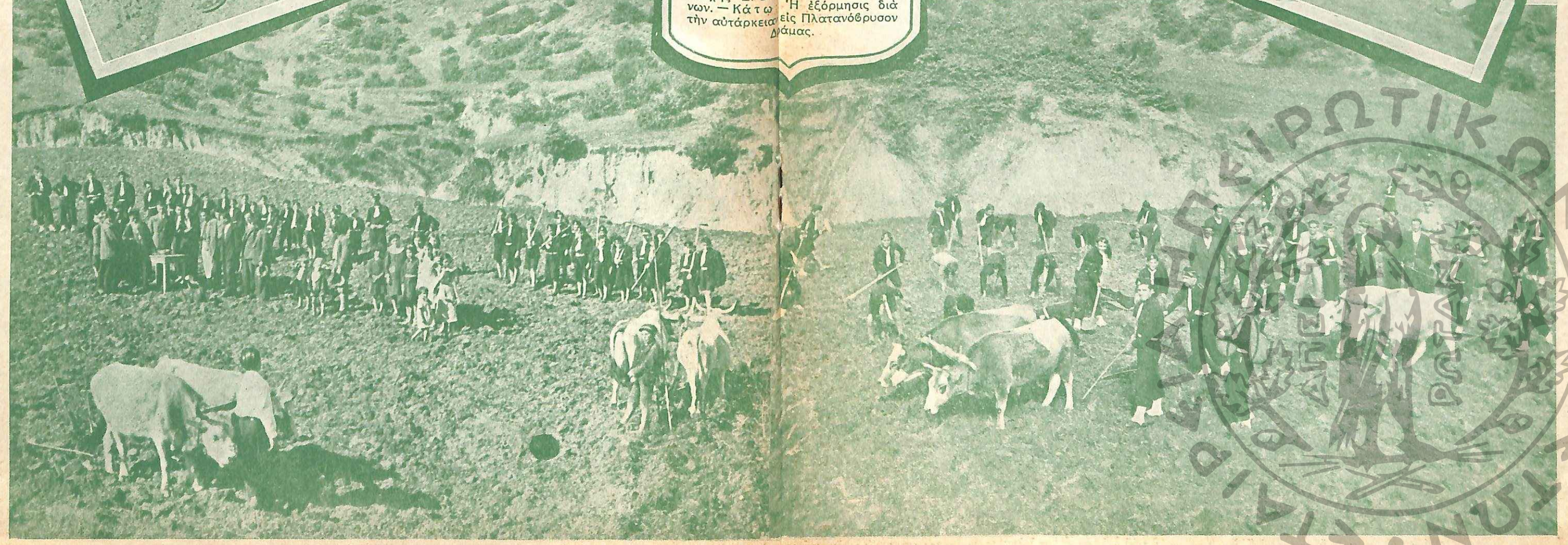
Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων.

Φαλαγγίτισσαι τοῦ Λόχου Ε. Ο. Ν. Θηλέων Λεχαινῶν.

Ανω: 1) Φαλαγγίται
της Υποκομήσεως Πει-
ραιώς εις τὸν ἀγῶνα τῆς καλλιερ-
γείας. 2) Ο Ἰωυπ Δ Ἀσφ. κ. Μα-
νιαδάκης μετὰ τὰ γμάματα ἐργασίας
εἰς τὴν Μαλακίαν. 3) Ὁ ἀναπλη-
ρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡ-
πειροῦ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐναρ-
ξιν τῆς σπορᾶς εἰς τὸν κῆπον τῆς
λέσχης Ε.Ο.Θ. Ἀθλητῶν Ἰωαννί-
νων. — Κάτω: Ἡ ἐξόρμησις διὰ
τὴν αὐτάρκειαν εἰς Πλατανόδρυσον
Δράμας.

Ο Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Παντελεήμων, βοηθός Ἐπίσκοπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐγκαινιάζων τὰς καθιερωθεῖσας κατὰ Κυριακὴν θρησκευτικὰς ὁμιλίας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν, ἀπὸ τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὸ Ἅσμα τῶν νέων

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Ἡ καρδιά μου ἀνθοβολεῖ
σάν ἓνα παρτέρι
γύρω ἢ φύσι με καλεῖ
κι' ἀπαλὸ τ' ἀγέρι

Με λικνίζει τόσο ἀδρά
μέσα στὰ λουλούδια,
πού μοῦ λένε τρυφερά
λόγια καὶ τραγούδια.

Ἐνα ρόδο μοῦ γελά
μὲ καλωσορίζει
τὸ ζαμπάκι τὸ λιλὰ
πού μοσχομουρίζει.

Κι' ἡ βιολέττα ντροπὴλῃ
μὲ κρυφοκυττάζει
μιά τουλίπα παρδαλὴ
χαιρετάει μὲ νάζι.

Μὰ γὼ φεύγω ἀπὸνα ἀνθὸ
σάλλονε πηγαίνω
μέσ' στὸν ἥλιο τὸν ξανθὸ
τὸν εὐλογημένο.

Κι' ὅποιοι μὲ θαρρεῖ τρελλῇ
τίποτα δὲν ξέρει:
Ἡ καρδιά μου ἀνθοβολεῖ
σάν ἓνα παρτέρι.

ΜΗΝΑΣ ΕΜΜ. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟ

Σάν τὸν ἥλιο πού ἀπλώνει στὰ πέλαγα
τὸ χρυσὸ του, τὸ τουλίνο ἀτλάζει
ὅλο φλόγα γιομάτο ὁλοζώντανη
τὸ παιδί τῆς Ἑλλάδος πὼς μοιάζει!

Πάνωθ' του γαλάζιο, ὁλοκάθαρο
τοῦρανοῦ μας τὸ χρῶμα ἀντικρύζει
Καὶ στὸ 'γρό, τὸ σεντόνι τῆς θάλασσας
τοὺς γλυκοὺς του καὶ μούους νανουρίζει.

Ἄλλο Ναυτὴς νὰ γίνη νειρεῦεται,
σάν τὸ γλῶρο μακρὴ νὰ πετάξῃ
κι' ἓνα βράδυ μὲ χρόνια βαθυπλουτος
στὸ μικρὸ του νησάκι ν' ἀράξῃ.

Κι' ἄλλο πιὸ τολμηρότερο στέκεται
καὶ μὲ ζήλεια κοιτάει τὸν αἰθέρα.
Πότε τάχα ψηλά σάν τὸν Ἰάκρο
νὰ πετάξῃ κι' αὐτὸ θάρρῃ μέρα;

ΟΛΓΑ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

Ἡ ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ ἀρχίνησε νὰ ζῇ
Τ' Ἀρχαῖο τὸ πνεῦμα νέο μᾶς φωτίζει.
Καὶ πᾶμε ἐνωμένοι ὅλοι μαζί
Στὴ Δόξα τὴν παλῆά, πού ξαναρχίζει.

Ξανάχση μιά νύκτα Αὐγουστiani
Τὸ Εἰκοσιένα μ' ὅλη του τὴ φλόγα
Κι' ὁ ΑΡΧΗΓΟΣ στὴν Ἁγία Λαύρα τῆς
[Φυλῆς]

Ἰψωσε τὴ Σημαία μας κι' εὐλόγα.

Ξεχάστηκαν τὰ πάθη τὰ παλιὰ!
Τὸ Δράμα τέλειωσ', πέπεσε ἡ αὐλαία
Καὶ μ' Ἐθνική, περήφανη καρδιά
Ἐμπρὸς βαδίζει πάντα ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ.

Καὶ παίρνομε τὸ δρόμο ὅλοι μαζί
Πρὸς μίαν αὐγή, καινούργια, ἐπιδοφόρα.
Στὸν Τρίτο Ἑλληνικὸ Πολιτισμὸ
Ποῦ θ' ἀπλωθῇ στὸν κόσμον καὶ στὴ Χώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ

ΑΚΟΥΑΡΕΛΛΑ

Φθινόπωρο! Τὰ χελιδόνια ἐτοιμάζονται γιὰ
τὸ μεγάλο τους ταξίδι. Ὁ καλογιάννος θ' ἀ-
πομείνῃ μοναχὸς τραγουδώντας τὸν ἐρχομὸ τοῦ
φθινοπώρου.

Ἡ θάλασσα, τὰ βουνά, οἱ κάμποι, οἱ πε-
διάδες, θ' ἀντικρύσουν τὰ ταξιδιάρικα πουλιά
στὸν μουντόχρωμο οὐρανὸ, πού θύελλες κι' ἀνε-
μοστρόβιλους προμηνα.

Χοντρές σταλαματιές σὺλακώνουν τὸ ξερα-
μένο χῶμα. Ἡ ἀτμόσφαιρα, κρύα καὶ παγε-
ρή, βαρεῖα κι' ἀποπνιχτικὴ, γεμίζει τὴν ψυχὴ
μὲ τοῦ φθινοπώρου τὴν πίκνη. Λές καὶ προσεῦ-
χονται τὰ δέντρα καὶ τὰ γυμνά κλαδιά τῶν γέ-
ρουν ταπεινά στὴ γῆ. Στὰ τζάκια ἀκούγεται τὸ
φθινοπωριτικὸ κλάμα κι' ἡ βροχὴ φέρνει στὴ
σκέπη εἰκόνες ξεθωριασμένες καὶ γεμίζει τὴν
ψυχὴ μὲ βαρεῖα μελαγχολία.

Κάπου ἐκεῖ μακριὰ τὰ χελιδόνια συνεχίζουν
τὸ κουραστικὸ ταξίδι τῶν. Ἡ μπόρα ξεσπάει
δυνατῇ, ἡ θύελλα δυναμώνει κι' ἡ ἀνεμοζάλη
φουρτουλιάζει τίς ψυχές.

Ἡ πλάσι βάφεται χρυσή. Στὸν οὐρανὸ
ξεχύνεται ὀρνιθικός ὁ λαμπερὸς ἥλιος κι' ἡ
φύσι δόκλιχη χορταίνει ζωὴ μετὰ τὴν κατα-
στρεπτικὴ καταιγίδα. Οἱ κάμποι εἶναι πάλι κα-
ταπράσινοι, τὰ δέντρα φορτωμένα μὲ φύλλα
καὶ ἀνθούς καὶ τὰ ζῶα βγαίνουν νὰ βοσκῇ-
σουν. Ἡ φλογέρα τοῦ βοσκῆς ξεχύνει τὸ με-
λωδικὸ της σκοπὸ.

Κάπου ἐκεῖ μακριὰ φαίνονται τὰ χελιδό-
νια πού ξαναγυρίζουν.

ΒΑΣΣΟΣ ΒΑΦΝΑΣ-ΠΟΥΛΑΤΖΑΣ

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΣΩΓΡΑΦΙΖΕΙ

Τὸ φεγγάρι προβάλλει πίσω ἀπὸ τὸ βουνὸ
καὶ σὰ ζωγράφος βάζει ἐδῶ μιά πινελλιά ἀ-
νοιχτὸ χρῶμα κι' ἐκεῖ μιά πινελλιά σκούρο. Καὶ
ἔτσι μὲ τίς πιὸ γλυκύτερες μεταπτώσεις τοῦ
φωτός ζωγραφίζει τὸ γύρω τοπίο. Τὸ σκοτεινὸ
χρῶμα τοῦ βουνοῦ σθίνει ἀμέσως κι' ἀρχίζουν
να διακρίνονται οἱ ρεματιές κι' οἱ ραχοῦλες
του, ὅλα φωτισμένα ἀπὸ τὸ ἀσημόχρωμο φῶς
του. Τὰ μονοπάτια πού διασχίζουν τὰ γυμνά
μέρη τοῦ βουνοῦ φαίνονται σὰ φειδίσια ποτά-
μια λυωμένου ἀσημοῦ. Καὶ στὸ βάθος διακρι-
νεται μερικὰ φῶτα ἐνὸς χωριοῦ θαμνωμένα
ἀπ' τὴ λάμψη τοῦ ἀσημοῦ.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σκεπάζει ἀστροκέντητος
ὁ ἑλληνικὸς οὐρανός, μὲ λίγα πουπουλένια συν-
νεφάκια στὸ βάθος, πού κάθε λίγο καὶ λιγάκι
ἀλλάζουν χρῶμα καὶ φωτισμό.

Μὰ ὅλα σέδουν εἶσι καὶ τὸ φεγγάρι, ἀφοῦ
ἔκαμε ὅλο τὸ γύρο καὶ φώτισε τὴ γῆ, ἔπεισε
κρυφτοῦνι κι' ἔβγαλε χίλιες φορές σγέδια
στους Ἰσκιούς τῶν δέντρων κάποιου δάσους,
ἔφθασε πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, τὴν ἀσπρῶσε
κι' αὐτὴ κι' ἀφοῦ ἔβριξε μὴ τελευταία ἀχτίδα
βοῦτηξε μέσα στὰ σταχτοχρώμα πὰ νερά. Οἱ
σκιές ἔσβησαν κι' ὅλα γύρω σκοτείνισαν. Ὁ
στερα ἀπὸ λίγο ὅμως φάνηκε νὰ γεμίζει τὴν ἀ-
τμόσφαιρα ἓνα ἀόριστο φῶς. Ἦταν ἡ προεῖδο-
ποίησι τοῦ ἀστρου τῆς μέρας, πού παρουσιάζε-
ται κι' αὐτὸ μὲ τὴ σειρά του, γὰ νὰ μᾶς φωτίσῃ
καὶ νὰ μᾶς θερμάνῃ. Ἀλλὰ ὅλα δύνουν. Μόνον
ἓνα λαμπρὸ ἀστρὸ δὲν θὰ δύσῃ ποτὲ ἀπ' τὸν
ἑλληνικὸ οὐρανὸ: ὁ Ἰωάννης Μεταξάς κι' ἡ
ἀξέχαστη μέρα, ἡ 4η Αὐγούστου.

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ — ΕΙΡΗΝΗ

Νύχτα ἀπαισία. Τὸ μαῦρο σάβανο τῆς ἔχει
πέσει μὲ ὅλη του τὴ μαυρίλα ἀπάνω στὴ πόλι.
Σύννεφα μαύρα σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ. Μόνο
βαθεῖα στὸ φόντο τοῦ οὐρανοῦ βλέπεις ἓνα μέ-
ρος κόκκινο ποτὲ βαθὺ καὶ ποτὲ ἀνοιχτότερο,
καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ κόκκινο ὑψώνονται σπὸν αἰθέ-
ρα μεγάλες καὶ πικνές τουλίπες καπνοῦ. Καὶ
ἡ πόλις, βυθισμένη στὸ σκοτάδι, φαίνεται σὰ
νεκροταφεῖο βουδῶ.

Οἱ κάτοικοι, κλεισμένοι στὰ σπίτια τους, με-
λαγχολικοὶ, σκετίνου σάν τὸ περιβάλλον. Φῶ-
τα στὴν πόλι δὲν ὑπάρχουν μόνον στὰ σπίτια
τοὺς οἱ κάτοικοι ἔχουν φῶς καὶ αὐτὸ μὲ πρω-
τάκουστο τρόπο. Στὰ παράθυρα μεγάλες κουρ-
τίνες καὶ τ' ἀμπαζοῦρ διπλωμένα καὶ ἓνα σωρὸ
προφυλάξεις, ὥστε τὸ φῶς νὰ μὴ γίνεταί ὁρα-
τὸ ἀπ' ἔξω.

Μὰ γιατί ὅλ' αὐτὰ; Τί συμβαίνει; Ὁ πέν-
θιμος κρότος ἐνὸς τηλεφῶνου ἀπ' τὸ μέτωπο
ἀπ' ἐκεῖνο τὸ κόκκινο μέρος μᾶς λυεῖ τίς ἀπο-
ρίες.

Εἶναι πόλεμος. Εἶναι καταστροφή. Τί ἀσχη-

ΕΜΠΡΟΣ

Ἐμπρὸς τῆς Ἑλλάδας παιδιὰ
στὸ στίβο ἄς τρέψωμε τώρα
μὲ θάρρος, ζωὴ, λεβεντιά,
ἔμπρὸς τῆς Ἑλλάδας παιδιὰ
τῆς νίκης νὰ δρέψωμε δῶρα.

Ἐμπρὸς τῆς Ἑλλάδος παιδιὰ
στὸ στίβο ἄς πᾶμε καὶ πάλι
γεροὶ νὰ γενοῦμε δρομεῖς,
στὸ ἄλμα, στὴ σφαίρα ἐμεῖς,
στὸ δίσκο ἐμεῖς καὶ στὴν πάλη.

Ἐμπρὸς τῆς Ἑλλάδος παιδιὰ,
ὁ στίβος ἐδῶ μᾶς προσμένει
κορμιά νὰ μᾶς πλάσῃ γερά,
στὸ πνεῦμα νὰ δώσῃ πτερὰ...
Ἐμπρὸς μὲ μυρτιά στολισμένοι...

Μυστεγνὰ - Λέσθου Κ. ΔΟΥΡΑΜΑΝΗΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΥ ΑΡΧΗΓΟ

Ρυθμικὴ πρόζα.

Κι' ἄρπαξες μέσ' στὰ δυνατὰ σου χέρια
τοῦ πλοίου τὸ τιμόνι... καὶ μὲ δεξιότητὴ τὸ
πῆγες στὸ λιμάνι. Γύρω μιά γαλινὴ ἀπλώθη
καὶ γελοῦσανε τ' ἀστέρια. Γελοῦσανε καὶ παί-
ζανε τ' ἀστέρια καὶ ὅλα μέσ' στὴ φύσι ἐγε-
λοῦσαν κι' ἀκούραστα μ' ὀρμὴ ἐκυδερνοῦσαν
Πατέρα κι' Ἀρχηγέ τὰ δυὸ σου χέρια. Ἡ γῆ-
ρα, τ' ὄρσανε κι' ἡ φτώχεια, ὅλοι μ' εὐλάβεια
προσεύχονταν γιὰ σένα κι' ἀνάσταναν τὰ στή-
θεα τὰ καυμένα καὶ πῆρε τὸ χωριὸ ζωὴ κι'
ἡ πόλι. Καὶ σκόρπισες ἀγάπη καὶ ἰσότητ. Τὸ
ἐδικῆς τώρα στέκεται σὰ στέμμα. Ἐμέριανες
τὸ δόλο καὶ τὸ ψέμα καὶ σὴκωσες ψηλά τὴν
ἄρια νεότητ. Καὶ πλεῖστηκαν γιὰ σένα ὕμνοι
τόσοι καὶ γίνηκε ἡ Ἑλλάς μας τραγούδι καὶ
ἀνθὺς τῆς Δόξης τὸ λουλούδι κι' ὁ κόσμος
ὅλος ἔχει ξανανιώσει. Ἀθόρυβα, ἀπείρητα, μὲ
χάρι ἐργάζεσαι, ἀκούραστα, Πατέρα κι' ἡ νύ-
χτα σου γιὰ σένα εἶν' ἡμέρα. Τὰ λόγια σου
ἐκρίθ' μαργαριτάρη. Καὶ νὰ! Εἶσαι τὸ ἴν-
δαλμα. Καὶ στ' ὄνομά σου ὀρκίζομαι. Παντοῦ
ἡ εὐτυχία. Ἀγάπη... ὑποστηρίξει... ἡσυχία εὐ-
ρήκανε τὰ δόλια τὰ παιδιὰ σου. Ἀγ δέξου ἀπὸ
τὰ «Σύννεφα» Πατέρα τὰ λόγια πούν' ἐγαλμέ-
να ἀπ' τὴν ψυχὴ μου κι' ἄς κόβῃ ὁ Θεὸς ἀπ'
τὴ ζωὴ μου ζῇ γιὰ νὰ σοῦ δίνη πάσα μέρα.

ΝΙΚΟΣ Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Κοτύλη—Ξάνθος

μη, τί ἀπαισία λέξεις. Ὅλα τὰ κακὰ σέρνει
τ' ὄνομά του. Πόλεμος! Μοῦ φαίνεται σάν ἓνα
ἀνθρώπος ἀσχημὸς καὶ σκληρὸς καθάλαρος ὁ
ἄλογο ἐξαγριωμένο νὰ περναῖ μέσα σ' ἐχθι-
δὲς πτώματα ἐπιλωμένα στὸ φρικτὸ πεδὶον τῆς
μάχης.

Μὲ φόβο, μὲ τρόμο οἱ ἄνθρωποι πέφτουν νὰ
κοιμηθοῦν. Καὶ ὅλοι τ' αὐτὰ τους τάχουν τέσ-
σερα, γιὰτὶ μόλις ἀκούσουν τὸ σῆμα κινδύνου
στὴν ἐμφάνισι τοῦ ἀεροπλάνου θὰ τρέξουν νὰ
κρυφτοῦν στὰ ὑπόγεια, ἐκεῖ πού θὰ εἶναι κά-
πως ἀσφαλισμένοι ἀπὸ τὸν κίνδυνον. Ὁ πόλεμος
δυστυχῶς ἀνίστα βαθεῖα ρυτίδες στὸ πρόσωπο
τῆς γῆς. Ἀφίνει κακὰ πού μόνον ἡ εἰρήνη τὰ
ἐξαλείφει καὶ φέρνει στὴ γῆ τὸ πρῶτο χαρῶν
καὶ εἰρηνικὸ πρόσωπο.

Τώρα κοιτάξτε τὴν Εἰρήνη πόσο διαφέρει ἀπὸ
τὸν Πόλεμον.

Γυναίκα ὠραία, εὐτυχισμένη, κρατᾷ στὴν
ἀγκαλιά της ἓνα παιδάκι ὕγιες, τὸν Πόλεμον.
Γαλινὴ καὶ εὐτυχία εἶναι ζωγραφισμένες στὸ
πρόσωπό της καὶ αἰσθάνεται ὅτι ἡ Εἰρήνη εἶναι
μεγάλη θεὰ πού ἀγαποῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐρ-
χεται μετὰ τὸν Πόλεμον, ὅπως ἡ ἀνοιξὶς μετὰ
τὸν χειμῶνα.

Λένε πὼς ἐμεῖς τὰ παιδιὰ, ἡ νέα γενεά, πρέ-
πει νὰ ζήσῃμε χωρὶς πολέμους εἰς τὸ μέλλον.
Δὲν τὸ πιστεύω ὅμως, γιὰτὶ ἀκούσα νὰ λένε
ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἀναγκαῖα ἀρρώστια γιὰ
τοὺς λαούς. Καὶ αὐτὸ μὲ κάνει νὰ δυσπιστῶ.

ΝΤΟΝΑ ΠΑΝΤΕΛΕΑΚΗ

Ετσι καθώς μούχρωνε ο Σωτήρης, από τους πιο παλιούς Φαλαγγίτες του Πειραιά, κίνησε από τα γραφεία του Υποτομέα του για το σπίτι. Από την περασμένη νύχτα έβρεχε ακατάπαυτα. Μια ψιλή παγωμένη βροχή, που ο αγέρας την έφερνε δώδε κείθε.

Κι ένα τούρτουρο! Ένα κακό! Γενάρης μήνας.

Ένα μικρό δέντρο, χωρίς φύλλα — περσινο φύτεμα — είχε λυθεί από το ραβδί του και λυγασέ ως κάτω στη γη, καθώς το χτύπαγε ο αγέρας.

Ο Σωτήρης το ξανάδεσε με το μουσκεμένο σπάγγο, πρόσεξε να το στερεώσει καλά στο ραβδί για να μη λύση κι έκοψε μέσα κατά την «Πειραιακή».

Τα χέρια του είχαν παγώσει, ή στολή του είχε βραχί, από το στόμα του έφυγε μια ζεστή άγκυρα σαν καπνός. Χιονιάς άκουσε και λές! «Αρχισε να σκοτεινιάζει. Δυο-τρεις βάρκες εγκαταλειμμένες στην άκρη της «Πειραιακής» κυττούσαν καρτερικά προς τον ουρανό, αδιάφορες και ανέγνοιες.

— Έτσι νάχης καλό παλληκάρι, κατά ποιά πέφτει ο «Αη Βασίλης»;

Ήταν μια ξεστρατισμένη γρηά που έρχότανε κάτου από το Παοά Λιμάνι και πήγαινε να κενέψη στην νύφη της.

Έρχότανε έτσι κουτσα - κουτσα με τα ποδάκια, δαρμένη από τη βροχή και την παγωνιά.

— Δέ βλέπω ή μαύρη, ξεχνάω κιόλας τα μεγάλα σοκάκια, πεθανά ή ξρημη απόψε.

«Αρχισε να κλαίη. Ο Σωτήρης σκέπασε τις σκεβρωμένες, όγρες πλάτες της με το μανδύα του και την πήρε από το χέρι.

— Έτσι να σοιά δώση γειά ο Χριστός! Καλά νάσαι γυνίκα μου. Ή γρηά μουρούριζε αδιάκοπα.

— Μη φοβάσαι γιαγιάκα. Ποιά θές να πάς; Στην άκρη του κόσμου; Θά σε πάω εγώ. Μη νοιάζεσαι!

Λυπότανε τη γρηούλα, ή καρδιά του χτύπαε παράξενα. Ούτε κρύωνε πιά. Μά δχι που το πεθύμαγε να βασανίζεται και να παθαίνη ο κόσμος, μά έτσι δά να μπόραγε, λέει, κάθε μέρα να δίνη το χέρι του στους ανθρώπους!

Έτσι καθώς πήγαιναν θυμήθηκε πάλι το μεγάλο χρέος πουχε πάρει από τον σά Φαλαγγίτη. Σάν όλους τους Φαλαγγίτες!

Σίγουρα αν δέ τύχαινε αυτός, ή γρηά θά ξεστράτιζε όλοτελα, ίσως νά πεφτε και κάτω στην άκρη, καθώς δέν

έβλεπε καλά ή «μαύρη», ίσως και να πάγωνε μέσ' στο δρόμο.

Μέ τη σέψι τούτη ή καρδιά του σκίρτησε!

— Είν' αλάργα ακόμη; Ρώτησε ή γρηά.

— Όπου νάσαι φτάνουμε, γιαγιάκα. Κρώνεις;

— Μοιά πιάνεται ή ανάσα, δυό ώρες τραβιέμαι έτσι δάς.... Είπα πιά στη γη... πάει... πάει... χάνουμαι. Πώς σε λένε;

— Σωτήρη. Έσένα γιαγιάκα;

— Τι το όφελος νά σου πώ; Μιά φορά, Βαρβάρα με λένε, έχω και παράνομο. Φτάνουμε πιά;

— Κοντά είμαστε!

Ο Σωτήρης άναμέτρησε για μια στιγμή το δρόμο που είχαν να κόψουν ως τον «Αη Βασίλη». Έτσι καθώς πήγαιναν σιγά, ήθελεν ακόμα κοντά μισή ώρα. Ή γρηά άγκομαχούσε. Ο δρόμος άνηφόριζε.

— Σώσον Κύριε!

— Μη τρομάξεις, γιαγιάκα!

— Στέγνωσε το στόμα μου! Έτσι νάχης καλό παλληκάρι μου, στην τσέπη μου είναι ένα κομμάτι κάντιο, βρέστο.

Ο Σωτήρης της έδωσε το κάντιο. Ή γρηά τσπαιζε μέσ' στο στόμα της και σπουούσε.

Λογάριασε τα λεφτά του. Κρατούσε κάπου είκοσι δραχμές. Ήταν εργατικό παιδί ο Σωτήρης. Είχε πάρει 300 δραχμές βδομαδιατικό, έδωσε στη μητέρα του 270, αυτό είχε ξεοδέψει κιόλας δέκα, του

μέναν, λοιπόν, ακόμα είκοσι. Μιά δυνατή βροντή χύθηκε άξάνου από τον ούρανό κάτω στη γη.

— Χριστέ μου! φώναξε ή γρηά. Από τον τρόπο της κατάπιε το κάντιο, κοντοστάθηκε, κι άρχισε να βήχη.

— Πνίγηκα!

— Πάμε γιαγιάκα.

Είχε πιά σκοτεινιάσει. Ή θάλασσα χτυπούσε κάτω στα βράχια και τα κύματα βρέχανε την άκρη ως άπάνω.

— Έχω κι' εγώ ένα άνηφοδι, ίδιο κι' άπαράλλακτο σάν κι' έσένα, είπε ή γρηά.

— Φαλαγγίτη;

— Κι' αυτός τ' ίδια φοράει. Έρριξε τις προάλλες πολύ νερό, γιόμισαν τ' ασπίτια, μάρτυς μου ο Θεός, με τ' ασπίτια μου τον είδα, ρίχτηκε στο νερό και γλύτωσε μια γυνίκα. Κυριάκο το λένε το παιδί.

Ή βροχή δυνάμωνε.

— Κρώνεις γιαγιάκα;

— Φτάσαμε;

(Συνέχεια στη σελίδα 224).

Χιλιάδες όκάδες γάλα ξεοδεύουμε όλοι μας από τότε που θά γεννηθούμε ως που να πεθάνουμε...

Το γάλα είναι, όπως παραδέχεται ή έπιστήμη, μοναδική και τελεία τροφή. Είναι ένα πραγματικό φάρμακο και μάλιστα φάρμακο που κατασκευάζεται κατ' ευθείαν από τη φύσι μέσα στο παράξενο χημικό εργοστάσιο — οργανισμό της αίγας, του προβάτου, ή της αγελάδας...

Όλοι έχουμε την ιδέα ότι το γάλα γίνεται απ' τις τροφές που καταναλώνει το ζώον.

Και όμως όχι! Το γάλα γίνεται από το αίμα του ζώου.

Οι τροφές που τρώει, γίνονται αίμα και το αίμα γίνεται μέσα στους μαρστικούς αδένες γάλα!

Τι συστατικά έχει το γάλα;

Ίσως νάχουμε άκούσει πως έχει λεύκωμα, λίπος, άλατα κλπ.

Ελάτε όμως να το «ανάλυσουμε» μόνοι μας για να το γνωρίσουμε:

1) Ας πάρουμε μια ή δυό όκάδες γάλα και άς κάνουμε τις έξις δουλειές:

1) Θά βάλουμε το γάλα σ' ένα άνοικτο δοχείο προτού το βράσουμε και θά τ' αφήσουμε εκεί μισή μέρα.

Στο διάστημα αυτό το γάλα θ' άνεβάση στην επιφάνεια του άσπροκίτρινη πηκτή ούσια και την μαζεύουμε με ένα κουτάλι προσεκτικά.

Ή ούσια αυτή είναι το «καϊμάκι» του γάλακτος, το βούτυρο, ή όπως το λέει ή χημεία: το λίπος.

2) Το υγρό που θά μείνη μετά την άφαίρεσι του λίπους το βάζουμε σ' ένα καθαρό δοχείο, το θερμαίνουμε σε 30 ή 40 βαθμούς και έπειτα το άφίνομε άφοδύ ρίξουμε μέσα λίγη πητιά (μαγιά του τυριού που βγαίνει από το στομάχι του ζώου).

Ύστερα από λίγη ώρα θά δοίμε ότι το υγρό αυτό άρχίζει να πήζει. Το περνούμε τότε από ένα λεπτό πανί μαζεύοντας και το υποκίτρινο νερό που τρέχει.

Ή λευκή ούσια που μαζέψαμε είναι το τυρί ή ή «τυρίνη», όπως λέει ή χημεία, το δέ υποκίτρινο υγρό είναι το λεγόμενο τυρόγαλα.

3) Το τυρόγαλα αυτό θά το βάλουμε να βράση και θά δοίμε κατάπληκτοι ότι θά γίνη άσπρο και θά «άνεβάση» κι' αυτό στην επιφάνεια του μιά ρευστή ούσια που την μαζεύουμε. Ή ούσια αυτή είναι ή μυζήθρα ή το «λεύκωμα», όπως λέει ή χημεία.

Το νερό που θά μείνη και μετά την άφαίρεσι της μυζήθρας πάλι δέν είναι για πέταγμα.

Περιέχει «γαλακτοσάκχαρον», «φωσφορικών άσβεστιον», πολλά χρήσιμα άλατα και είναι θρεπτικώτατο ίδιως για την ανάπτυξη των βρεφών, γιατί τρέφει τα κόκκαλα.

Το γάλα λοιπόν, όπως βρήκαμε με τις τρεις δουλειές που κάναμε, περιέχει: λίπος — τυρίνη — λευκώματα — διάφορα άλατα — γαλακτοσάκχαρο και φωσφορικών άσβεστιον.

Τι αυτό είναι μιά από τις θρεπτικώτερες τροφές του ανθρώπου, είναι δηλαδή τροφή πλήρης.

A.

Ο μεγαλύτερος φάρος

Κατά την διάρκεια της έκθεσας των Παρισίων του 1937 οι κάτοικοι της γαλλικής πρωτεύουσας και των περιχώρων, σε μια πλατεία ζώνη, έβλεπαν κάθε βράδυ έκπληκτοι τον ούρανό να σαρώνεται από τις φωτεινές δέσμες ενός φάρου, έξαιρετικής δυνάμεως.

Το φως του φάρου έφθανε σε απόσταση 80 χιλιομέτρων γύρω από το Παρίσι! Ύπερβάλλοντα κάθε άλλο προηγούμενο, ο νέος φάρος είχε δύναμι πεντακοσίων εκατομμυρίων κηρίων!

Όταν ή έκθεσις τελείωσε, ο φάρος μετεφέρθη και έτοποθετήθη εις την νήσον Ουεσσάν, για να δώγη στις σκοτεινές και επικίνδυνες νύχτες τους ναυτικούς του κόσμου και φαίνεται ότι οι Γάλλοι είναι υπερήφανοι γι' αυτό τους το έργο.

Πόση είναι ή παγκόσμιος παραγωγή χρυσού

Δέν είναι άκριβώς έξηκριβωμένο ν ο ν πότε διά πρώτην φοράν ή χρησιμοποίηθ ή χρυσός από τον άνθρωπο. Πάντως φαίνεται ότι άνεκαλύφθηκε πολύ νωρίς, άφοδύ βρίσκονται θαυμάσια χρυσά αντικείμενα που κατεσκευάσθησαν τρεις χιλιάδες χρόνια πρό Χριστού.

Ή άνθρωπότητα άπέδωκε πάντοτε μεγάλη σημασία στο σπάνιο αυτό μέταλλο και ή παραγωγή του άπλησθήσκει πάντοτε τους λαούς.

Οι πρώτες στατιστικές για την παγκόσμιο έξαγωγή χρυσού άνάγονται στο έτος 1500.

Ή έτησία έξαγωγή χρυσού την έποχή εκείνη άνήρχετο σε 6.500 χιλιόγραμμα.

Στά 1600 άνέρχεται σε 8.790 χλγρ. Έκτοτε αύξάνει συνεχώς. Στά 1700 έξάγεται έτησίως χρυσός 18.330 χλγρ.

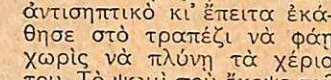
Στά 1900 έξάγουν έτησίως 200.000 χλγρ. και το 1935 ή έτησία έξαγωγή χρυσού άνήλθε σε 840.000 χλγρ.

Τί είναι ή ζαχαρίνη;

Ή ζαχαρίνη, ή γλυκυτάτη ούσια που μπορεί ν' άντικαταστήση τη ζάχαρη και που χρησιμοποιείται ίδιως από τους διαβητικούς, τους όποιους βλάπτει ή ζάχαρη, είναι συνθετικό χημικό προϊόν, ίδιως όμως έξάγεται από το κατακάθι της πύσσας του λιθάνθρακος. Έχει 450 έως 500 φορές περισσότερη γλυκαντική δύναμι από τη ζάχαρη. Άνεκαλύφθη δέ όλως διόλου κατά τύχην. Ένας χημικός έκανε δοκιμές για κάποιο άντισηπτικό κι' έπειτα έκάθισε στο τραπέζι να φάη χωρίς να πλύνη τα χέρια του. Το ψωμί που έκοψε του έφάνηκε γλυκύτατο. Άπ' αυτό άνεκάλυψε τη ζαχαρίνη. Άν και τόσο γλυκεία ή ζαχαρίνη, δέν έχει καμμία θρεπτική αξία. Έξ άλλου δέν βλάπτει διόλου τον οργανισμό, ο όποιος την άποβάλλει χωρίς να κρατήσθ ή τίποτε απ' αυτήν. Μολονότι τόσο γλυκεία, δέν είναι ή γλυκύτερη γνωστή ούσια. Ένα χημικό παρά-

γωγο ενός λαδιού της Άσίας είναι τέσσερες φορές γλυκύτερο. 2000 δηλαδή φορές γλυκύτερο από τη ζάχαρη. Το περίεργο είναι ότι τα έντομα που τόσο τους άρέσει ή ζάχαρη, μυγες, μυρμήκια κλπ. δέν έλκύονται από τη ζαχαρίνη.

Ο άπροσδόκητος χειρουργός...

Σεκάποιο χωριό της Ουγκάντα, ένας νέος Νέγρος, ο Μαγιουγκίβ, τραυματίσθηκε στη δεξιά γάμπα.

Ή πληγή του δέν άπολυμάνθηκε όπως έπρεπε στην άρχή και σε λίγες μέρες είχε πάθει μιά φρικώδη γάγγραινα. Οι γείτονες του Μαγιουγκίβ τον μετέφεραν σ' αυτή την άπελπιστική κατάσταση στο νοσοκομείο του Μμπομπό. Εκεί έξετάσθηκε ή πληγή από ειδικό γιατρό, από χειρουργό, ο όποιος άπεφάνθη άμέσως ότι ο Νέγρος θά πέ-

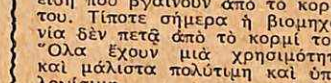
θαίνε, αν δέν του έκοθαν το μολυσμένο πόδι.

Ο Μαγιουγκίβ, σαν ξεροκέφαλος Νέγρος που ήταν, δέν δέχθηκε τη γνώμη του γιατρού. Καί παρεκάλεσε τους φίλους του να τον γυρίσουν στο χωριό του, πράγμα το όποιο και έγινε.

Την άλλη νύκτα, ενώ ο άρρωστος έκοιμάτο, μιά ύαινα, όδηγούμενη απ' την όσμη της πληγής, έχωσε το κεφάλι της άνάμεσα από τα ξερά χορτάρια της καλύβας του Μαγιουγκίβ και του άρπαξε το πόδι άκριβώς στο σημείο της πληγής.

Ο άρρωστος εύπησε τρομαγμένος. Καί μη μπόρώντας να κάνει τίποτα άλλο, γαντζώθηκε στο πάτωμα και κρατιώτανε εκεί μ' ήλη του τη δύναμι. Άλλά και ή ύαινα απ' την άλλη μεριά τραβούσε με τ' άδόντια της, έως ότου άπέσπασε το γαγγραινιασμένο κρέας και έφυγε με το λάφυρό της. Θάυμα! Ή πληγή καθαρισμένη έτσι ως το κόκκαλο, θεραπεύτηκε γρήγορα. Καί ύστερα από δυό έβδομάδες ο νέος χοροπηδούσε σαν τρελλός!...

Από την Εύρώπη στην Αμερική

Το πρότον άτμόπλοιο που ριφοκινδύνευσε τον διάπλου του Άτλαντικού Ωκεανού, μεταφέρον επιβάτες και έμπορεύματα, ύπήρξε το «Σαβάννα» το έτος 1819. Άνεχώρησε από τη Νέα Υόρκη και έπειτα από ταξίδι 22 ήμερονυκτίων έφθασε στο Λονδίνο.

Σήμερα ή «Νορμαντία» και ή «Βασίλισσα Μαρία» διασχίζουν τον Ωκεανό αυτό μόνον σε 4 ήμερονυκτία.

Ός τόσο και ή ταχύτης αυτή δέν φαίνεται ίκανοποιητική και μιά ναυτική έταιρεία μελετά τον τρόπο της κατασκευής ενός κολλοσιάλου πλοίου, που θά άναπτύσση ακόμη μεγαλύτερα ταχύτητα. Το «τέρας» αυτό πρόβλέπεται ότι θά έφοδιασθ με 12 μότερ άεροπλάνων και 24 έλικας. Θά πρέπη δέ ν' άναπτύσση ταχύτητα 200 χιλιομέτρων την ώρα. Όταν θά κατασκευασθ ήνα τέτοιο πλοίο, το ταξίδι ως τη Νέα Υόρκη θ' άποτελή άπλως ένα περίπατο.

Τα πόδια του άμα ζεματισθόν ν βάζουν ένα λάδι που είναι χρησιμώτατο στη βιομηχανία. Είναι το καταλλήλο τερ ο λάδι για τ' άγροσάρισμα των μηχανών. Άκόμη με αυτό λαδώνονται τα δέρματα δι' άνόληπτε χρήση.

Το αίμα του είναι χρησιμώτατο στη βιομηχανία της ζάχαρης, την οποία καθαρίζει.

Καθώς και διά «σπράγισμα» άρισμένων τύπων κρασιού και σιροπιών. Άκόμη δέ εις την παρασκευή του «καναού» της Προσέας και εις διάφορα άλλα χημικά και φαρμακευτικά παρασκευάσματα και τέλος διά την βαφήν άρισμένων ύφασμάτων.

Τέλος ή χρησιμότης του δέρματος του είναι πολύ γνωστή εις την ύποδηματοποιαν, όπου χρησιμοποιείται κυρίως στις «σόλες» και τις δερματίνες λαιρίδες διά την κίνησιν των μηχανών.

Το λίπος του, που ή ποσότης του είναι άνάλογος με την διατροφήν του ζώου, είναι χρησιμώ εις την κηροπλαστικήν. Έπίσης χρησιμον είναι και εις την

καθώς και διά «σπράγισμα» άρισμένων τύπων κρασιού και σιροπιών. Άκόμη δέ εις την παρασκευή του «καναού» της Προσέας και εις διάφορα άλλα χημικά και φαρμακευτικά παρασκευάσματα και τέλος διά την βαφήν άρισμένων ύφασμάτων.

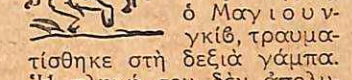
Τέλος ή χρησιμότης του δέρματος του είναι πολύ γνωστή εις την ύποδηματοποιαν, όπου χρησιμοποιείται κυρίως στις «σόλες» και τις δερματίνες λαιρίδες διά την κίνησιν των μηχανών.

Τί είναι ή ζαχαρίνη;

Ή ζαχαρίνη, ή γλυκυτάτη ούσια που μπορεί ν' άντικαταστήση τη ζάχαρη και που χρησιμοποιείται ίδιως από τους διαβητικούς, τους όποιους βλάπτει ή ζάχαρη, είναι συνθετικό χημικό προϊόν, ίδιως όμως έξάγεται από το κατακάθι της πύσσας του λιθάνθρακος. Έχει 450 έως 500 φορές περισσότερη γλυκαντική δύναμι από τη ζάχαρη. Άνεκαλύφθη δέ όλως διόλου κατά τύχην. Ένας χημικός έκανε δοκιμές για κάποιο άντισηπτικό κι' έπειτα έκάθισε στο τραπέζι να φάη χωρίς να πλύνη τα χέρια του. Το ψωμί που έκοψε του έφάνηκε γλυκύτατο. Άπ' αυτό άνεκάλυψε τη ζαχαρίνη. Άν και τόσο γλυκεία ή ζαχαρίνη, δέν έχει καμμία θρεπτική αξία. Έξ άλλου δέν βλάπτει διόλου τον οργανισμό, ο όποιος την άποβάλλει χωρίς να κρατήσθ ή τίποτε απ' αυτήν. Μολονότι τόσο γλυκεία, δέν είναι ή γλυκύτερη γνωστή ούσια. Ένα χημικό παρά-

γωγο ενός λαδιού της Άσίας είναι τέσσερες φορές γλυκύτερο. 2000 δηλαδή φορές γλυκύτερο από τη ζάχαρη. Το περίεργο είναι ότι τα έντομα που τόσο τους άρέσει ή ζάχαρη, μυγες, μυρμήκια κλπ. δέν έλκύονται από τη ζαχαρίνη.

Ο άπροσδόκητος χειρουργός...

Σεκάποιο χωριό της Ουγκάντα, ένας νέος Νέγρος, ο Μαγιουγκίβ, τραυματίσθηκε στη δεξιά γάμπα.

Ή πληγή του δέν άπολυμάνθηκε όπως έπρεπε στην άρχή και σε λίγες μέρες είχε πάθει μιά φρικώδη γάγγραινα. Οι γείτονες του Μαγιουγκίβ τον μετέφεραν σ' αυτή την άπελπιστική κατάσταση στο νοσοκομείο του Μμπομπό. Εκεί έξετάσθηκε ή πληγή από ειδικό γιατρό, από χειρουργό, ο όποιος άπεφάνθη άμέσως ότι ο Νέγρος θά πέ-

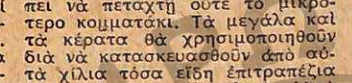
θαίνε, αν δέν του έκοθαν το μολυσμένο πόδι.

Ο Μαγιουγκίβ, σαν ξεροκέφαλος Νέγρος που ήταν, δέν δέχθηκε τη γνώμη του γιατρού. Καί παρεκάλεσε τους φίλους του να τον γυρίσουν στο χωριό του, πράγμα το όποιο και έγινε.

Την άλλη νύκτα, ενώ ο άρρωστος έκοιμάτο, μιά ύαινα, όδηγούμενη απ' την όσμη της πληγής, έχωσε το κεφάλι της άνάμεσα από τα ξερά χορτάρια της καλύβας του Μαγιουγκίβ και του άρπαξε το πόδι άκριβώς στο σημείο της πληγής.

Ο άρρωστος εύπησε τρομαγμένος. Καί μη μπόρώντας να κάνει τίποτα άλλο, γαντζώθηκε στο πάτωμα και κρατιώτανε εκεί μ' ήλη του τη δύναμι. Άλλά και ή ύαινα απ' την άλλη μεριά τραβούσε με τ' άδόντια της, έως ότου άπέσπασε το γαγγραινιασμένο κρέας και έφυγε με το λάφυρό της. Θάυμα! Ή πληγή καθαρισμένη έτσι ως το κόκκαλο, θεραπεύτηκε γρήγορα. Καί ύστερα από δυό έβδομάδες ο νέος χοροπηδούσε σαν τρελλός!...

Από την Εύρώπη στην Αμερική

Το πρότον άτμόπλοιο που ριφοκινδύνευσε τον διάπλου του Άτλαντικού Ωκεανού, μεταφέρον επιβάτες και έμπορεύματα, ύπήρξε το «Σαβάννα» το έτος 1819. Άνεχώρησε από τη Νέα Υόρκη και έπειτα από ταξίδι 22 ήμερονυκτίων έφθασε στο Λονδίνο.

Σήμερα ή «Νορμαντία» και ή «Βασίλισσα Μαρία» διασχίζουν τον Ωκεανό αυτό μόνον σε 4 ήμερονυκτία.

Ός τόσο και ή ταχύτης αυτή δέν φαίνεται ίκανοποιητική και μιά ναυτική έταιρεία μελετά τον τρόπο της κατασκευής ενός κολλοσιάλου πλοίου, που θά άναπτύσση ακόμη μεγαλύτερα ταχύτητα. Το «τέρας» αυτό πρόβλέπεται ότι θά έφοδιασθ με 12 μότερ άεροπλάνων και 24 έλικας. Θά πρέπη δέ ν' άναπτύσση ταχύτητα 200 χιλιομέτρων την ώρα. Όταν θά κατασκευασθ ήνα τέτοιο πλοίο, το ταξίδι ως τη Νέα Υόρκη θ' άποτελή άπλως ένα περίπατο.

Τα πόδια του άμα ζεματισθόν ν βάζουν ένα λάδι που είναι χρησιμώτατο στη βιομηχανία. Είναι το καταλλήλο τερ ο λάδι για τ' άγροσάρισμα των μηχανών. Άκόμη με αυτό λαδώνονται τα δέρματα δι' άνόληπτε χρήση.

Το αίμα του είναι χρησιμώτατο στη βιομηχανία της ζάχαρης, την οποία καθαρίζει.

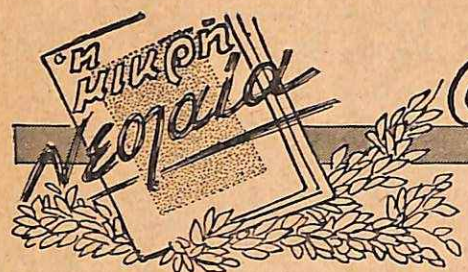
Καθώς και διά «σπράγισμα» άρισμένων τύπων κρασιού και σιροπιών. Άκόμη δέ εις την παρασκευή του «καναού» της Προσέας και εις διάφορα άλλα χημικά και φαρμακευτικά παρασκευάσματα και τέλος διά την βαφήν άρισμένων ύφασμάτων.

Τέλος ή χρησιμότης του δέρματος του είναι πολύ γνωστή εις την ύποδηματοποιαν, όπου χρησιμοποιείται κυρίως στις «σόλες» και τις δερματίνες λαιρίδες διά την κίνησιν των μηχανών.

Το λίπος του, που ή ποσότης του είναι άνάλογος με την διατροφήν του ζώου, είναι χρησιμώ εις την κηροπλαστικήν. Έπίσης χρησιμον είναι και εις την

καθώς και διά «σπράγισμα» άρισμένων τύπων κρασιού και σιροπιών. Άκόμη δέ εις την παρασκευή του «καναού» της Προσέας και εις διάφορα άλλα χημικά και φαρμακευτικά παρασκευάσματα και τέλος διά την βαφήν άρισμένων ύφασμάτων.

Τέλος ή χρησιμότης του δέρματος του είναι πολύ γνωστή εις την ύποδηματοποιαν, όπου χρησιμοποιείται κυρίως στις «σόλες» και τις δερματίνες λαιρίδες διά την κίνησιν των μηχανών.

Ο Κήρυξ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

«Αγαπητέ μας Μεγάλε Σκαπανέα. Σε περιμένουμε αύριο Τρίτη, στις 3 το απόγευμα στο σπίτι μας, που θα γιορτάσουμε την επέτειο της Νεολαίας». Αυτά έγραφε ή πρόσκληση, που μου έστειλε ο Κωστάκης Μακρής. Εφόρεσα τη στολή μου και ντάν τρεις ήμουν έξω από το σπίτι του. Στην πόρτα του κήπου έκυμάτιζαν δυο σημαίες. «Εδώ φαίνονται επίσημα τα πράματα» σκέφθηκα. Μά πήρα θάρρος και μπήκα. Καί τί να δώ! Καμμιά είκοσαριά σκαπανείς κι άλλες τόσες σκαπάνισσες νάναι παρατεταγμένοι δεξιά κι άριστερά μπροστά στην έξωπορτα του σπιτιού, που την είχαν κι αυτή στολίσει με τὰ ελληνικά χρώματα και τις εικόνες του Βασιληά μας και του Άρχηγού.

Μόλις έμπήκα άκουσα μιὰ φωνή να παραγγέλλη: Προσοχή! Οί σκαπανείς, οί σκαπάνισσες κι'εγώ ύψώσαμε τὸ χέρι σὲ χαιρετισμό. Τότε δυὸ σκαπανεῖς έκαμαν ένα βήμα εμπρός, τράβηξαν από τη ζώνη τους δυὸ φυσαρμόνικες πνευστές—ήταν ή μπάντα—κι' άρχισαν να παίζουν τον "Υμνο της Νεολαίας, ενώ όλοι μαζί τραγουδούσαμε τὰ λόγια. Τραγουδήσαμε έπειτα και τον "Υμνο της 4ης Αυγούστου και σαν τελειώσαμε άνέβηκε ο Κωστάκης στα σκαλοπάτια της έξωπορτας και έξεφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας! Τὸ νόημα του με δυὸ λόγια ήταν τοῦτο: πὼς από την ήμέρα που έκαμε ο Άρχηγός τη Νεολαία γνωρίστηκαν μεταξύ τους όλα τὰ Έλληνόπουλα, που προσπαθοῦν τώρα να κάμουν μιὰ Έλλάδα νέα. Σάν έτελειώσε ο λόγος έψάλαμε τον Έθνικό μας "Υμνο μαζί με τή...μπάντα. Κι' ή μεγάλη αδελφή του Κωστάκη μὰς τράταρε ωραίο παντεσπάνι, που πάνω του σχημάτιζε τὸ σήμα της Νεολαίας, τον διπλοῦν πέλεκυν. Κι' έτσι τελείωσε ή έορτή.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

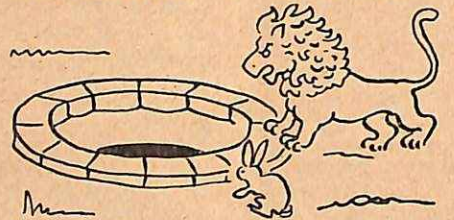
Τὸ παραμυθάκι μας

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ

Μιά φορά κι'έναν καιρὸ ήταν—λέει—ένα λιοντάρι, που δὲν μπορούσε νὰ φάη δυὸ μέρες στὴ σειρά τὸ ἴδιο φαγητό. Γι' αὐτὸ κάθε μέρα έτρωγε κι' άλλου είδους ζωὸ. Μιά μέρα έπιασε ένα λαγὸ. Καί κυττάζοντάς τον τοῦ εἶπε:

—Εἶσαι τόσο μικρὸς που σήμερα θὰ μείνω νηστικός... Οὔτε στο δόντι μου δὲ θὰ κολλήσης!...

—Φάγε με γιὰ νὰ γλυτώσω μιὰ ὥρα άρχήτερα καί μὴ μὲ βασανί-

ζης... Εἶναι γραφτό μου, φαίνεται, νὰ φαγωθῶ σήμερα, άπάντησε ὁ λαγὸς μὲ ψευδοτρεμάμενη φωνή.

—Καί γιατί εἶναι γραφτό σου; τὸν ρώτησε τὸ λιοντάρι.

—Νά, γιατί κι' άλλο άγριο θηρίο μ' έπιασε λίγη ὥρα πρίν... Μὰ τοῦ ξεφύγα... Κι' ἄς ήταν πιὸ δυνατό από σένα...

—Τί; εἶπε μουγκρίζοντας τὸ λιοντάρι. Υπάρχει στὸν κόσμὸ άλλο θηρίο πιὸ δυνατό από μένα;... Αμέσως νὰ μοῦ τὸ δείξης...

—Μετά χαράς, άπάντησε ὁ λαγός.

[Συνέχεια...]

...Ή συμφωνία με τὸν Τάκη είχε κλείσει. Τὰ δυὸ παιδιά άποφάσισαν νὰ φύγουν άμέσως μαζί γιὰ νὰ κάμουν τὸν... γυρο τοῦ κόσμου!

Σκυφτά λοιπὸν καί με προφύλαξι μεγάλη άνοιξαν τὴν πόρτα της φυλακῆς καί βγήκαν στὴν αὐλή...

Ὁ κύρ Θόδωρος ήταν με κάποιον έπισκέπτη μέσα στο σπίτι καί κατὰ τὰ λεγόμενα τοῦ Τάκη δὲν θὰ τοὺς έβλεπε.

Καθὼς πήγαιναν ὁμως, σαν κλέφτες, τοῖχο-τοῖχο τοὺς ὑπωπτεύθηκε ὁ Άράκης ὁ σκύλος, κι' άρχισε νὰ τοὺς γαυγίζει άγρια.

Τὰ παιδιά τὰ χρειάστηκαν! Ὁ Γιαννάκης που είχε ξαναδοκιμάσει τὰ άγρια δόντια τοῦ Άράπη, είχε γί-

Ή μικρὰ σκαπάνισσα Εἰρ. Χατζοπούλου... δίδει ἀναφορὰν.

Κι' ὠδήγησε τὸ λιοντάρι σ' ένα πηγάδι που ήταν κάπου εκεί κοντά.

—Γιὰ κύττα έδῶ μέσα, τοῦ λέει... Μὰ τὸ νοῦ σου μὴ τρομάξης...

—Έγὼ νὰ τρομάξω; Ξεχνᾷς πὼς εἶμαι ὁ βασιληᾶς τῶν ζῶων καί τὸ γενναιότερο θηρίο, που έκαμε ὡς τώρα ή φύσι; άπάντησε τὸ λιοντάρι κι' έσκυψε νὰ δῇ μέσα στο πηγάδι. Καί τί νὰ δῇ! Ένα φοβερό θη-

νει κίτρινος άπ' τὴν τρομάρα του καί πιὸ πολὺ ὅταν σὲ μιὰ στιγμή άκούστηκε ν' άνοίγῃ ή πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ κύρ Θόδωρου καί πρόβαλε στὴν πόρτα ὁ ἴδιος φωνάζοντας με τὴν άγριοφωνάρα του!

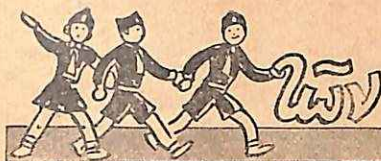
—Έεπ! Τί γίνεται;

—Αχ καί νάβλεπε σ' αλήθεια τί γινόταν! Δὲν εἶδε ὁμως εὐτυχῶς γιὰ τοὺς μικρούς μας φίλους τίποτα καί έτσι ὁ Γιαννάκης καί ὁ Τάκης κατάρφταν νὰ βγοῦν κι' άπ' τὴν αὐλοπορτα καί νὰ τὸ βάλουν με μεγάλη ταχύτητα στα πόδια.

Άνοιξαν τὴν πόρτα καί βγήκαν.

Ὁ καῦμένος ὁ Άράκης ήταν δεμένος καί δὲν κατάφερε νὰ σπάσῃ τὴν αλυσίδα του γιὰ νά... ξανασυλλάβῃ τὸν Γιαννάκη!

τῶν σκαπανέων

ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Μὲ τ' άγριοκαίρι
τὸ καλοκαίρι
φεύγει γοργά.

Τ' άνθη θλιμμένα
καί μαραμένα
γέρνουν χλωμά.

Πάν τὰ πουλάκια
καί τὰ δεντράκια
μείναν βουθά.

Έρημωμένη
σαν πεθαμένη
στέκεται ή γῆ.

Μὰ δὲν θ' άργήσῃ
νὰ τὴν ξυπνήσῃ
τοῦ Μάρτ' ή αὐγή...

ΝΩΝΤΑΣ ΕΛΑΤΟΣ

Τέσσαρ ἀνδρειωμένα σκαπανάκια τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν Ἀρτης.

ρίο, άγριο καί τρομερό, που έκύτταζε θυμωμένο, με σηκώνει τη χαιτή του, έτοιμο νὰ ὀρμήσῃ καί νὰ κατασπαράξῃ τὸ λιοντάρι.

—Τὸ εἶδες; ρώτησε ὁ λαγὸς πονηρά.

—Αμ ἔχεις δίκη!... Πρώτη μου φορά που βλέπω τέτοιο θηρίο... Κι' ὁμως δὲν τὸ φοβοῦμαι... Περίμενε καί θὰ τοῦ δείξω ἐγώ... εἶπε τὸ λι-

οντάρι καί μπλοῦμ πέφτει μέσα στο πηγάδι γιὰ νὰ κατασπαράξῃ... τὸν ἑαυτὸ του!...

—Βοήθεια καί πνίγομαι, άρχισε νὰ φωνάζῃ τὸ λιοντάρι.

Ὁ λαγὸς τότε έσκυψε στο πηγάδι καί κουνώντας τ' αὐτιά του κοροῖδευτικά, τοῦ άπάντησε:

—Μάθε, φίλε μου, πὼς ή ξευπνάδα συχνά νικάει τὴν παλληκαριά!...

Τὰ πολλὰ του ὁμως γαυγίσματα άνάγκασαν τὸν κύρ Θόδωρο καί τὸν έπισκέπτη του νὰ ξαναβγοῦν στὴν αὐλή... Έν τῷ μεταξύ ὁμως ὁ Γιαννάκης καί ὁ Τάκης έτρεχαν πάνω στὸν πρώτο δρόμο που βρήκαν μπροστά τους, με... τριάντα χιλιόμετρα τὸ λιγώτερο τὴν ὥρα. Τὰ πόδια τους χτυποῦσαν τὶς πλάτες τους.

Ὁ κύρ Θόδωρος κι' ὁ έπισκέπτης του σαν νὰ ὑπωπτεύθηκαν κάτι καί διευθύνθηκαν πρὸς τὴ φυλακή...

Ή άπογοήτευσίς τους ὁμως ήταν μεγάλη: ή φυλακή ήταν ὀρθάνοικη καί άδειανή.

—Βρὲ τὰ παληόπαιδα, εἶπαν καί οἱ δυὸ μαζί, έφυγαν.

Ὁ κύρ Θόδωρος ήταν τρομερὰ θυμωμένος γιατί ὁ άθλιος Γιαννάκης δὲν έφτανε που δραπέτευσε, δὲν έφτανε που τοῦ ξεμυάλισε τὸ γυιό του, αλλά καί τοῦ έγραψε με κάρ-βουνο πάνω στὴν πόρτα τῆς φυλα-

Ὁ Άράκης άρχισε νὰ τοὺς γαυγίζει...

μάθουμε σιγά-σιγά, γιὰ νὰ τὸν ὀνομάζουμε ὁμως στο έξῆς θὰ τὸν λέμε ὁ Γίγας.

Ξευπνάδα & Κουντά

Ή γιαγιά ρωτᾷ τὸν Τάσο, που έπιστρέφει από τὸ σχολεῖο ὅπου πήγε γιὰ πρώτη φορά.

—Πές μου, Τάσο, ποῖο μάθημα σοῦ άρεσε περισσότερο;

Καί ὁ Τάσος άπαντᾷ:
—Τὸ διάλειμμα!

—Μαυά, τὸ πρωτὶ έχτύπησα τὸ πόδι μου στο σίδερο τοῦ κρεβάτιοῦ....

—Καί δὲν έκλαψες καθόλου παιδάκι μου;

—Ὁχι... γιατί νὰ κλάψω, ἀφοῦ δὲν ήταν κανεῖς στὴν κάμαρα... Νὰ πάνε χαμένα τὰ κλάματα;...

Ὁ Κωστάκης άκούει τὸν προγυμναστή τοῦ αδελφοῦ του νὰ τοῦ παραδίδῃ πότε δυὸ τρίγωνα εἶναι ἴσα. Καί συλλογίζεται... Ὁ κ. δάσκαλος φαίνεται ὅτι εἶναι καί ζαχαροπλάστης. Ὅλο γιὰ τρίγωνα μιλάει.

Πραγματικά ὁ άνθρωπος αὐτὸς που έδειχνε ένδιαφέρον γιὰ τοὺς δυὸ φίλους μας ήταν σωστός γίγας, κάπου δυὸ μέτρα μπόι.

Άφησε τότε άμέσως με μιὰ χειραψία τὸν κύρ Θόδωρο ἀφοῦ τὸν καθυσόχασε καί τράβηξε κι' αὐτὸς στο δρόμο που πήραν ὁ Γιαννάκης με τὸν Τάκη...

Τοὺς κυνηγοῦσε λοιπὸν; Ποιὸς ξέρει...

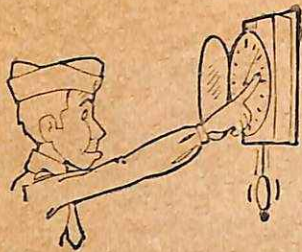
Ὅπου φύγῃ φύγῃ τὰ δυὸ παιδιά! Έτρεχαν ὡς που νόμισαν πὼς ἦσαν άσφαλισμένοι καί τότε σταμάτησαν. Οἱ γλώσσες τους είχαν βγῇ έξω άπ' τὸ τρέξιμο.

Ὅταν ἡσύχασαν κάπως, ὁ Γιαννάκης ξέσπασε σὲ γέλια.

—Τάκη, Τάκη,ζήτω! Άρπάξε τὸν Τάκη καί τὸν φίλησε σταυρωτά.

Άκουσαν ὁμως κείνη τὴ στιγμή μουσική καί στήλωσαν τ' αὐτιά τους..

[Ή συνέχεια στο έπόμενο]

-ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΝΑ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Δικτυωτόν

1. * * * * * +
2. * * * * * + *
3. * * * * * + * *
4. * * * * * + * *
5. * * + * * * *
6. * + * * * * *
7. + * * * * * *

Οριζοντίως: 1 Κράτος της Δ. Ευρώπης, 2 Άναπαυτικό κάθισμα, 3 Σπουδαίος Ιταλός εφευρέτης, 4 Το μικρόν δνομα άρχηγού έμπολέμου κράτους, 5 Όνομαστοί καταρράκται, 6 Πόλις της Κορσικής, 7 Μία των Ήπειρων.
Διαγώνίως οι σταυροί έκ των άνω προς τά κάτω: Είναι ή έλπις και το μέλος της πατρίδος μας.

X. N. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Κρυπτογραφικόν

123456782 = Ίατρος.
25671 = Σουπία.
47682 = Έχει ό χοίρος.
612314 = Γάλλος σός.
35472 = Λεκός.
71272 = Θεραπεία.
213382 = Σακκοϋλι.
1412 = Νοστιμίζει.
Α. Π. ΚΑΡΑΚΑΛΟΣ

Ζώα, ζώα...

Τά άρχικά των ζήτουμένων λέξεων αποτελούν ζών.
1) Το ζών της δυνάμεως, 2) Ζών των δασών και πόλεων, 3) Οικιακόν ζών, 4) Το ζών της ύπομονης, 5) Πιστόν ζών.

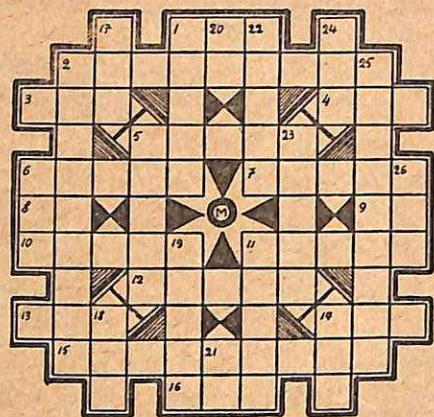
Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 6ου ΦΥΛΛΟΥ

Άκροστιχίς: Ίωάννης Μεταξάς (Ίαπωνία, Ωλέν, Άρπα, Νέρον, νάος, Ήρακλής, Σύρος, Μαλέας, Έλλάς, Τάρας, Άείος, Ξενοφών, Σάμος).
Τρίγωνον: Όνος, ναί, οι, Σ.
Έλλιπασύμφωνον: Άνθρωπος άγράφματος έύλον απελέκτων.

Κρυπτογραφικόν: Δυναστεία, δυνατά, άσπετα, Δανία, έσπια, άνια, άστυ, άελ.

Αίνιγμα: Σταυρός-Σταυρός-Ταυρός.
Είς το σέβειον βλέπετε την λύσιν του προβλήματος επίλογος στο χαρτί.

πό τά πιό συνηθισμένα, 12 Ή βάσις της τροφής μας, 13 Περίφημος Άμερικανός συγγραφέας και ποιητής, 14 Νότα Ευρωπαϊκής μουσικής, 15 Όνομασία ναυμαχίας, κατά την όποιαν έκρίθησαν αι τύχαι του Έλληνισμού, 16 Διεθνές σήμα κινδύνου.

Καθ' έτος: 6 Πόλις του Μαρόκου, 2 Δίδεται εις τούς γενναίους και γενικώς τούς διαπρέποντας, 17 Θάλασσα (άρχ.), 18 Ύποθετικόν, 5 Έλληνική νήσος, 1 Κάτοικος ασιατικής χώρας και ποταμός, 19 Έθνικός ευεργέτης, 20 Άρνησις (γαλλ.), 21 Σύμφωνον, 22 Πόλις της Τουρκίας, 11 Χρονικόν επίρρημα, 23 Ή πατρίς τούς τιμά (αίτ. πληθ.), 24 Ποταμός της Ρωσίας, 14 Γενεά, 25 Είναι το μαροϋλι, ή ντομάτα κλπ., 26 Συντροφία.

M. E. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Μαγική εικών

Δέν πρόκειται περί «κυνοδρομιών», όπως είναι ένδεχόμενον νά υποθέση κανείς. Οί σκύλοι που φαίνονται στην εικών — τόσες ράτσες όσοι και σκύλοι — άνήκαν σέ ένα μεγάλο ιπποδρομίο και διεσκέδαζαν κάθε βράδυ τούς θεατάς. Φαίνεται όμως πώς δέν διεσκέδαζαν έξ' ίσου και οι έδιοι και γι' αυτό, όταν βρῆκαν τις πόρτες άνοικτες — από άμέλεια του φύλακος — τό έβαλαν στά πόδια.

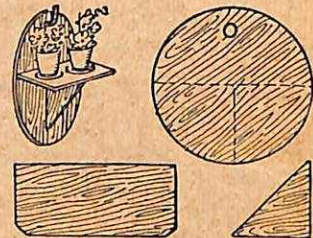
Μήπως βλέπετε τόν φύλακα που παρακολουθεί τούς σκύλους;

Για τις γλάστρες

Τά «σπίτια με χαρτόνι» είναι ένα παιχνίδι. Ή κατασκευή όμως που θα έξηγήσωμε εδώ είναι ένα χρησιμο παιχνίδι.

Από τά σχέδια που βλέπετε είναι εύκολο νά καταλάβετε τόν τρόπο της εργασίας: Θά κόψετε ένα σανίδι σέ σχήμα κύκλου, ένα άλλο, που θα έχη τη διάμετρο του κύκλου και πλάτος τό 1/2 του διαμέτρου. Καί τέλος ένα σανίδι σέ σχήμα ορθογωνίου τριγώνου, του όποιου οι ίσες πλευρές θα έχουν μήκος τό 1/2 της διαμέτρου του κύκλου.

Δέν άπομένει παρά τό κόρφωμα των τριών αυτών κομματιών και τό βερνίκωμα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ Η ΏΡΑ

Συναρμολόγησις

Πρώτα-πρώτα αντιγράψτε με ένα διαφανές χαρτί τά όκτώ κομμάτια του σχεδίου (τά μαύρα με τις άσπρες κουκκίδες). Είναι εργασία ένός το πολύ λεπτού, το όποιον πρέπει νά θυσιάζετε γιά νά μη καταστρέψετε το περιοδικό.

Έπειτα, κόψτε μ' ένα ψαλίδι τά όκτώ κομμάτια, ακριβώς επάνω στις γραμμές τους. Καί προσπαθήστε νά συναρμολογήσετε κατά τέτοιον τρόπον τά κομμάτια, ώστε νά προβάλλη ή σιλουέττα μιας φώκιας.

Όταν άναγκάσετε τόν κατάλληλο τρόπο συναρμολογήσεως, κολλάτε τά κομμάτια επάνω σ' ένα χαρτί. Θά έχετε τότε τη φώκια, τη σιλουέττα ακριβώς που φαίνεται στο κάτω δεξιά μέρος της είκόνος.

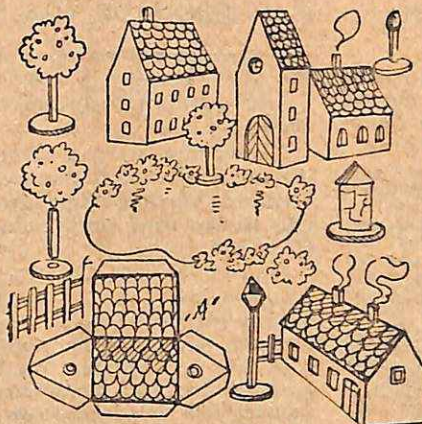

Με ένα κομμάτι χαρτόνι και μερικά άλλα μικροπράγματα, και το κυριώτερο με λίγο γοϋστο και ύπομονή, μπορείτε νά κατασκευάσετε ένα όλόκληρο έξοχικό συνοικισμό. Χαριτωμένο παιγνιδάκι γιά σάς ή, άν έισθε μεγάλοι, γιά τά μικρότερα σας άδέλφια.

Σχεδιάζετε επάνω στο χαρτόνι, με τό μολύβι, τά διαστάσεις των διαφόρων μερών ένός σπιτιού (όπως φαίνεται στο κάτω άριστερά μέρος της είκόνος), αφίνοντας και τά περιθώρια, γιά τό κόλλημα. Κόβετε έπειτα με ψαλίδι, επάνω στα σημάδια, το χαρτόνι και ζωγραφίζετε τά παράθυρα, τίς πόρτες, τά κεραμίδια κλπ. Με προσοχή, υπολογίζοντας με ακρίβεια, κολλάτε τά διάφορα κομμάτια καί... ύψώνετε τά σπίτια σας.

Γιά την κατασκευή της λίμνης που υπάρχει στο μέσον του συνοικισμού θά χρησιμοποιήσετε ένα κομμάτι χρυσό από σοκολάτα ή από κουτί του τσιγάρου. Οί κορμοί των δένδρων και οι φανοστάται γίνονται από σπιντόβυλα. Το φύλλωμα των δένδρων και οι θάμνοι, που βρίσκονται γύρω από τη λίμνη, θά κατασκευασθούν με μικρά κομμάτια ένός παλιού σφουγγαριού. Μποστά στα σπίτια μπορείτε νά φτιάξετε κήπους, όποτε θά κάνετε και κιγκλιώματα από χαρτόνι πάντοτε. Ό καπνός θά παρασταθῇ με άσπρο χαρτί κομμένο ανάλογα.

ΣΠΙΤΙΑ ΜΕ ΧΑΡΤΟΝΙ

Τετράγωνον

* * * * * 1η σειρά: Ύπαρχει σέ κάθε σπίτι.
* * * * * 2α σειρά: Μία των τριών διαστάσεων των σωμάτων. 3η σειρά: Χίλιοι μίλλιοι καλογέροι σ' ένα ράσο τυλιγμένοι... 4η σειρά: Μία των Ήπειρων. Καί καθ' έτος τά ίδια.

A. Π. ΚΑΡΑΚΑΛΟΣ

Παιγνίδι

ΠΡΟ — ΑΝΑ — ΤΙΣ

Άν τοποθετηθούν καταλήλως τά γράμματα των δύο προθέσεων και της άνωτωμίας, θά σχηματισθῇ νησίς του Αιγαίου.

Π. Γ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πτερωτόν γράμμα

Αί κάτω ζητούμεναι λέξεις έχουν από ένα γράμμα κοινό, το πτερωτόν, το όποιον άπαντάται: 1ον εις την πρώτην λέξιν, 2ον εις την δευτέραν κ.ο.κ.

Πλανήτης, καλλιεργημένη γῆ, τρομερόν θηρίον, θεατρικόν είδος, Βαλκανικόν κράτος.

Π. Γ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τά έπτά λάθη

Έάν ήταν φωτογραφία, δέν θά βλέπατε τόσα τραμερά λάθη. Είναι όμως σκίτσο και ό καλλιτέχνης που τό έφτιασε δημιούργησε έπίτηδες έπτά σημαντικά λάθη, τά όποια καλείσθε νά εύρετε.

Τά λάθη είναι αρκετά χοντρά και φαίνονται εύκολα με όλιγη προσοχή. Πάντως δέν υπολογίζεται ως λάθος τό ότι ό καδός δέν εφρίσκεται κάτω από τη βρύση. Τά ζητούμενα λάθη είναι ούσιωδέστερα...

Άκροστιχίς

Τά άρχικά γράμματα των κάτω ζητουμένων λέξεων αποτελούν σπουδαίον ρήτορα της άρχαιότητας.

1) Ό πρώτος άεροπόρος, 2) Χωρίς αυτόν δέν θά ύπαρχε ζωή επί της γῆς, 3) Το προσφιλέστερον πρόσωπον γιά κάθε άνθρωπον, 4) Οικιακόν ζώον, 5) Νήσος του Αιγαίου, 6) Άνάτολιν όν, 7) Έξ αίτίας αυτής έγινεν ό Τρωικός πόλεμος, 8) Αυτοκράτωρ της Ρώμης, 9) Άρχαία θεά, 10) Τροφή ζώων.

ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

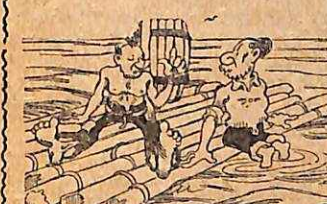
ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 6ου ΦΥΛΛΟΥ

Τρίγωνον: Πατρίς, Αείος, Τιμή, Ροή, Ίς, Σ.
Άκροστιχίς: Δημοσθένης (Δαίδαλος, ήλιος, ιπτέρα, όνος, Σόρος, Θεός, Έλένη, Νέρον, Ήρα, σανός).
Τί είναι: Ύποδρόμιον, άμερικανική φυλή, ποταμός, πρωτεύουσα.

Πτερωτόν γράμμα: Μενέλαος, ΑΜαλία, Σάμος, Βρόμη, Πυραμία.
Τετράγωνον: Παρά-άνας - ρακί - άξία.

Πήληξ εύθυμεία

ΣΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΙΑ...

— Πόσο λές νά απέχωμε από τη στερία;
— 5.000 μέτρα.
— Μόνο: Τότε σωθήκαμε!
— Καθόλου... Τόσο είναι εδώ τό βάθος του άκεανού...

ΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΟΣ

Σ' ένα έστιατόριο της χώρας, δύο πελάτες απ' το γειτονικό χωριό είχαν πληρώσει και ήσαν έτοιμοι νά φύγουν, όταν ό ένας είπε στον άλλον:

— Στάσου κουμπάρε, γιάτι παρά λίγο νά χάσουμε αυτό τό τυχερό!

Καί του έδειξε μία μπιτολίττα σφραγισμένη, στο τραπέζι τους, με την (άρκετά άνόητη άσφαλώς)

έτικέττα: «Όίνος άγνός έκ σταφυλής πεπληρωμένος έν τῷ έργοστάσι».

— Μαρ' καλά λές, είπε χαρούμενος ό άλλος. Αυτή ή μπιτολίττα είναι πληρωμένη στο εργοστάσιο. Θά την πιούμε λοιπόν τζάμπα.

— Βέβαια, βέβαια. Τι! Νά μάς πιάσουν κορόιδα που είμαστε χωριάτες δηλαδή!

— Η μπιτολίττα δέν άργησε ν' άδειάση. Άλλά στην έξοδο τούς σταμάτησε τό γκαρσόνι.

— Τό κρασί! είπε.

— Ό έξυπνότερος άνέλαβε νά τακτοποιήση τό ζήτημα.

— Τι έλεεις δηλαδή;
— Νά πληρώσετε τό κρασί που ήπιατε.

Αυτό παιδί μου πληρώθηκε στο εργοστάσιο. Δέν ξέρεις νά διαβάσης;

— Όχι κύριε, «πεπληρωμένος» θά πῇ γεμισμένος. Κι' όποιος τόν άδειάσει, πληρώνει...

— Όι χωριάτες — τί νά κάνουν — έπληρώσαν. Χωρίς νά πεισθούν όμως.

— Μαρ' τούς λαποδύτες έτσι γελαούν τον κόσμο με τό πεπληρωμένους-πληρωμένους και τόν κάνουν νά πῇν τό κρασί με την ιδέα πως είναι τζάμπα!

Πήληξ εύθυμεία

ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ

— Ό άγροφύλακας συνέλαβε κάποιον κυνηγό με ένα σκυτωμένο λαγόν στο χέρι. Ό κυνηγός διεμαρτυρήθη.
— Μα τί έκανα και θέλετε νά με συλλάβετε;
— Δέν ξέρετε ότι άπαγορεύεται τό κυνήγι σ' αυτή την περιοχή;

— Τό ξέρω, αλλά έγώ δέν κυνηγούσα... Γυρνούσα στο σπίτι μου, όταν έαφνικά μου έπετέθη ένας λαγός. Καταλαβαίνετε, τόν σκότωσα εύρισκόμενος έν άμόνη!

ΤΟΝ ΦΩΤΙΣΕ...

— Συγγνώμη κύριε, μπορείτε νά μου πῇτε που είναι τό Γραφείον Πληροφοριών;
— Δέν ξέρω κύριε. Ρωτήστε όμως στο Γραφείο Πληροφοριών νά σάς πουν...

ΑΠ' ΤΑ ΙΔΙΑ...

— Ό πελάτης: — Μικρέ, νά μου δώσης πέντε αυγά, αλλά φρέσκα σάν κι' εκείνα που μουδώσες την περασμένη εβδομάδα.

— Ό μικρός: — Έννοια σας, κύριε. Από κείνα τά ίδια θά σάς δώσω. Μας μένουν άκόμα μερικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

— Έλπίζω νά σας άρέση το νούμερό μου...
— Καλούτσικο είναι. Μένουν όμως άχρησιμοποίητα τό δεξί σας πόδι και τρία δάχτυλα του άριστερου σας χεριού...

ΕΚΑΝΕ ΜΠΑΝΙΟ...

— Ό Παυλάκης βλέπει γιά πρώτη φορά ένα υποδρόχιον στη θάλασσα.

— Πατέρα! φωνάζει. Κύττα ένας σιδηρόδρομος που κάνει μπάνιο!

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ!

— Τοτό, παιδί μου, ξέρεις που κάθεται ό δασκαλός σου;
— Στην έβρα μπαμπα!

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΑΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Γενικός Έπιθεωρητής της Ε.Ο.Ν. απέστειλεν εις τόν Κυβερνητικόν Έπιτροπον της Ε.Ο.Ν. κ. Άλέξ. Κανελλόπουλον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα εις ἀπάντησιν τηλεγραφήματος τοῦ Κυβερνητικοῦ Έπιτροποῦ ἐπὶ τῇ Β' ἐπετείῳ τῆς Ε.Ο.Ν.:

«Με πολλὴν συγκίνησιν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐσωτερικὴν ἱκανοποίησιν καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν ἐδιάβασα τὸ τηλεγράφημά σου καὶ εἶδα εἰς αὐτὸ ἀντανακλῶμενα τὰ ὥραια αἰσθήματα ὅλων τῶν παιδιῶν, ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν., αἰσθήματα πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ ὕψηλα ἰδανικὰ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων προετοιμάζεται ἡ Νέα Γενεά. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., Φαλαγγίται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεὶς καὶ Σκαπάνισσαι, θὰ φανοῦν ἀντάξια τῶν προσδοκίων, τὰς ὁποίας ὅλοι καὶ ἐγὼ ἰδιαιτέρως ἐσθηρίζαμεν ἐπάνω τους, ἐσὲ δὲ ἰδιαιτέρως σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πνοὴν τὴν ὁποίαν ἔδωσες εἰς τὸ ἔργον τῆς Νεολαίας, τοὺς κόπους σου καὶ θυσίας σου, τὸν ἐνθουσιασμόν σου, ὅπως δὲ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ πίστιν σου».

ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 11718 Φ 1-15/2 τῆς 5/7/1939/Δ' Διαταγὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Έπιτροποῦ Νεολαίας κατ' ἐξουσιοδότησιν ἡμῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 7 παράγρ. 9 τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κεφάλαιον Β' «Περὶ Ἐπιτελικῆς Ὁργανώσεως» καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2/11/39/Δ' ἔγγραφο τοῦ ἀσκούοντος χρέη Ἐπιτελάρχου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναπληρωτοῦ Κυβερνητικοῦ Έπιτροποῦ, Διευθυντοῦ Α' Γραφείου Κεντρικῆς Διοικήσεως, Παπανικολάου Σοφοκλέους χορηγοῦμεν τὴν διὰ τὸ ὅς ἐγγράφου αἰτουμένην ὑπὸ τοῦ Συναγωνιστοῦ Παπανικολάου Σοφοκλ. ἀναρρωτικὴν ἄδειαν, ἀρχομένην ἀπὸ 3/11/39/Δ' καὶ μέχρι νεωτέρας ἡμῶν Διαταγῆς.

Προτάσει τοῦ παρ' ἑμοὶ Κυβερνητικοῦ Έπιτροποῦ τὴν ἀσκῶν καθήκοντων Ἐπιτελάρχου ἀναθέτομεν προσωρινῶς εἰς τὸν Διευθυντὴν Β' Γραφείου Κεντρικῆς Διοικήσεως Λοχαγὸν Πεζικόυ Θεοχαρόπουλον Γεώργιον.

Ὁ ἐν λόγῳ ἀσκῶν χρέη Ἐπιτελάρχου Κεντρικῆς Διοικήσεως θέλει ἀναπληροῦ καὶ τὸν παρ' ἑμοὶ Κυβερνητικὸν Έπιτροπον Ε.Ο.Ν. Κανελλόπουλον Ἀλέξανδρον, ἀπόντα, εἰς ἀπαντὰ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 παράγρ. 2, Κεφάλ. Β' Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὰς Διοικήσεις Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ ἀπάσας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων καὶ Θηλέων

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας ὅπως τὸ μέλλον νὰ καθορισθῇ Σῆμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ὁργανώσεώς μας προέβη ἐξ ὑποδείξεων μελῶν τῆς Ὁργανώσεώς μας.

Ἐντέλλεσθε ὅπως γνωρίσητε τούτο εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Σχηματισμούς. Οἱ βουλομένοι νὰ συμμετάσχον δέον νὰ υποβάλουν τὴν σχετικὴν ὑπόδειξιν τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει, τὸ ἀργότερον μέχρι τέλους τρέχοντος μηνός.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Κυβερνητικοῦ Έπιτροποῦ Ἐπιτελάρχης Γεώργιος Θεοχαρόπουλος (Λοχαγὸς Πεζικοῦ)

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Ὁ κ. Ἀνδρ. Πασινομάκας ἐκ Γυθείου ἐδῶρσεν εἰς τὴν Ὑποδ. Γυθείου δραχ. 500. Ἐπίσης ὁ κ. Στ. Κανάρης, δημοδιδάσκαλος, προσέφερεν εἰς τὴν Περιφ. Διοίκησιν Εὐθείας 15 στρέμματα ἀγρῶν ἵνα καλλιεργηθῶσιν. Ὡσαύτως ὁ ὁμοδάρχης κ. Ἀναστάσιος Νικολαΐδης καὶ ὁ συνεργάτης κ. Γεώργ. Νάνος ἐδῶρσαν ὁ μὲν πρῶτος μίαν

Καινὴν Διαθήκην καὶ δύο εἰκόνας, ὁ δὲ ἕτερος ἓνα μαυροπίνακα διὰ τὴν Λέσχην τοῦ Φαλαγγίτου τοῦ Σχηματισμοῦ Ἀνδρονιάνων Εὐθείας. Ὑπὲρ τοῦ Σχηματισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀνδρονιάνων Εὐθείας ὁ κ. Ἰωάν. Λύκος προσέφερε μίαν οἰκίαν ἵνα στεγασθῇ ἡ Λέσχη τῶν Φαλαγγιτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἐπίσης ὁ κ. Γεώργιος Δ. Κόλλιας προσέφερε πρὸς καλλιέργειαν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ἑκτάσιν ὀκτὼ στρεμμάτων καὶ ὁ κ. Δημήτριος Κ. Γκίκας 500 μέτρα.

Ἀποφάσεις

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα καὶ συμφώνως μὲ τὰ πανεπιστημιακὰ θέματα ἐδόθη εἰς τὴν μεγάλῃ αἴθουσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ὅρκος τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς Ἀρχάς.

Παρέστησαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ὑπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολοῦδης, ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Σπέντζας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν κ. Ἀλιεζίδης, ὁ Πρύτανης καὶ ἅπαντες οἱ Καθηγηταὶ ὁλων τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κ.Ε.Ν., Ἐπιτελάρχης Ε.Ο.Ν. κ. Θεοχαρόπουλος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του, ὁ Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ. Ἀρρένων καὶ ἡ Διοικητρία τῆς Δ.Α.Σ. Θηλέων μετὰ τῶν ἐπιτελείων των.

Περὶ τὴν 11ην προσήλθεν ὁ Ἀρχηγός, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ συνωστισμένου πλήθους τῶν ἐκτὸς τῆς αἰθούσης φοιτητῶν ὡς καὶ τῶν ἀσφυκτικῶς πληροῦντων αὐτὴν.

Ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον

Λόγος Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑπ' ὤψεως Πανεπιστημίου, παρατεταγμένους ἀπὸ τῶν προπυλαίων καὶ ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἀπέδωκε τὰς πρὸς τοὺς ἐπιστήμιους τιμὰς.

Ἀμὰ τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐγένετο βοήολογία ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσάνθου. Μετ' αὐτὴν δὲ ὤμιλησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Φωτεινός.

Κατ' ἀρχάς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς πρωτοετείς, ἐχαίρειται τὴν εἰς τὸ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα τῆς Χώρας εἰσὸδόν των.

Ἀκολουθῶς τοὺς παρεκίνησεν ὅπως ἐνταχθῶσιν εἰς τὰς Φαλαγγὰς τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας ἵνα διὰ ταύτης, γονίμου συντελεστοῦ τῆς συντελουμένης δημιουργίας, συμβάλωσιν εἰς τὴν μεγάλῃν Ἐθνικὴν προσπάθειαν, τὴν σύνθεσιν τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἀφ' οὗ Κυριακὴν θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου ἡ ἐναρξὶς τοῦ ἀγῶνος μεταξὺ τῶν Ὑποδ. ὡς καὶ τῶν β' ποδοσφαιρικῶν πρωταθλητῶν. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν θὰ γίνῃ ἡ παρέλασις καὶ ἡ ὀρκωμοσίς τῶν ἀθλητῶν καὶ θὰ συναυτηθῇ ἡ ὁμάς τῆς Ὑποδ. Πανεπιστημίου μετὰ τῆς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Ἡ δευτέρα συνάντησις θὰ λάβῃ χώραν τὴν Τρίτην 21 Νοεμβρίου μετὰ τῶν Ὑποδ. Παντείου καὶ Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Τὴν δὲ Κυριακὴν 26 Νοεμβρίου θὰ συναυτηθῇ ἡ ὁμάς τῆς Φοιτητικῆς Φάλαγγος Θεσσαλονίκης μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Πολυτεχνείου.

Τὰ ΙΙΙ Γραφεῖα ὑπὸ τὴν κατεῦθυνσιν τοῦ ἐπόπτον αὐτῶν ἀφιερώσαν τὸ μέχρι τοῦδε χρονικὸν διάστημα καὶ θὰ ἀφιερῶσιν οὐδεὶς τὸν Νοεμβρίου εἰς συστηματικὴν καὶ ἐντατικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ὀργανικὴν σύμπτυξιν τῆς δυνάμεως. Τὸ πρόγραμμα

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτεύουσας

τῆς συμπτώσεως θὰ ἀκολουθήσῃ πρόγραμμα ἐθνικῆς, ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν μελῶν.

Τὴν 15ην τρ. μ. ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Α' Τμήματος τῆς Σχολῆς Ἰδεολογικῆς Διαφωτίσεως. Τὸ Τμήμα αὐτὸ εἶναι συγκεκροτημένον ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν ΙΙΙ Γραφείων ἀπάσων τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Δ.Α.Σ., ἀπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Σχολῶν καὶ τῶν ἐτῶν ὡς καὶ ἀπὸ ὀρισμένους Φαλαγγίτας ἀνεπτυγμένους διὰ τὸν τομεᾶ

Ἀποφάσεις

Εἰς τὴν Δ.Α.Σ.Θ. ἔχουν ἤδη συμπληρωθῇ ὅλα τὰ Ἐπιτελικά Γραφεῖα καὶ ἡ ἐργασία τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους προέβλεπται μὲ λίαν ἐπιτυχὴ ἀποτελέσματα. Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Διοικητικῆς μας ὅλη ἡ Διοίκησις μεταβάλλεται εἰς Σχολὴν στελεχῶν, τὰ ὅποια μετὰ τὰ πέρας τῶν σπουδῶν των θὰ ἀποτελέσουν πολυτιμώτατους φορεῖς τῆς ἡμετέρας τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἀποτελέσουν πολυτιμώτατους φορεῖς τῶν ἀρχῶν τῆς 4ης Αυγούστου.

Εἰς ὅλας τὰς Σχολὰς γίνονται τακτικαὶ συγκεντρώσεις μὲ σκοπὸν ἐκπαιδευτικόν. Ἡ ἐκπαιδεύσις συνίσταται:

1) Εἰς μαθήματα Ἐθνικῆς ἀγωγῆς, τὰ ὁποία προετοιμάζουν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαιδεύσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποκοτῶν χρησίμως γνῶσεις καὶ ἡ ὁποία βοηθεῖ συγχρόνως εἰς τὴν δημιουργίαν μεγαλειότερου δεσμοῦ μεταξὺ τῶν Φαλαγγιτιστῶν. Αἱ γνῶσεις αὗται τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὰς ἐκδρομὰς, τοιαῦτα δὲ εἶναι α. χ. προσανατολισμός, ἀνιχνεύσις, γνῶσις πρώτων βοθημάτων, τοποθέτησις σκηνῆς, διάφορα συνήματα, παρασκευὴ φαγητοῦ, σηματοδοσία κ. ἄ.

Μετὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκ μέρους τῆς Δ.Α.Σ. ἤρχισαν ν' ἀποστέλλωνται μελέται καὶ προέβλεπται ὅτι θὰ ὑπάρξουν πολλὰ καὶ τούτο διότι συνεχῶς ἐρχοῦνται φοιτήτριαι εἰς τὸ ΙΙΙ Γραφεῖον διὰ νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειάν του εἰς τὴν συγκεντρώσιν βιολογίας. Ἐπίσης τελευταίως προσελθούσιν καὶ νέοι συνεργάται, οἱ ὅποιοι θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου μας προγράμματος.

Ἀπὸ ἀπόψεως προνοίας ὁ «Ὀίκος Φοιτητρίας» παρουσιάζει λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Αἱ φοιτήτριαι εἶναι ἐνθουσιωδῶς ἐν τῇ στοργικῇ μέρμυρ, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν ταξίν. Μόλις ἀρχίσῃ τὸ συσσίτιον τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης θὰ λάβουν εἰς αὐτὸ μέρος πολλὰ.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ὑγειονομικοῦ ὑπάρχουν δύο ἱατροὶ καὶ δεχόνται τὰς Φαλαγγίτισσας καθ' ὀρισμένας ὥρας τῆς ἡμέρας.

Ἀπὸ ἀπόψεως ψυχγωγίας ἤδη τὰ μέλη τῆς Δ.Α.Σ.Θ. παρηκολούθησαν τὰ δύο ἔργα «Πέρας» καὶ «Ἠλέκτρα».

Ἐγίναν ἐπίσης δύο ἐκδρομαὶ μὲ ἐκπαιδευτικὸν καὶ ψυχγωγικὸν σκοπὸν καὶ θὰ συνεχισθῶν κατὰ 15ῃ μέρων. Εἰς τὰς ἐκδρομὰς γίνονται πορεία 5-7 χιλιομέτρων. Τὰ προγράμματα τῶν ἐκδρομῶν εἶναι πλούσια εἰς ποικιλίαν καὶ εἴτι τὰ κορίτσια ἐπιστρέφουν γεμάτα ἐνθουσιασμό.

Εἰς τὴν πανσπουδαστικὴν συγκέντρωσιν τῶν δύο Δ.Α.Σ. διὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς 7ης Νοεμβρίου ἔλαβε μέρος ὅλη ἡ δύναμις τῆς Δ.Α.Σ.Θ.

Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν 12 Νοεμβρίου ἡ Διοικητρία καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον παρέστησαν εἰς τὴν βοήθειάν τῆς Μητροπόλεως, λόγος δὲ τῆς Διοικήσεως παρετάχθη ἐξωθεν τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐπεθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὅσαι ἐκ τῶν Φαλαγγιτιστῶν ἤδελαν παρηκολούθησαν τὴν παράστασιν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Ὑπευθυμίζομεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ προθεσμία ὑποβολῆς ἐργασιῶν παρετάθη μέχρι 1ης Δεκεμβρίου 1939.

ἤρχισεν ἡ μελέτη τῶν ἡδὺ ὑποβληθεῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὅπως ἀπὸ ἐκπαιδευτικῶν ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου θ' ἀποκατασταθῶν τ' ἀποτελέσματα.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Μετὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις καὶ ἡ ἐργασία εἰς τὴν Π.Δ.Θ.Π. Τὸ πρόγραμμα τῆς Διοικήσεως ἐφαρμόζεται κανονικὰ καὶ μὲ μεγάλῃν ἐπιτυχίαν. Ἡ ἐκπαιδεύσις τῶν στελεχῶν γίνεται καὶ μετὰ τὰς μετὰ τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ μεγάλῃν χαρὰν παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα, τὰ ὁποία ὑποδοχοῦν τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀνάπτυξίν των.

Μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐνιαίας ἡμέρας ὅλαι αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι, μὲ ἐκδηλὸν ἐνθουσιασμόν μεταβαίνουν εἰς τὰ Κέντρα ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀσπαρχολήσεως των, ἔδωσαν ἓνα ὥρασιον τὸν εἰς τὴν ὀλην κίνησιν τῆς πόλεως.

Γενικῶς παρετηρήθη εἰς ὅλην τὴν Διοίκησιν, μετὰ τῶν Ὑποδ.σων,

Τοιῶν καὶ Ὑπ' ὤψεως, ζωηροτάτη κίνησις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ τὰ αἰσθήματα ποὺ ἡ Ὁργάνωσις αὐτὴ ἐγέννησεν εἰς τὰς ψυχὰς τῆς ἑλληνικῆς νεότητος ἐξεδηλώθησαν τῶρα μὲ ὅλην τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν φλόγα ποὺ ἐμπνέει ὁ Ἀρχηγὸς μας. Ἡ παιδικὴ καρδιά, πλημμυρισμένη ἀπὸ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην γιὰ τὸν Μεγάλον Πατέρα τῆς, ἠσθάνθη συγκινήσεις καὶ παλμούς νεύου, εἶδε γιὰ μίαν ἀκόμη φορά πῶς ἀπὸ τὴν 7ην Νοεμβρίου ἀρχίσει νὰ ζῇ μίαν καινούργια ζῶη καὶ μαγνητιζμένη ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς ὡμορφίας τῆς ἔτρεξε νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἰδικὴν τῆς ἑορτήν.

Ὅλα τὰ γραφεῖα ἔλαβον ἑορτάσιμον ὄψιν καὶ παντοῦ διαγναθῶθησαν ἑορταὶ μὲ ποικιλίαν προγράμματος. Πρασινοῦς καὶ σημαεῖς ἐβίδον ἓνα χαρούμενον τόνο στὶς συνοικίαι καὶ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι ἀδελφωμέναι ἑσθάλον τοὺς ὕμνους των, διάφορα ἐμβατήρια, ἀπήγγελλον ποιήματα στὸν Ἀρχηγόν, τὸν Κ.Ε.Ν., τὴν Ε.Ο.Ν. καὶ τὴν Πατρίδα. Ὁμίλαιο ἐγίναν πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἐξαίρουσαι τὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας, τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ὁργάνωσις διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν.

Ὅλαι αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι προσέφερον κατὰ τὰς δυνάμεις των διὰ νὰ ἐορτάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον ἡ ἱστορικὴ ἐπετεία τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος ἐπαυεῖρε τὸν ἑαυτὸν της. . . τὸν δρόμον της.

Εἰς τὴν Ὑ.Θ.Α. τὴν Κυριακὴν 5-11-39 μεγάλῃ κίνησις παρετηρήθη εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ὠρῶσαν διαφόρους ἐκδρομὰς.

Οἱ ὅς καὶ 9ος Ὑποτομεῖς μετέβησαν εἰς Μαραθῶνα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδρομῆς ὤμιλησε πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας ἡ Ὑπ' ὤψεως σχετικῶς μὲ τὴν ἐπετείαν τῆς Ε.Ο.Ν.

Οἱ 4ος καὶ 15ος μετέβησαν εἰς Βαρυμπόμπην, ὅπου ἐπεθεωρήσαν αὐτοὺς ἡ Ὑπ' ὤψεως μετὰ τοὺς δύο ὑπευθύνους τοῦ ΙΙ Γραφείου Π.Δ.Θ.Π. Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι, αἱ ὁποῖαι συμμετείχον εἰς τὴν ἐκδρομὴν, διεκρίθησαν διὰ τὴν ταξίν καὶ πείραρχιαν.

Ὁ 21ος ἔκαμε μικρὰν πορείαν εἰς τὰ Διωλίστρια (Γαλάτσι), ὅπου ἐγένετο ψυχγωγία τῶν μελῶν.

Εἰς τὴν Ὑ.Θ.Β. τὴν 2αν Νοεμβρίου ἡ Διοικητρία τῆς Π.Δ.Θ.Π. ἐπέσκηψεν τὰ νέα Γραφεῖα τῆς Ὑποδ.σων Θηλέων Βορρᾶ, ὅπου ἔδωκε κατεῦθυνσεις καὶ ὁδηγίας εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν Ἐπιτελικῶν Γραφείων καὶ τὴν Διοικητρίαν.

Συγκινητικὴ εἶναι ἡ προσήλωση τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ ὁ ζήλος αὐτῶν διὰ τὴν Ὁργάνωσιν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων αὐξάνει καθημερινῶς, νέα δὲ μέλη ἀπὸ τὴν Περιφ. τοῦ Βορρᾶ ἐγγράφονται. Εἰς δὲ τὰς συγκεντρώσεις Φιλοθέης, Κουκουσσαίων, Ἀμαρουσίου οὐδεμία τῶν Φαλαγγιτιστῶν ἀπουσίασε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα. Αἱ Σκαπανίσσαι τοῦ 3ου καὶ 4ου Ὑπ' ὤψεως μὲ ἐνθουσιασμόν καὶ ζήλον παρακολούθησαν τὰ μαθήματα, τὰς παιδίας καὶ ἄλλας ἀπασχολήσεις των.

Ἀπὸ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο αἱ ἐξῆς ὁμίλαιοι: «Περὶ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.», «Τίνα διδάγματα ἐκπηγάζουν ἀπὸ τοὺς μύθους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων», «Περὶ πειθαρχίας» κλπ.

Εἰς τὴν Ὑ.Θ.Ν. καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς ὅλους τοὺς Ὑπ' ὤψεως ἐγίναν αἱ τακτικαὶ συγκεντρώσεις σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα.

Εἰς τὸν 4ον Ὑπ' ὤψεως ἐξακολουθοῦν ἀρόρα αἱ ἐγγραφαὶ νέων Σκαπανισσῶν ὁλων τῶν Δημοτ. Σχολείων τῆς Περιφέρειας του.

Ἐπίσης προσήλθον πολλὰ ἐργαζόμενα εἰς ἐργαστήρια. Τὴν Κυριακὴν — πρῶτην Κυριακὴν τοῦ μηνός — ἐγένετο συγκεντρωσις καὶ ἐκκλησιασμοῦ τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανισσῶν συμφώνως μὲ τὴν σχετικὴν διαταγὴν. Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν ἐπηκολούθησε τὸ ψυχγωγικὸν μέρος, μὲ τὸ καθορισθὲν ἐκ τῶν προτέρων πρόγραμμα.

Τὴν Κυριακὴν 5ην Ν)δρίου οἱ Ὑπ' ὤψεως 3ος, 7ος καὶ 10ος ἐξέδραμον εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ι. Μεταξᾶς», εἰς Πεντέλην δὲ ὁ 7ος καὶ ὁ 11ος. Μετὰ τὴν ζῶην μίαν κοινὴν ἡμέραν ἠσθάνθησαν τοὺς ἴδιους παλμούς χαρᾶς, τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν καὶ ἐντόνον τὸ συναίσθημα τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Εἰς τὴν Ὑ.Θ.Π. ἀπὸ 1ης Ν)δρίου αἱ συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώτεροι, αἱ δὲ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι πικνύνουν τὰς Φαλαγγὰς των διὰ τῆς ἀρόρας προσελεύσεώς των. Εἰς τὰς ἐργαζόμενας Φαλαγγίτισσας ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτ. Διαφωτίσεως τῆς Κεντρ. Διοικήσεως δίδει διωλέξεις σχετικὰς μὲ τὴν Ε.Ο.Ν., ἀνυψῶν τὸ φρόνημά των.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. — Ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Γεωργόπουλος ἀνέπτυξεν εἰς ἀπαντὰς τοὺς βαθμοφόρους τοῦ πρῶτον μαθήματος τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως.

Εἰς τὸ μάθημα παρευρέθη καὶ ὁ Περι

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΛΑΜΙΑ.— Διὰ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν ἡ Ὑποδιοίκησις Φθιω-
τιδοφωκίδος κατήρτισε κατὰ πρῶτον ἐπιτροπὰς διαφωτισέως, αἰτίνας
ἐνήργησαν τὰ δέοντα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων τοπικῶν
ἀρχῶν, διὰ τῶν μελῶν τῆς δὲ ἀνέλαβε τὴν καλλιέργειαν ἀρκετῶν ἐκ-
τάσεων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Δομοκοῦ ἐγένοντο χάριν τῶν Σκαπα-
νέων καὶ Φαλαγγιτῶν κατ'ἀλλήλους διαλέξεις ὑπὸ διαφόρων ὁμιλητῶν.
— Ὁ κ. Γενικός Ἐπόπτης ἐπεθεώρησε τὴν 14ην Ὀκτωβρίου τὴν Ὑ-
ποδιοίκησιν Δομοκοῦ καὶ τὴν 15ην τοῦ μηνὸς τὴν 11 Τετραρχίαν Ὀμ-
θριακῆς. Ὁμοίως ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Παρνασσίδος συνο-
δεύμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ γεωπόνου καὶ τοῦ κτηνιάτρου Φωκί-
δος ἐπισκέφθη τὰ Τμήματα Ε. Ο. Ν. Ἀγίας Εὐθυμίας, Βουνιχώρας,
Πέντε Ὀρίων, Γαλαξειδίου καὶ ἀνέπτυξε πρὸς ὅλους τὸ νέον σάλπι-
σμα τοῦ Ἀρχηγοῦ μας διὰ τὴν γεωργικὴν ἐξόρμησιν.

Σ ΙΑΡΤΗ.— Αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν τακτικώτατα. Κατ'
αὐτὰς ἀναπτύσσονται διάφορα θέματα. Ὡς τὴν παρελθούσαν ἐβδο-
μάδα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Γυθείου ὁμιλήσεν ὁ κ. Διοικητής.

Ἐπίσης ὁ Τετράρχης, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Νεαπόλεως Βοιωτῶν
ὁμιλήσας μετὰ: «Πῶς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται ὁ Φαλαγγίτης καὶ ὁ
Σκαπανεύς».

Ἡ Ὑποδιοίκησις Γυθείου, κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐξέ-
δραμεν εἰς Καρθεῖα. Ἐκαλλιέργησεν ἑκτασίς, ἡ ὁποία παρεχρήρη
ὑπὸ τῆς Ἑνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ Κίττας.

Φαλαγγίζεται τῆς Ὑποδιοικήσεως Γυθείου ἐφύευσαν 10.000 δεν-
δρύλλια εἰς γυνὴν περιοχὴν.

Ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τὸν Σχηματισμὸν Καστορίου ἐν-
θα καὶ ὁμιλήσεν εἰς τοὺς βαθμοφόρους τοῦ Τμήματος.

— Αἱ Περιφερειακὴ Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐν τῇ
ἐπιθυμίᾳ ὅπως ἔθλυν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ βαθμο-
φόρων, ἐγκαινίσαν τὴν σὺνκλησιν συνεδρίου βαθμοφόρων εἰς τὰς ἑ-
δρας τῶν μονάδων ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν καὶ ἄνω.

Ὡς τὴν 22αν παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο συνέδριον βαθμο-
φόρων ἐν Καστορίῳ.

Εἰς τοῦτο παρέστησαν αἱ Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων, ὁ Φα-
λαγγάρχης τῆς 82ας Φάλαγγος, διάφοροι Συνεργάται ὡς καὶ βαθμο-
φόροι Ἀρρένων καὶ Θηλέων τῶν γύρω Σχηματισμῶν.

Τὴν ἐναρξίν τοῦ συνεδρίου ἐκίρουν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀρχηγοῦ ὁ
Περιφ. Διοικητὴς Ἀρρένων, ἀκολούθως δὲ, ἐνώπιον πολλῶν καὶ ἐκεί-
νο τοῦ κόσμου, ὁμιλήσεν ὁ Φαλαγγάρχης ἐξάρας τὰ ἀγαθὰ τῆς 4ης Αὐ-
γοῦστου εἰς ὅλους τοὺς Τομεῖς καὶ ὑπογραμμίσας τὴν συμβολὴν τῆς
Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν ἥλικὴν καὶ ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ νέου.

Ἐπίσης κατὰ τὴν 18αν ἡμέραν ἐγένετο συνέδριον βαθμοφό-
ρων ἐν Σελασίᾳ, ἐθα μετέβησαν ὁ Ὑποφαλαγγάρχης τῆς 82ας Φά-
λαγγος καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις Λακεδαιμόνιος.

Εἰς τὰ Ἀνάγκια ὁμιλήσεν εἰς συγκεντρώσιν Φαλαγγιτιστῶν
ἡ ἀρχηγὸς τοῦ Σχηματισμοῦ μετὰ θέμα «Πειθαρχημένη ἐλευθερία».

ΠΥΡΓΟΣ.— Καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐσυνεχίσθη-
σαν αἱ ἐργασίαι ὑπὸ τῶν διαφόρων Σχηματισμῶν διὰ τὴν ἐξόρμησιν
τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας. Πρὸς τοῦτο ἐγένετο ἀνάλυσις τοῦ ποιήμα-
τος τοῦ Γεωργίου Δροσίου: «Σκέψε τὴ γῆ» καὶ διδασκαλίαι ὑπὸ Γεω-
πόνων.

Τὴν 11ην παρελθόντος μηνὸς συγκεντρώθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα Πε-
ριφερειακῆς Διοικήσεως ἀπαντες οἱ βαθμοφόροι τῆς Α' Ὑποδιοική-
σεως πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμιλήσεν ὁ κ. Νομάρχης ὡς Γενικός Ἐπόπτης
Ε. Ο. Ν., συστήσας ἐργασίαν καὶ πειθαρχίαν διὰ τὴν εὐδωσίαν τοῦ
Σκοποῦ τῆς Ὀργάνσεως.

— Ὁ λόχος Καθασίλων ἐκαλλιέργησε 6050 τ. μ. σπείρας αὐτὰ διὰ
βρώμης.

Ἐπίσης πρὸς τὴν Ὀμάδα τοῦ Κέντρου Ἀμαλιάδος ἐγένετο δι-
δασκαλία διὰ τὴν Γεωργικὴν προπαιδεύσιν ὑπὸ τοῦ Γεωπόνου τῆς Γε-
ωργικῆς περιφέρειας Ἡλείας.

— Ὁ Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡλείας ἐ-
πισκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὰς Φά-
λαγγας 99 καὶ 96.

Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης ὁ κ. Νομάρχης ἔμεινεν ἀπολύτως Ι-
κανοποιημένος, εἰς μεγάλῃν δὲ συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν ὁμιλήσε συ-
στήσας νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζόμενοι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου.

ΛΑΡΙΣΑ.— Κατὰ τὸ δεῦτερον 15ῳ ἡμέρῳ τοῦ Ὀκτωβρίου ἔλαβον
χώραν τρεῖς ἐκδρομαὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Λαρίσης. Μία διὰς Φαλαγ-
γιτιστῶν μετέβη εἰς Ἀμπελώνα καὶ ἑτέρα διὰς μετὰ τῆς Ὑποδιοικη-
τρίας μετέβη εἰς Συκούριον, ἐθα ἐγένετο πρὸς τὰς Φαλαγγιτιστάς
θερμὴ ὑποδοχὴ ὑπὸ τὴν συναγωνιστὰν Συκουρίου.

Φαλαγγιτίσας Συκουρίου ἐξέδραμον εἰς Λάρισαν καὶ ἐπισκέφθη-
σαν τὴν Ἀθερμόφειον Γεωργικὴν Σχολὴν. Μετὰ τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν
συνεδύσθη καὶ πορεία μίας ὁμάδος Φαλαγγιτιστῶν Λαρίσης εἰς τὸ
ἴδιον μέρος.

Ἡ Ὑποδιοικήτρια Τυρνάβου, ἔχουσα ὑπ' ὄμιν τὰς ἐγκυκλίους δια-
ταγὰς τῆς Κεντρικῆς καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως περὶ ἐντατικῆς κα-
λλιέργειας, διήλθε πλείστας οἰκίας τῆς κομποπόλεως Τυρνάβου, συνοδευο-
μένη ὑπὸ γεωπόνου, διὰ τὴν διαφώτισιν τῶν κατοικῶν ὡς πρὸς τὴν κα-
ταβολὴν πάσης προσπάθειας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐλληνικῆς γῆς.

ΧΑΛΚΙΣ.— Ἰδρύθησαν ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρ-
ρένων Κέντρα πρακτικῆς γεωργικῆς μορφώσεως τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς
τὰς κοινότητες: Βασιλικὴ, Νέα Ψαρά, Στενὴ, Πολιτικὰ, Ἀμάρν-
θος, Παχνὰ, Αἰδωνάριον, Ἀλιθέσιον καὶ Καθενόου.

Τὴν 8ην παρ. μηνὸς ἐξεργάγη πυρκαϊὰ εἰς θέσιν Παπὰ-Λάκκα τῆς πε-
ριφέρειας Ἀλφειῆς εἰς ἑκτάσιν θανώνδῃ, ἥτις ἐπεκταθείσα ἠηλείσας σο-
βαρῶς τὴν παρακειμένην ἐλαϊφύτον ἑκτάσιν. Εὐτυχῶς δὲ προσέτρε-
ξαν ἐγκαίρως εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς Φαλαγγίται ἐκ Ἀλφειῆς, οἱτι-

νες εἶχον ἐφοδιασθῇ μετὰ πύα καὶ ἀξίνας καὶ κατέσδεσαν ταύτην. Διὰ
τὸν ζήλον καὶ τὴν ἐργατικότητα τῶν Φαλαγγιτῶν, καὶ πρὸ παντὸς τῶν
ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν Ὁμαδάρχων, ὁ κ. Περιφ. Διοικητὴς ἐξέφρασε δι'
ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του.

— Ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τετραρχίας Ἀγίας Ἀννης ἐγένετο ἐ-
πιθεώρησις ἐν Μαντουδίῳ τῶν Τμημάτων Ἀγ. Ἀννης, Πηλίου, Προκοπίου
καὶ Μαντουδίου. Ἡ ἐπιθεώρησις ἐγένετο εἰς τὸ ποδοσφαιρικὸν γῆπε-
δον καὶ παρουσία πλήθους κόσμου. Ἐπικολούθησεν ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Τε-
τράρχου ἐν μέσῳ ἐπυφρημῶν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν συγκεντρωθέν-
των. Ὁμοίως ὁμιλήσεν ὁ Ὁμαδάρχης Πηλίου. Ἀκολούθως ἐγένετο
εἰς τὴν πλατεῖαν Μαντουδίου στίσις τοῦ Μνημεῖου τῶν πεσόντων καὶ ἐ-
πικολούθησεν ἐπιτυχὴς παρέλασις.

— Τὴν 22αν παρελθόντος μηνὸς εἰς μεγάλῃν συγκέντρωσιν ὁμιλή-
σεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Γ. Κοτζιάμάνης. Ἐπίσης εἰς μεγά-
λῃν συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ὁμιλήσεν ὁ Ὑποφαλαγ-
γάρχης τοῦ Σχηματισμοῦ μετὰ θέμα: «Ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ὑπακοή πρὸς
τοὺς ἀνωτέρους».

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Τὴν 15ην Ὀκτωβρίου συγκεντρώθησαν αἱ 252,
253 καὶ 254 Φάλαγγες εἰς τὰς ἑδρας τῶν, καὶ ἐγένετο ἡ ἀνοιχτὴ τῶν
διπλωμάτων καὶ βραβεῖαν ἐπίσημος εἰς τὰς μετασχεύσας Φαλαγγιτί-
σας κατὰ τοὺς Β' Παγκρητίους ἡμερησίους ἀγῶνας ἐν Χανίοις.

Ἀφ' ἑτέρου συγκεντρώθη εἰς τὴν ἑδραν τῆς ἡ 320ῃ Φάλαγγι Ὁ-
λέων προσετέλιν Ἡρακλείου πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσας τῆς ὁποίας ὁμι-
λήσεν ἡ Φαλαγγάρχης Κοκκινάκη.

Ἐπίσης ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Δοκίμων Βαθμοφόρων εἰς τὴν
Λέσχην τῆς Ε. Ο. Ν. Θηλέων, παρουσία τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπόπτου καὶ
τῆς Διοικήτριας.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Ρεθύ-
μνης ἐπεράτωσε τὴν ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Ρεθυμνιᾶν περιόδον τῆς. Ἐ-
πισκέφθη τὰ χωρία Καρέ, Κάστέλλον, Ἀμπελάκι, Ἀρμένους καὶ Ξη-
ρὸ Χαριό.

Εἰς ἑκάστον χωρίον ὁμιλήσας διὰ τὸν προορισμὸν τῆς Φαλαγγιτί-
σης, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. ὡς καὶ διὰ τὰς ὠφελείας τὰς ὁ-
ποίας ἀποκομίζουσιν τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς Ὀλοκαυτώσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀρκαδίου ἡ Διοίκησις Θηλέων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἀρρένων ἐ-
δωσε καλλιτεχνικὴν παράστασιν.

Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθη τὸ δράμα τοῦ κ. Φέρρη: «Μπροστὰ στὸ Θά-
νατον».

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.— Ὁ Περιφ. Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. ἐπισκέ-
φθη τὴν ἐπαρχίαν Λασιθίου καὶ εἰδικῶς τὸ Τζεμιάδο, ὅπου ἐκάλεσεν
εἰς συγκεντρώσιν τοὺς βαθμοφόρους τοῦ Ἀνεξαρτήτου Τάγματος καὶ
ὁμιλήσας πρὸς αὐτούς.

Εἰς τοῦτους συνέστησεν ἐντατικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ καθώ-
ρισε λεπτομερῶς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας εἰς τὸν Σχηματισμὸν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ προϊστάμενος τοῦ Ὑγειονομικοῦ
Κέντρου καὶ ἀνώτερος συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. ὁμιλήσεν ἐνώπιον
πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἐκ μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ πολιτῶν περὶ
Παθητικῆς Ἀραμύνης.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαή-
μερον ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ζωηρά.

Τὰ μαθήματα ὀγεινῆς ἔλχυν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μετὰ ἐπι-
λογὴν τὴν διὰ τῆς κ. Ζάννα, ἡ ὁποία ὁμιλήσας εἰς τὴν ἱστορίαν
τῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων.

Συγχρόνως συνεστήθη καὶ σῶμα ἐθελοντῶν νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι
θα παρακολουθήσουν ἐπὶ τρίμηνον τακτικὰ μαθήματα ὀγεινῆς εἰς τὸ
Νοσοκομεῖον καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ τριμήνου θα ὑποστανθῶν ἐξετάσεις
διὰ νὰ ἐφοδιασθῶν μετὰ τὸ ἀνάλογον διπλωμα.

— Τελευταίως ἐπισκέφθη τὴν πόλιν μας ἡ Ε. Ο. Ν. Θηλέων Δρά-
μας καὶ ἐφιλοενήθη ἐπὶ διήμερον, προσηνίσασα ἀρίστως ἐντυπώσεις
κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐδῶ παραμονῆς τῆς.

Ἐπίσης ἐγένετο συγκέντρωσις δλων τῶν Τμημάτων Ἀρρένων
καὶ Θηλέων τῆς Διοικήσεως πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου.

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ.— Ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπισκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε
τὰ τμήματα Γαλάτιστας.

Ἀπασα ἡ δύναμις τῆς Ε. Ο. Ν. εἶχε συγκεντρωθῇ εἰς τὴν εἰσοδὸν
τοῦ χωρίου. Μετὰ γενομένην ἐπιθεώρησιν καὶ παρέλασιν ὁ Περιφ. Διοικη-
τὴς ὁμιλήσας ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησιν του διὰ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν
τῶν Φαλαγγιτῶν.

Ὁ Περιφ. Διοικητὴς, στρεφόμενος πρὸς τοὺς παρακολουθούντας τὴν
ὁμιλίαν κατοίκους, συνέστησε νὰ ἐνστερνισθῶν τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀρχι-
γοῦ διὰ τὴν ἐντατικὴν τῆς γῆς καλλιέργειαν.

Ἐπιδοθεῖτε, εἰπε, μετὰ φαντασίαν εἰς τὰ εἰρηνικά σας ἔργα. Διὰ
τὴν Ἑλλάδα ἀγρυπνεῖ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγός. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι
χωρὶς λογαρὶν καὶ ὁμονοοῦσαν Πατρίδα κανένα ἀγαθὸν δὲν ἐννοεῖται νοητὸ
καὶ καμμία ἀνθρώπιν ἐτυχία ἐπιδιώξιμος.

Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας εἶπε: «Φαλαγγίται, εἰς τὸν
δρόμον τῆς Ἑθνικῆς Ἀναγεννήσεως βαδίσατε πρωτοπόροι καὶ ὑπερή-
φανοι. Ἀν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀργανώσεως θὰ ἀνιῇτε μέχρις ὁρι-
σμένης ἡλικίας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς προσφιλοῦς μας Πατρίδος θ' ἀ-
νιῇτε ὅλοι οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς τελευταίας μᾶς πνοῆς».

ΚΑΒΑΛΑ.— Τὴν Κυριακὴν 15ην Ὀκτωβρίου βαθμοφόροι τοῦ Ἐ-
πιτελείου τῆς XXVIII Περιφ. Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Καβάλλας καὶ ὁ
Διοικητὴς τῆς 177ης Φάλαγγος Ὑπαίθρου, συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς γεω-
πόνους κ. κ. Παπαδόκη καὶ Τσορμπάτζογλου, ἐνήργησαν ἐπιθεωρησιν
τῆς συντελούμενης ἐργασίας ὑπὸ τῶν λόχων τῆς Ε. Ο. Ν. Ὑπαίθρου
εἰδικῶς εἰς τὸν τομεᾶ τῆς γεωργικῆς ἐξορμήσεως.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Εἰς τὰ χωρία Πολύστυλον, Παλαιὰν Καβάλλαν, Κουρουτζοῦ καὶ
Φιλίππου παρατηρήθη ἐξαιρετικὴ προθυμία καὶ ἀληθὴς ἐνθουσιασμός
διακρίνει τὴν ὅλην προσπάθειαν τῆς Ὑπαίθρου.

Ὁ γεωπόνος κ. Τσορμπάτζογλου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συγκεντρώ-
σεως τῆς Νεολαίας καὶ τῶν κατοικῶν τῶν χωρίων ἐξήρσε τὰ πλεονεκτή-
ματα τῆς μεθοδικῆς οἰτοκαλλιέργειας (γραμμικῆς - σκαλιστικῆς) καὶ ὑπε-
γράμμισεν τὰ ὀφέλη τῆς γεωργικῆς ἐξορμήσεως.

Εἰς τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Παγγαίου συνεχίζονται αἱ διδα-
σκαλαὶ ὀγεινῆς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.

ΔΡΑΜΑ.— Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεις τῶν
μαθητῶν Σκαπανέων τὸν ἐνταῦθα δημοτικῶν σχολείων. Εἰς τὰς ἐν
λόγῳ συγκεντρώσεις ὁμιλήσεν πρὸς τοὺς Σκαπανεῖς βαθμοφόροι τῆς
Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας ἐπὶ θεμάτων Ἑθνικῆς διαπαιδαγω-
γήσεως.

Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγι-
τῶν καὶ Σκαπανέων τῶν ὀπ' ἀριθμ. 243 καὶ 281 Φαλαγγῶν Ὑποδιοι-
κήσεως Δράμας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμιλήσεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικη-
τὴς Ε. Ο. Ν. Δράμας μετὰ θέμα: «Ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀκριτῶν Φαλαγγι-
τῶν καὶ Σκαπανέων».

Τὴν 20ην Ὀκτωβρίου ὁπὸ εἰδικῶν γεωπόνων τῆς ἐνταῦθα Γεωργι-
κῆς Ὑπηρεσίας ἐγένετο διὰλέξις πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, Σκαπανεῖς
καὶ κατοίκους τοῦ συνοικιοῦ Ἀμπελακίων Δράμας, μετὰ θέμα: «Πῶς
ἡ ὠφέλεια ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας καὶ τῆς δεν-
δροκομίας».

Τὴν 22αν Ὀκτωβρίου ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. Δράμας
μετὰ τοὺς Ὑποδιοικητοὺς καὶ τὸν ἐπιτελὸν τῆς Περιφ. Διοικήσεως καὶ
Ὑποδιοικήσεως ἐπισκέφθησαν τὰς ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοι-
κήσεως καλλιεργούμενας γαῖας, γενόμενοι ἐνθουσιῶδες δεκτοί.

Περὶ τὴν μεσημέριαν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς μετέβη εἰς τοὺς
Σχηματισμοὺς Ε. Ο. Ν. Μικροχωρίου καὶ Προσταίου, δώσας διαφό-
ρους ὁδηγίας καὶ διαταγὰς εἰς τοὺς ἡγέτας τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὸ ἀπογευμα τῆς 18ας ἡμέρας μετέβη εἰς Χωρίστην, ὅπου μετὰ τὴν
ἐπιθεώρησιν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τοῦ 1ου Τάγματος τῆς
82ης Φάλαγγος ὁμιλήσεν ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τῶν
κατοικῶν περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἑθνικοῦ κηρύγματος τοῦ ἀναφερομέ-
νου εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Ἀκολούθως μετέβη εἰς Καλλιφύτον, ὅπου ἐγένετο ἐνθουσιῶδες δε-
κτοὶ ὑπὸ τῶν κατοικῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., πρὸς τοὺς ὁποίους
ὁμιλήσεν περὶ τῆς ὠφελῆς ἀποστολῆς τῆς Ε. Ο. Ν.

Μετὰ τὸ πέραν τοῦ λόγου τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητῆς κατη-
θύνη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα καὶ συνειργάσθη μετὰ τὸν Κοινο-
τικὸν Ἀρχὸν καὶ τοὺς Ἀστυνομικοὺς Σταθμάρχους διὰ τὴν τελείαν ἀπο-
τίμησιν ἀποφύρας ὀργανῶσιν τοῦ Σχηματισμοῦ Ε. Ο. Ν. Καλλιφύτου πρὸς
τὴν ἀποφύρας ὀργανῶσιν τοῦ Ἑθνικοῦ σκοποῦ.

Εἰς τὴν Πλατανόδυσσιν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν
ἐν Πρινολόφῳ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐναρξί τῆς καλλιέργειας τῶν παραχωρη-
θέντων εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. γαιῶν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστη ἅπασα ἡ δύνα-
μις τοῦ 11 Τάγματος Πλατανόδυσσης μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν διοικητὴν
μὲς τοῦ 11 Τάγματος Πλατανόδυσσης.

Μετὰ τὴν παρατάξιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ἐψάλθη ὁ ὕμνος
καὶ ἀκολούθως ὁμιλήσας πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους.
Εὐθὺς ἀμέσως ὁ διοικητὴς τοῦ Τάγματος ὑχάριστῃσε τὰ μέλη τῆς
Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινοτικῆς διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸ ἐνδια-
φέρον τῶν πρὸς ἐξόδοσιν τῆς κατασκευασμένης προσπάθειας διὰ τὴν
διαδόσιν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΣ.— Εἰς τὰς 2 Νοεμβρίου ἀπεβίωσεν
ὁ Σκαπανεὺς Παύλος Α. Κασάνης. Ὁ Σκαπανεὺς οὗτος ὤνιγτο εἰς
τὴν δύναμιν τοῦ Σχηματισμοῦ Βάλιας Δράμας.

Τὴν ἐκφορὰν τῆς σοροῦ παρηκολούθησεν διὰς Σκαπανέων.

ΣΕΡΡΑΙ.— Τὴν πρῶτὴν τῆς Κυριακῆς 22ας Ὀκτωβρίου ἐγένετο
ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τὴν τελε-
τὴν παρέστησαν ὁ Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. κ. Κατε-
πῆς, οἱ Περιφ. Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων συνοδευ-
όμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν καὶ Ἀρχαί τῆς πόλεως καὶ πλήθος κόσμου.

Τὴν ἐναρξιν τῆς καλλιέργειας

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Α.ΑΡΑΒ. Διόρθωσε τον 3ο στίχο του 2ου τετραστίχου: δὴ πέρα νὰ μὲ πνίθουνε... "Αχ... "Αχ Ποσειδάων ἡ κνίσσα καὶ τὸ «ἀστράψ' ἡ μοῖρα μουγράψη» καὶ ξαναστείλε το. Φαίνεται ὅτι εἰσαι σὲ θέαι ν' ἀγράφῃ ὥραϊα τραγούδια. Σοῦ συνιστοῦμε ν' ἀφήσῃς τὸ σονέτο γι' ἀργότερα. Τὸ «Ὁδυσσεύς» ἔχει ἀριθμὸ Σ 39. "Αν τὸ ξαναστείλῃς σημειώσε τον κάπου. Καὶ τὸ «Πατρίδα» θέλει πολὺ δούλεμα. Σημειώσαμε: «Ε-δὼ ὕμνος διθυραμβικὸς τῆς αὐγινῆς τὸ δά-κρυ» — «ἐδὼ ὅλα, οἱ κάμποι, τὰ βουνὰ κλπ.» «Δὼ ὡς κελαρύζουν...» — «ἐδὼ ὁ χειμῶ-νας...» πολλὲς χαρμωδιὲς καὶ σὲ πολλοὺς στί-χους τὸ μέτρο λαμβανόμεν. Τὰ τραγούδια σου ἔχουν ἐμπνευσι, ἀλλ' ὅχι καὶ τὴν ἀνάλογη τε-χνική. Στὸ «Πατρίδα» σημειώσε Σ 40. — Κ. ΒΟΥΓ. Μὰς γράφεις: «Μὲ χαρὰ περιμένω κάθε φορὰ τὸ ἀγαπῆτό μου πατριδικὸ «Ἠεολαῖον» γιὰ νὰ διαβάσω τὶς χρυσοὲς σελίδες του ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος». "Ἡ «Ἠεολαῖα» σ' εὐχαρι-στεῖ. Τὸ ποίημα «Ἀνασκόπησις» (λέξεις ἀντι-ποιητικὴ) θέλει δούλεμα. "Ἰδου 2 τετράστιχα:

"Ἦλθαν καὶ πέρασαν αἰῶνες
γιὰ τὴν πατρίδα μας χρυσοί,
ποῦ ὅλος ὁ κόσμος ἔλεγε
«Σὺ εἶσαι Ἑλλάς, μονάχα Ἑοῦ».

Κι' ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς κατάρθωσε
τὸ ζυγὸ ν' ἀποτινάξῃ
πάλι ἡ δικιόνοια ἔφθασε
τοὺς Ἕλληνας νὰ σπαράξῃ.

Ο ΞΑΝΘΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 198)

μέχρις αἵματος καὶ ἀλληλοσπαράσ-σωνται. Ταπεινὸς καὶ μετρίοφρων, οὐ-δέποτε ἀξιώνει κάτι, οὐδέποτε παρα-πονεῖται, ἀλλὰ καὶ ποτὲ τοῦ δὲν παρα-μελεῖ τὸ καθήκον. "Ὁ πρῶτος καὶ ἀλη-θινὸς ἐργάτης τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γέ-νου, αὐτὸς ποῦ ἔθεσε ὁλοκαύτωμα τὴ ζωὴ του στὴν ὑπηρεσίᾳ τῆς μεγά-λης ιδέας, περνάει τὰ τελευταῖα του χρόνια φτωχὸς καὶ ἀγνώστος σὲ μιὰ καλυβούλα τῆς ὁδοῦ Νικοδήμου. Τὰ ἄσπρα μαλλιά πλαισιώνουν τὴ μελαγ-χολικὴ του μορφή καὶ μὲ μιὰ ὑπεραν-θρώπινη ἡρεμία καὶ χριστιανικὴ ἐγκαρ-τέρησι πίνει τὸ πικρὸ ποτῆρι τῆς ζωῆς ποῦ τοῦ προσφέρει ὁ ἀχάριστος κό-σμος.

"Ἡ μοῖρα σκληρὴ καὶ τραγικὴ τοῦ ἐπιφυλάσσει τὸ τραγικώτερο τέλος στὴ ζωὴ του. "Ἐνα φθινοπωριάντικο ἀ-πόγεμα τοῦ 1852 παρακολουθεῖ ἀπὸ κάποιο θεωρεῖο τῆ συνεδρίασι τῆς Βουλῆς. Οἱ βουλευταὶ ἀμιλλῶνται εἰς τὰς ἀντεγκλήσεις καὶ τὶς φωνὲς καὶ ἔρχονται στὰ χέρια. "Ὁ κόσμος τῶν θεωρειῶν παίρνει μέρος σ' ὅλη τὴ φασαρία καὶ θορυβεῖ.

Διατάσσεται ἡ ἐκκένωσις τῶν θεω-ρειῶν καὶ οἱ χωροφύλακες πρωτοστα-τοῦν στὸν πανικὸ καὶ τὸ φόβο ποῦ δη-μιουργεῖται μεταξὺ τοῦ φεύγοντος πληθους. "Ὁ ὑπερεδωμονκοντούης Ξάνθος παρασύρεται μέσα στὴν ὄρμη τοῦ πληθους καὶ ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς σκάλας κυλιέται ὡς τὸ πλακόστρωτο τοῦ δρόμου. Μισοπεθαμένος μεταφέρε-ται στὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο καὶ σὲ δώδεκα ὥρες, προσευχόμενος καὶ δεόμενος τοῦ "Υψίστου, ὅπως δικάσῃ εὐμένως τὰ παραπτώματά του, κλεί-νει γιὰ πάντα τὰ μάτια του τὰ φωτει-νὰ ποῦ συνέλαβον τὸ ὠραιότερο ὄρα-μα, τὸ ὄραμα τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀ-

Καὶ τὸ δεύτερο ποίημά σου «Ὁ ἥλιος...» κάπως πρόχειρα γραμμένο. «Τὰ ὄστρα τρεμο-σβύνουν, ἀπ' ὅ τ' ἀνὰ σιγαλίδι...» Σ' ἀρέσει αὐτὸ τὸ «ἀπλοῦται» μέσα σὲ στίχους, ποῦ εἶναι γραμμένοι στὴ δημοτικὴ; Τὸ πρῶτο, φέρει τὰ στοιχεῖα Σ 41 καὶ τὸ δεύτερο Σ 42. "Αν τυ-χὼν τὰ ξαναστείλῃς σημειώσε τὰ κάπου γιὰ νὰ μὰς εὐκολύνῃς στὴ συσχέτισι. — Γ. ΚΑΤΣ. Σχεδὸν σὲ κάθε τεῦχος γράφωμε «ὄχι γράμ-ματα καὶ συνεργασία στὸ ἴδιο χαρτί». Λυπού-μεθα ποῦ σοῦ ἀπαντοῦμε ὅτι τὸ ποίημα δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Ξαναστείλε το γραμμένο χω-ριστά. "Απὸ τὸ γραμματάκι σου παίρνομε τ' ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα ὑπογραμμίζομε: «... ἀλλὰ τὸ νέον καθεστὼς ἐπέδρασε πολὺ περισσότερο εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν παιδιῶν τῶν γεωρ-γῶν, εἰς τὰς ψυχὰς ἐκείνας ποῦ τὰς κατέπιζε ἡ γκρίνια καὶ ἡ κακομοιρία. Μιὰ αὐγουσιὰ-τικὴ πρῶτα ὁ ἥλιος ἀνέτειλε πολὺ διαφορετι-κός, χαρούμενος καὶ γελαστός». — ΙΩΑΝΝ. ΜΑΡΑΓΚ. "Ελάθεμα καὶ τὰ τρία ποιήματά σου, ποῦ ἀποτελοῦνται ἀπὸ 68(!) στίχους ἐν ὅλῳ. "Απὸ τὸ «Ἑλληνικὸ βουνό» δημοσιεύομε στὴ στήλῃ αὐτὴ τοὺς παρακάτω στίχους:

Πανῶρια καὶ πανύψηλα
κορφοσυμφιασμένα,
ποῦ στίς σπηλιὰς σας θρέφατε
τόσα κλεφτῶν λημέρια.

Καθὼς πατῶ τὶς ράχες σας
καὶ βγαῖνω στίς κορφές σας,
ζωὴ μοῦ δίδει ἀέρας σας
καὶ θάρρος ἡ πνοή σας.

"Ομοιοκαταληκτοὶ — «κορφοσυμφιασμένα - λημέρια»: — «στίς κορφές σας - ἡ πνοή σας»; "Ἐπειτα στὸ στίχο «ζωὴ μοῦ δίδει ἀέρας σας» τί ἔγινε τὸ ἄρθρο «ὁ» (ὁ ἀέρας σας); "Απὸ τὸ δεύτερο ποίημα «Ἡ ζωὴ τοῦ χωριοῦ» σημειώ-νομε τοὺς στίχους:

ὁ πατέρας κι' ἡ μάνα μαζί
τὶς δουλειὲς τῆς ἡμέρας θυμᾶται

ΧΑΤΖΗ-ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΞΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 203)

Τὸ ἀστεῖο εἶναι πῶς ὑστερα ἀπὸ χρόνια — ἐπὶ "Οθωνος πιά — ὁ γιὸς τοῦ Χατζῆ-Γιάννη Μέξη, Παναγιώτης συναντήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ γνωρίστηκε μὲ τὸν Μεχμέτ πασά, τὸ ναύαρχο τοῦ Τουρκικοῦ στόλου κα-τὰ τὴ ναυμαχία ποῦ γράφουμε παρα-πάνω. "Ὁ πασὰς τὸν ρώτησε ἐμπιστευ-τικῶς: «Πόσες χιλιάδες στρατοὺς βρι-σκότανε τότε στίς Σπέτσες»; "Ὁ Πανα-γιώτης τοῦ ἀποκρίθηκε: «Ὅυτε ἑκατὸ παλληκάρια. "Ἦσαν 37 μονάχα κι' ἕνας ὁ πατέρας μου, 38». Φαντάζεσθε τὴν ἐκπληξὴ τοῦ Μεχμέτ πασά.

Γιὰ τὴν ἀνδρεία του αὐτὴ ὁ Χατζῆ Γιάννης Μέξης, ἔλαβε, μετὰ τὴν ἰδρυσι τοῦ Βασιλείου, χρυσὸ βραβεῖο, τοῦ ὁ-ποιοῦ τὸ διάταγμα ἀπονουμῆς ἀναφέ-ρει τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὸν Ι. Μέξην προτι-μήσαντα τῆς φυγῆς ἐν Πατρίδι τυ-παρίνῳ θάνατον».

Πρῶτος ὁ Μέξης ὑστερα ἀπὸ χρό-νια, μαζί μὲ τὸν Ζαΐμη καὶ τὸν Κουν-τουριώτη, παρέδωσε τὴν ἀντιβασιλεία στὸν "Οθῶνα. Στὰ 1835 ἔγινε σύμβου-λος τῆς Ἐπικρατείας καὶ κατόπιν γε-ρουσιαστῆς καὶ παραστάτης τῶν Σπε-τσῶν. "Αλλὰ, ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε πῶς κι' αὐτὸς ἦταν «θνητὸς» ὅπως ὅλοι μας. "Ἐτσι στὰ 1844 πέθανε στίς Σπέτσες, μέσα σὲ μιὰ δόξα ἀνάλογη μὲ τὰ ἔργα του, ἐλευθερὸς Ἕλληνας πιά, πράγμα ποῦ τὸ χρωστοῦσε στὴν ἐλευθερίᾳ καὶ γενναίᾳ ψυχῇ ποῦ εἶχαν Αὐτοὺς καὶ οἱ συναγωνιστές του!

Κ. Γ.

πολυτρώσεως τοῦ Γένους, ποῦ γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενεὲς θὰ μείνῃ σὰν ἱερὸ καὶ ἅγιο σύμβολο κοδοδηγητικὸ στὴν κάθε τους σκέψι καὶ ἐνέργεια.

Κοσμάς Ι. Βέρροιος

Χρησιμοποιεῖς τὸ 3ον ἐνικὸ πρόσωπο γιὰ νὰ ὁμοιοκαταληκτῇς μὲ τὸν παραπάνω στίχο:

Εἶναι νύκτα καὶ ἡ φύσι κοιμᾶται. Τὰ ὄστρα τῆς ποιητικῆς ἀδείας φθάνουν ὡς ἕνα σημείο, ὡς ἐκεῖ ποῦ δὲν θίγονται ἡ γραμμα-τικὴ καὶ τὸ συντακτικὸ. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ποι-ήμα σου τοῦτο μπορεῖ νὰ διορθωθῇ. Δοκίμασε γιὰ δευτέρη φορὰ καὶ ξαναστείλε το. Σημείω-σε Σ 44. Κι' ἐργάζαστε στὸ τρίτο καὶ τελευ-ταῖο, «Τ' ἀμπέλια». Τὸ ὀκτάστιχο:

Τ' ἀμπέλια ἐπρασίνισαν
μαυρολογοῦν οἱ ρόγες.
Μὲ τὰ καλάθια τὰ μικρὰ
καὶ μὲ τραγούδια οἱ κόρες,
τὸ "Αγιάς Μαρίας τῇ γιορτῇ
τὰ γιορτινὰ ντυθῆκαν,
χαρούμενες κι' ἀγκαλιαστές
στ' ἀμπέλια ξεχούθησαν.

Μπορεῖς νὰ βρῇς μόνος σου τί τὸ ἀσχημίζει; Κάτι κακόχο. Ασφαλῶς τὸ ἔξερες. Τότε γιὰτί τὸ ἄφησες; Θὰ γράψῃς χωρὶς ἄλλο ὥραϊα καὶ «σωστά» τραγούδια ἀν' ἀγράφῃς ὀλιγώτερα. — ΕΥΓ. ΜΑΡΑΓΚ. Τὴν ἀσκήσι τὴν διαβίβασαμε στὸν ἀρμόδιον συντάκτην, ὁ ὁποῖος θὰ σοῦ ἀ-παντήσῃ σχετικῶς. Καλὸ τὸ ποίημα «Τὸ Ἑλ-ληνικὸ χωριό». Θὰ γλῆθ' ὅμως πολὺ καλλίτερο ἀν' διορθώσῃς τοὺς 2ο καὶ 4ο στίχους τοῦ 3ου τετραστίχου. «περιθόλια - βόδια». Σημείωσε Σ 46 καὶ στείλε το πάλι διορθωμένο. Τὸ ἄλλο «Ὁ θερσιμός» θέλει γράψιμο ἀπ' ἀρχῆς. "Ἰδου τὸ 5ο τετράστιχο:

Τὰ πουλιά, τὰ μυρμήγκια, τὰ φίδια
ψιχούλα ψάχνουν νὰ βροῦν νὰ χορτάσουν,
τὸ θεὸ τους κι' αὐτὰ νὰ δοξάσουν,
ψάλλουν κι' αὐτὰ σὰ νὰ παίξουν παιγνίδια.

"Αν τὸ ξαναγράψῃς ἄφησε τὰ φίδια ἔξω, ποῦ οὔτε θεὸ ἔχουν, μὰ καὶ ποῦ ἂν εἶχαν δὲν θὰ τὸν ἐδόξαζαν. "Εκτός ἀπ' αὐτό, ἡ παρουσία τῶν κάνει τὸ τραγούδι σου ἀνατριχιαστικὸ. Τί λὲς κι' εἰς;

Ο ΣΩΤΗΡΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 212)

— Θὰ σὲ βάλω στὸ αὐτοκίνητο.
— Μὴ... μὴ νὰ σὲ χαρῶ... καταρα-μένα πράγματα... μπηκὰ μιὰ φορὰ καὶ κόντεψε νὰ βγάλω τὰ σωθικά μου... "Αχ! κακὸ ποῦ τὸ πάθαμε. Βρέχει ὁ Κύριος! Πάει, θὰ πουντήσῃς καὶ σὺ γυιόκα μου, παιδί πρᾶμα.

— Μάθαμε 'μεῖς πιά. Μὴ νοιάζεσαι! Σὰ φτάσουμε στὸν "Αἱ Βασιλῆ, ἔε-ρεις τὸ σπῆτι;

— Νὰ φτάσουμε μόνο κι' ἀπὲ ἐδὼ εἰμαστέ. Τὸ ξέρω.

Λίγο πιδὸ πάνω ὁ Σωτήρης ἔμπασε τὴ γρηὰ σ' ἕνα αὐτοκίνητο, εἶπε τὴ διεύθυνσι καὶ ξεκίνησαν.

— Νὰ κατέβουμε, παλληκάρι μου, δὲ μπορῶ ἄλλο...

— Βρέχει... "Ὁ καιρὸς χειροτέρεψε... Ὁ ἄρρωστίσης, γιαγιάκα...

— Πάλι καλὰ, σ' ἔφερε ὁ Θεός. "Αν δὲν τύχαινες θὰ τᾶχα τινάξει. Πῶς σὲ λένε εἶπες;

— Σωτήρη.

— Κατὰ τ' ὄνομα καὶ ὁ ἄνθρωπος. Μουρμούρισε ἡ γρηὰ. Τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε μέσ' στὴ βροχή. Φθάναν στὸν "Αἱ Βασιλῆ. Τὸ νερὸ πλήθαινε.

Κι' ὄλο ἄστραφτε. Κι' ὄλο βρόντα-γε. Γενάρης ἀκούς καὶ λές.

Σὰν ἔφτασε στὸ σπῆτι τοῦ ὁ Σωτή-ρης, ἡ ὥρα θάταν ὀχτώ. "Ἡ μητέρα του τὸν καρτεροῦσε ἀπ' ὥρα.

— Τρέχα, ἦρθε ὁ Φάνης, σὲ θέλουνε στὴν "Ὀργάνωσι, φαίνεται νὰ πλημμύ-ρισαν ἐκεῖ κάτω.

"Ὁ Σωτήρης διηγήθηκε στὴ μητέρα του τὰ καθεκαστά, πῶς βρῆκε στὸ δρόμο τὴ γρηὰ Βαζβάρρα, πῶς τὴν πῆγε στὸ σπῆτι τῆς. Καὶ ἄλλαξε γρη-γορά κι' ἔτρεξε ξανά στὸν "Υποτομέα.

Πέτρος Στυλῆτης - Γιαννακουδάκης

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 'Ιουνίου 1939) » 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμάς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχέρῳ δημοσίων χρεωγρά-φων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματογράφα παντὸς εἴδους. Ἐκμι-σθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

'Εσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

'Εξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυ-δρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομέων. — Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιούνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται. — Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἦτοι δραχ. 33.500, δὲν κατὰσχονται εἰς οὐδενίαν περίπτωσιν. — Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διατίθει ἐιδικούς καλλιτεχνικούς κομμηταγίδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους. — Ὅταν ἔχετε ἕνα κομμηταγὶδὸν δύνασθε νὰ ἐξυτηρηθῆτε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721. 30-601. 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος. — Οἰνοποίησις χλωρᾶς σταφίδος. — Διαφήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν καὶ τὸ Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. "Ὁ πλέον εὐθνήδης, ὕγιεινός καὶ εὐγευστός ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωρ-γικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίναν. — ἔχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφέλιμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου. Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγίαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυριδωνος Τρικοῦπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας νὰ σας ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακονοῖ ταχέως καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13,
Τηλ. 21-144, 29-331.

